ఈ గ్రంథమందువచ్చు కీర్తనలు, తత్త్వములు వివరముగ తెలియుటకొరకు విషయసూచిక.

—* ప్రథమభాగము *—

II

శ్రీసద్గురుచరణారవిందాభ్యాన్నమః.

గీ॥ చతుర్వేదములపలకృతి । మతినిసుతియించి । హితవుమీరగమో
హసతినిగూడి వ్రతులుసలుపువాడు । అతనెపో అవలుండు । ధరనుయడ్ల
రామదాసవిప॥

గురుశిష్యుల సంవాదము॥ ముఖ్యమైనటువంటి । మూలమేదో
దెలిపి । మోక్షమొసగుమి । వేంకటార్యా । చక్కగా గురుసేవ సలు
పుచుండుమునీకు । సంప్రాప్తమవు రామదాస॥ ౧॥ గురుసేవచే గ
లుగు పరసుఖంబైనట్టి । ఫలమదేమిటి వేంకటార్యా । గురుకృపనుఅ
జ్ఞాన । తిమిరములుదొలగును । స్థిరపదంబుగ రామదాస॥ ౨॥ అజ్ఞానము

ణచి నేనటుపైని యేమగుదు । కిటుమదెల్పుము వేంకటార్యా । ప్రజ్ఞానమే బ్రహ్మమనుచు వేదశృతులు । బలుకుచుండెను రామదాస॥౩॥ మోక్షంబు నొందుటకు । దీక్షయెటువలెనో కటాక్షించుమా వేంకటార్యా । సాక్షిగా తత్వమసి । సాధించమని సామవేదమిట్లనె రామదాస॥ ౪॥ పాపపుణ్యములు నెడబాసి తేయటుపైని । ఫలితమేమిటి వేంకటార్యా । తప్పకానయమాత్మ । బ్రహ్మాస్మియని మ్రోగు । నధర్వణశృతి రామదాస॥ ౫॥ దేహాగేహములపై । మోహముడిగిన వెనుక । సోహమెద్దియు వేంకటార్యా। అహంబ్రహ్మాస్మియనుచును । యజుర్వేదంబుదనరుచున్నది రామదాస॥ ౬॥ ఇలనుయీనాల్గుధర్మములు దెలసిన। గల్గుఫలమేమిటి వేంకటార్యా మూలమూలేని గుర్తెరిగే శరీరంబు । యేమిలేదూ రామదాస॥ ౭॥ అచల పరిపూర్ణబ్రహ్మమునొందుటకు। క్రమము విశదపర్చుము వేంకటార్యా । పంచదశాక్షరిని పరికించు । ద్వాదశాక్షరభావమది రామదాస। ౮॥ అవనిమంతినవేంకటాచార్యవర్య । జగమంతనీవే వేంకటార్యా । భావనమునీవిట్లు సేవించు । నీవు నేనొకటియాగద రామదాస॥ ౯॥ యెడ్లవంశమునందునుద్భవించిన । నందుకెపుడుమిముగలతునాచార్య । జడివాకుము నేటికిది । కడజన్మమని మనసు । దృఢముజేయుము రామదాస॥

వ॥ ఇవ్విధంబున సద్గురుకటాక్షంబుచే సాంఖ్యతారకా మనస్క రాజయోగాది భావంబులయందున్ను, పంచముద్రలున్ను, ఏకాక్షరి, ద్వితియాక్షరి, చతురక్షరి, పంచాక్షరి, షడక్షరి, అష్టాక్షరి, ద్వాదశాక్షరి, పంచదశాక్షరి, షోడశాక్షరి, మొదలు గాగల మంత్రంబులున్ను, ఏతన్మంత్రంబులయొక్క ప్రభావంబులున్ను, గురుప్రభావముచే గ్రహించి కించిదెరుకగలిగి అమందానంద కందళిత హృదయారవిందుండనై ఏతద్గ్రంథంబు భజనపూర్వకంబుగా రచియించినాడను అదెట్లనిన:—

శ్రీగురు పరబ్రహ్మణేనమోనమః
ఓంసద్గురుశ్రీ రామచంద్ర పరబ్రహ్మణేనమోనమః

సాంఖ్యతారకామనస్క రాజయోగంబనెడు
సుజ్ఞానచంద్రిక.

ప్రథమ భాగము.

గీ॥ శ్రీగురుండగు శ్రీరామచంద్రపతిని। జయగురుండనుచు। నేవేళ ప్రముక్తిమతిని। మాగురుండిచ్చు। మద్వైతబోధకృతిని బాగుప్రచురింప జేతుపరమాత్మ జతని॥

గీ॥ వందనమునీకువరగురా। చార్యమూర్తి। వందనమునీకుఅక్షరాకారసూత్రి। వందనముసాంఖ్యతారక మనస్కజైత్రి। వందనమునీకు శ్రీసదానందమూర్తి॥

కం॥ శ్రీమంతునిగుణరహితుని। యామంతిన వేంకటార్యసద్గురువులనే। నామనమునందుగొలిచెద। కామితమోక్షార్థ పదవిగలుగుటకొరకై॥

కం॥ ధరలోపలవివరింపగ। గురుడేపరమాత్ముడనుచుకోవిదులనగన్। వరవేంకటరత్నార్యుని। పగతత్వముకొరకు। శరణుశరణనిదలతున్॥

క॥ ఆచార్యులకృపజూచియు। నీచవుగుణములనుద్రుంచినేర్పరిదల్పెన్। వాసిగయీక్షితిలోపల। భాసురముగయడ్లరామ। దాసునిబ్రోచెన్॥

గజాననప్రార్థన.

నాదియగునట్టి। విఘ్నపతిని। చోద్యమలరగహృదయ। క
వేద్యునచ్చటపూజింతువిమలమతిని। రాజ్యమునరాజ
యోగ। రాజ్యంబునందు॥

—*నాదనామక్రియ- అటతాళము*—

౧॥ మనవిమనవివినాయక। నామనవిచేకొనువాయక। ఘనముగా నను బోషించుటకు। ఘనఘనుడవీవువినాయక॥మన॥ సరవితోనాధారచక్రము। నందునాదిగణాధిప। కరుణతోనీదరికిజేర్చి। వరములొసగు వినాయక॥మన॥ ప్రాకటంబుగ లోకములకీ। వాదిమూర్తి వినాయక। శోకతోడుత నాదుకోర్కెలు దీర్చవేశుభదాయక॥మన॥ అఖిలవిద్యలగురువని నునే। నాశ్రయించితివాయక। సుఖముగానాజిహ్వ పీఠంబునవశించు వినాయక॥మన॥ కన్నతండ్రీనిన్ను మదిలోసన్నుతింతు వినాయక। విన్నపంబాలించ యికనీకన్న యెవ్వరులేరుగ॥మన॥ మోదమలరగమూషకముపై నాదుకొన్న వినాయక। నీదుపాదములాశ్రితుండను। బోధజేయు గణాధిప॥మన॥ వాసిగాశ్రీయఱ్ఱరామాదాసపోష వినాయక। దోసిలొగ్గితికావ్యసఫలము। జేసుటకును వినాయక॥మనవి॥

సరస్వతీ ప్రార్థన.

కం॥ మ్రొక్కెదపద్మజురాణికి । మ్రొక్కెదవాగీశ్వరికిని । ముదముద లర్పన్ । మ్రొక్కెదమక్కువతోడుత । గ్రక్కునమత్కావ్యసిద్ధి గలుగుట కొరకై॥

—సావేరిరాగము- ఆదితాళం—

౨॥ యడ్లరామదాసునిబ్రోవుము । యతివేగబ్రహ్మరాణీ । వాణీపల్లవపాణీపద్మజురాణీ । కవులకుప్రాణీ ఓకీర్వాణీ । యనినేవేళను దలచెది॥యడ్ల॥ అనుదినమున నీమృదుపదయుగళము । పెనగుచుమరువక మనమునదలచెడి॥యడ్ల॥ యిందువదన గోవిందునికోడల పొందుగనా తలవాకిలి । యందింపొందగవేగమె చిందులుద్రొక్కుచు॥యడ్ల॥ అంచితముగ నీహస్తయుగంబున । మెంచివీణమీటించి పాడచనుదెంచి । సభికులను రంజిలజేయుచు॥యడ్ల॥ సంతతమున శ్రీమంతిన వేంకటసద్గురురాయునిచెంతజేరి। మేపంతమలర నినుప్రార్థనజేసెడి॥యడ్లరామదాసుని॥

౩॥ ద్విపద॥ వినుడిమానవులార విశదంబుగాను । స్రష్టసంతతియిట్లు సృష్టిలోవెలసె । సృష్టిలోవివరింప । శ్రేష్ఠులెవరనిన । వినరయ్యదెలిపెద వివరంబుగాను । పంచముడు శ్రేష్ఠుండు । పరికించిచూడ । వారలకధికులై యొప్పు రజకులను । అంతకంటెతా ద్రుమలధికంబు వినుడి । వ

ర్ణించిచూడ గావైశ్యులధికంబు। వారలకునధికులై యొప్పుక్షత్రియులు। వారలకు శ్రేష్ఠులై దనరు నగ్రజులు। తార్కికులెక్కుడీ తరచిచూడంగ। శాస్త్రపండితులు మహాశ్రేష్ఠులై జెల్లు। వారికంటె వేదవేద్యులే ఘనత। వారలకు శ్రేష్ఠులై యొప్పు భాష్యకులు। వారికనధికులై యొప్పు బుధకవులు। కవులకుశ్రేష్ఠులై దనరుకర్మఠులు। వారికంటె బ్రహ్మచర్యులే ఘనత। వారికంటెను గృహస్థులధికమైయొప్పె। వారికినధికులు వానప్రస్థులును। వారలకు సన్న్యాసులధికులై యుండె। వారలకునధికులై వర్ధకులుజెలగె। వారికంటె బ్రహ్మవేత్తలేగొప్ప। అంతకుమించూర్ధు లధికమైబరగె। వారికి సదానందయోగులధికంబు। వారలకు శ్రేష్ఠులై విశ్వజ్ఞులమర। వారలకుగొప్పలై యొప్పు మౌనులును। వారికన్నవధూతలై తె మరిమంచి। అంతకంటెను పరమహంసలేమేలు। వీరలకుశ్రేష్ఠులైయొప్పు పతివ్రతలు। తానుతాననిడి యాతత్వంబుమేలు। ఇట్టివారికినేను జోహారుజేసి। వసుధలోపలయడ్లవంశంబునందు। మహాలక్ష్మి గర్భవాసమునుద్భవించి। గట్టిగాసద్గురు కటాక్షఫలితమున। రామదాసుడు దెల్పు రమ్యమగుకథలు. అక్షరాభ్యాసంబు శిక్షనేరెరుగ। యతిగణప్రాసలు మెచ్చటనైన। తప్పులుండినమీరు వొప్పుగాదిద్ది। మతిమంతులైనన్ను మన్నించరయ్య। పదముగుప్తముశేయ తగనేరడదుచు। గేలిచేయుటమీరు మేలుగాదయ్య। చెప్పెడిపదములు చెవులారవినుడీ। ఒవరుగాసభ్యులకు వందనంబిదిగో॥

గీ॥ యివ్విధంబున భక్తుండ ఇంపుమీర। పాదపద్మములకునుమ్రొక్కి పలుకుచుంటి। ఇందిరారమణ గోవింద। యిపుడునాదు కోర్కెలన్నియు। చేకూర్చికొదువదీర్చు॥

౮॥ వ॥ అని ఇట్లు ఇష్టదేవతా ప్రార్థనంబును। సుజనపురసాకరణంబును గావించి। కృతకృత్యుండనై। పరమభాగవతచరితము। రచియింపంగోరి। వక్కాణించు సమయంబున। మహనీయగుణగరిష్ఠులగు। మంతినవెంకటాచార్య। సద్గురుమూర్తివారి సన్నిధిజేరి। ప్ర

దక్షిణశిరసాష్టాంగ । దండప్రణామంబు లాచరించి । సాంఖ్యతారక మనస్క-యోగంబులను । గురుకరిముఖంబున । నభ్యసించినవారలు । కైవల్యంబున బొందిరని । శాస్త్రంబులం వినంబడియె । నేనెటువలె నభ్యసించవలెనో । నాకునుం దెల్పి నన్ను ధన్యుం జేయ వలయునని । యనేకవిధంబుల ప్రార్థించిన । నమ్మహాత్ములు పరమదయాళులై । తారకమంత్ర ప్రభావంబు దెల్పి । రంత నేనానంద పరవశుండనై । భవత్పాదారవింద మరందబిందు । పానానందమగ్నుండనై । సమర్పించుటకు నేద్దియుందోచక । ఆచార్యులం గాంచి తత్పదధ్యానంబు । జేయట యెటు లనిన॥

—*నాదనామక్రియరాగం- ఆదితాళం*—

౫॥ తోహర॥ వినుడి వినుడి సద్భక్త వరులు । మద్గురుని మహిమవివరముగను । యీధరలో శ్రీహరిదాసుల కెల్లను । మధురంబైన శ్రీచరితను॥విను॥ సేవకుడాయిటు రమ్మని సద్గురువరుడు షడాక్షరి జెప్పెను । నిష్ఠమగువరకు హృదయమందు । స్మరియించుకోమని బోధించెను॥విను॥ ఇష్టముతో సద్గురురాయులు । అష్టాక్షరి చెవులో జెప్పెను । పట్టువిడచినా కుచితులు నరహరి । గుట్టు దెలియలేరసిరెను॥విను॥ విరతిమ శ్రీసద్గురు మృదుపదములు । విడువని మహాత్ములనెల్లను । పరిపరివిధముల ప్రార్థన జేసుట । గురువరులపుడెరిగించెను॥విను॥ చూపులోన లోచూపు జూడమని । సూక్ష్మముగా దృఢపరచెను । పాపలనడుమను వ్యాపించినయా । రూపము తా జూపించెను॥విను॥ సాంఖ్యతారక మనస్క-యోగ । సాధనపూర్వకమెరిగించెను । పొంకమలర పరవంక జూపి । నాశంకదీర్చి రక్షించెను॥విను॥ అండపిండ బ్రహ్మాండపరంబున । అఖిలరూపము జూపెను । కుండలాగ్రమునమంతిన వెంకట । గురువై తా నటియించెను॥విను॥ శ్రీకరముగ శ్రీకాకినాడపురదాపు జేరినవాడను । ప్రాకటముగ యడ్లరామదాసుతలవాకిటకవిప్రకటించెను॥ వినుడి వినుడి సద్భక్తవరులు మద్గురుని మహిమ॥

గీ॥ వేయుమారులనిన్ను బాయకుండ । మదినిపతనజేయుచుంటి భక్తి
తోను । మాయనుఖండించి । మమ్మురక్షించుటే । న్యాయము యిదినీకు
నీరజాక్ష॥

—— *మోహనరాగం- అటతాళము *——

ప॥ భక్తుడనురక్షించుమంటిని । భారమునీదేసుమీ । నాభారమూ
నీదేసుమీ । ముక్తి జేర్చేశక్తి నీదని నమ్మియుంటిని శ్రీరామచంద్రా॥భక్తు॥
౧॥ అందముగధరయందు సనకస । నందనాదిమునీంద్రులెల్లను । వందన
ములిడబ్రోచితివా । గోవిందనాపై కరుణరాదా॥భక్తు॥ ౨॥ వాసిగాప్ర
స్తోమునకు । నీదాసుడని బిరుదేయలేద । జేసినాదుష్కర్మములు నసి
యింపజేయుము రామచంద్ర॥భక్తు॥ ౩॥ వన్నెమీరుచునున్న తమపద ।
సన్నిధీమాకెన్నటౌసగదో । పన్నగాధిపశయననాపై । పంతమేలనుదం
తివరద॥భక్తు॥ ౪॥ యన్నహూన్యదువైన రూపము । కన్నులకు జూపించ
వైతివి । వన్నెమీరగ ద్రుపదపుత్రికి । వలువలొసగినజలజనయన॥భక్తు॥
౫॥ యెన్నివిధములచేతనిను । బ్రతిమాలినా దయరాకయున్నది । మిన్న
కుండుటమేరగాదా । పన్నగక్షక సన్నుతాంగుడ॥భక్తు॥ ౬॥ అందమై
నాకాకినాడ । మందిరములో వెలసినా । గోవిందనీ పాదారవిందము ।
లందజేసియు పొందుపరచవె॥భక్తు॥ ౭॥ వాసిగామంతీన వేంకట । దేశకు
ని ఉపదేశబలిమిని । మోసపోకను నిన్నునేనొక । దీక్షచే సాధించెదను
సుమి॥భక్తు॥ ౮॥ చదువుకోలేనందువలనపస్వరములు । నాజిహ్వనొచ్చు
ను । పదములోభములనక యడ్ల । రామదాసుని బ్రోవుమాధవ॥భక్తు॥

కం॥ అక్షయుడవనుచునినునే । నిశ్చయముగదలతుమోక్ష । మిచ్చుట
కొఱకుఁ । పక్షాపక్షముకాయక । యీక్షితిలోనన్నుబ్రోవు । యినకు
లతిలకా॥

—✻ నాదనామక్రియరాగం- అటతాళము ✻—

౭॥ రక్షకాజగద్రక్షకా । కృపజూడుదయతో । రక్షకాజగద్రక్షకా॥ రక్షకానాయెడలయిటువలె । పక్షపాతముశాయదగున । పక్షివాహనలక్ష్మినాయక । కక్షయేలను విక్షకుని పై॥రక్ష॥ ౧॥ కోపమానేముందుజేసినపాపమా । కోపమానేముందుజేసినపాపమా । నాప్రాపునీవని । తేపతేపకువేడినను । నీరూపమెప్పుడుజూపవైతివి॥రక్ష॥ ౨॥ పంతమాననుబ్రోచుటకు బలవంతమా । పంతమాననుబ్రోచుటకు బలవంతమా । యాదంతికోలనులో । చింతనొందుచునుండగావిని । అంతలోజనుదెంచిబ్రోచిన॥రక్ష॥ ౩॥ ఆలనా । నాయెడనులేదాపాలనా । ఆలనా నాయెడనులేదాపాలనా । ప్రహ్లాదనారద । మునులుబ్రోచినవాడవీవని। పలువరించితి । నలువతండ్రీ॥రక్ష॥ ౪॥ గంటినీ । నాదారవునీవనుకొంటిని । గంటినీ నాదారవునీవనుకొంటిని । యీమంటపై నీజంటగోర విభీషనుని । యొకబంటుజేసిన వార్త వింటిని॥రక్ష॥ ౫॥ జూచితి । తమపాదములు స్తుతిజేసితి । జూచితి తమపాదములు। స్తుతిజేసితిని । యలకువేలునకు । గాసిదీర్చియు సిరులొసంగిన । వాసుదేవుడవనుచు నమ్మితి॥రక్ష॥ ౬॥ శ్రీధరా। నాపైనిసత్కృపలేదురా। శ్రీధరానాపైనిసత్కృపలేదురా। యాపతోద్ధారక। పాదయుగళము మోపిరాతినినీ నాతిజేసిన । ఖ్యాతివింటిని॥రక్ష॥ ౭॥ వాహనా। రక్షించుజగన్మోహనా। వాహనారక్షించుజగన్మోహనా । ఇహమందుద్రౌపతి । బహువిధంబులవేడ వలువలు । దేహమందేగలుగజేసిన॥రక్ష॥ ౮॥ వాసిగా । మంత్రీనవేంకటదేశికా । వాసిగామంత్రీన వేంకట దేశికుని । సత్కృపనునినుగని । వాసిలొగ్గిన యజ్ఞరామా । దాసునేలుము శేషశయన॥రక్షకా॥

గీ॥ స్వామిసీతాపతి శ్రీరామయనుచు । పరమభక్తులు మొరలిడగనరుగలేదె । శరణుబొచ్చితిసీపాడ కరుణజూచి । పరమునందు జేర తెరవుజూపు॥

—✻ యదుకులకాంబోధి రాగము. చాపుతాళము ✻—

ప॥ రామకరుణజూడవేమిర । సీతాపతిశ్రీ । రామకరుణజూడవేమిర । రామకరుణజూడవు । నిన్నేమనిబ్రతిమాలుకుందు। యమునిబాధకోర్వలేక । క్రమముగానె వేడుచుంటి॥రామ॥ ౧॥ శరణుశరణుయనినవారిని । శ్రీరామచంద్ర వెరువకండియనుచుబల్కెదవ్ । శరణుశరణుయనినవారిని । వెరువకండియనుచుబల్కి । వరములియ్యదానికేక । బిరుదుబూనియున్నతండ్రి॥రామ॥ ౨॥ పాపమనావల్లదోషమ । శ్రీరామచంద్ర ఆపదలెడబాపవేమిర । పాపమనావల్లదోషమ । ఆపదలెడబాపవేమి। కోపమనామీదనీకు రేపుమాపనంగనేల॥రామ॥ ౩॥దశరథూనిగర్భమందునా । శ్రీరామచంద్ర వసుధలోనుజననమైతివి । దశరథూనిగర్భమందు। వసుధలోజననియించగనినె । ఆశనొందియుంటినన్ను మోసముశాయంగరాదు॥రామ॥ ౪॥ వారకంటబూడబోకుర । శ్రీరామచంద్ర సారెసారెకూనునిన్నురా । వారకంటజూడబోకు । సారెసారెకూనునిన్ను । దారిజూపమనుచుయడిగి। నోరునొచ్చి యూరకుంటి॥రామ॥ ౫॥ మల్లెమొగ్గవంటినీదుర । శ్రీరామనీ యుల్లంబుకరుగదేమిసేతురా । మల్లెమొగ్గవంటినీయుల్లంబు । కరుగదేమిసేతు । చల్లచల్లగానురార । జాలములికనేలనీకు॥రామ॥ ౬॥ స్వామికరుణబూడవేమిర । శ్రీరామచంద్ర । కామితంబులొసగవేమిర । స్వామికరుణజూడవు । నాకామితంబులొసగవు । నీసేవకుడను యుక్లరామ । దాసునిదయనేలకేమి॥రామకరుణజూడవేమిర॥

కం॥ హరినారాయణయనుచును । మరువకనీనామస్మరణ । మదిగోరితి । నీమృదువైన మోమునుబూపవు । పరమాత్మక రామచంద్ర । పాపవినాశ॥

—※శ్రీరాగము- అటతాళము ※—

౯॥ కీర్తన॥ వీర రాఘవస్వామి మరిమరియువేడిన । మోముజూపవదేమి । మృదువైనముద్దుల । మోముజూపుముస్వామి ॥ బాలుడను కృపజూడుము । బాలునీమాతల పాలుకాయక బ్రోవుమా । జలజలోచన । నీపదాంబుజ । సన్నిధికిప్రార్థించుచుంటిని । సలలితముగనన్నుబ్రోవవు । సవ్యమాశ్రీరామచంద్ర॥వీర॥ ౧॥ శంఖుచక్రాధారక । శరణంటినీ । వరమివ్వరాపరమాత్మక । పొంకమలరగధరణిమేలిన । దొరవునీవని । గురువుదెల్పెను । యింకదీనునిబ్రోవనీదయ । రాదుగా శ్రీరామచంద్ర॥వీర॥ ౨॥ దశరథునివరపుత్రక । వసుధీశనను దయజూడుమా । కరుణాకర । విశదముగద్రౌపతికివలువలు । వేలకొలదిగనొసగిన । దశరూపపశుపతివినుతనను । యీవసుధలో కాపాడరాద॥వీర॥ ౩॥ కామజనకస్వభూషణా । వేమారునినువేదలతు పాండవపోషణా । సమ్మతిగనన్నుబ్రోవయిహాలో । సరసజాప్తకులుండవీవె । యిమ్మహినినినునమ్మియుంటిని । రమ్మినవనునీసొమ్మనుయనుకొని॥వీర॥ ౪॥ ఆదిలక్ష్మీనాయక। యీధరణిలోనన్నాదరించర శ్రీధరా । వేదవేద్యుడసాధుజనులను పాదుకొనిరక్షించినావని । మోదమలరగ వెంకటార్యులు । బోధపరచిరిరాధలోల॥వీర॥ ౫॥ దోషములయడబావుమా । కేశవనీదాసుడను దరిజేర్చుమా । వాసిగా శ్రీయజ్ఞరామా । దాసునేలినదొరవునీవని । ఆశతో నెరనమ్మితిని । జగదీశనను కృపజూచిబ్రోవుమ॥వీర॥

గీ॥ కోరికితివినాశునరయందు దండిదొరవు । మరువలేనయ్య నీమహామంత్రమెప్పుడు । ధరణిలోపలనీభక్తవరులగూడి । స్థిరముగా మదిని నుతియింతుకరువుదీర॥

—※ నాదనామక్రియరాగము- ఆదితాళము

౧౦॥ కీర్తన॥ నారాయణమంత్రము నాజిహ్వకు । నాకెప్పైనరు

చిదొరికెగదా । కూరిమితోశ్రీరామ తారకము । కోరికలరప్రాప్తామెగదా॥నారా॥ ౧॥ మంచిమంచిమామిడిఫలచీనా । పంచదారలకుమించెగదా । మెంచిచూడశ్రీరామామృతమిది । మంచిరుచియుప్రాప్తించెగదా॥నారా॥ ౨॥ అండపిండబ్రహ్మాండమంతయును । నిండినమధురంబిదియుగదా । దండిగరామునిదలచెడివారిలో । తాండవమాడుచునుండెగదా॥నారా॥ ౩॥ కొండపాడుగునేజేసినపాపము । నిండిచెలాయించుచుండెగదా । దండిప్రభువుదరిజేరినందువల । నిండినపాపముచెడెగదా॥నారా॥ ౪॥ దేవరహస్యములుదొరికెగదా । యీజీవముదేవునిచేరుగదా । భువిలోమంతెనవేంకటార్యగురు । వర్యులమదిలోమరువగదా॥నారా॥ ౫॥ కోరిభజించేవారినిబ్రోచే । తారకతీర్థంబిదియుగదా । ధారుణియడ్లరామదాసుడుదెల్పెను । దశరథాత్మజునిరసముగదా॥నారా॥

గీ॥ రారనన్నుబ్రోవరామ రఘుకులసోమ । మారజనకయింతమరుపవేల । కోరిబలచిననీదుమోముజూపవదేల । నేరమేమినాందినీరజాక్ష॥

—* నాదనామక్రియరాగము. ఆదితాళము *—

౧౧॥ యేరావీరరాఘవా, నన్నుబ్రోవరశ్రీమాధవా । దేవ॥యేరా॥ ౧॥ రారగారుడవాహనూడా నీవాడాను । నేరము । లెన్నమేర । గాదురా । దామోదార॥యేరా॥ ౨॥ రాతినాతిగజేసి । ఖ్యాతినొందినసీతాపతీ నిన్నువాక్కుకీర్తినెవేడితి॥యేరా॥ ౩॥ కరియుమ । కరియును । నరుడుగబోరగ । కరినిన్నువేడ మకరినినరికినహరి॥ యేరా॥౪॥ పొంకము తోమంతెన । వేంకటార్యులునాదు శంకాదీర్చిరాపనీ । వంకజూపించి వందూరకు॥ యేర॥ ౫॥ ధరలో శ్రీయడ్ల రామ దాసుని బ్రోవకున్న । మర్యాద నీకు వామన మాధవ గోవిందాకృష్ణ॥ యేరా వీరారాఘవ॥

కం॥ యెన్నివిధంబులవేడిన । విన్నపమాలించవేమి పన్నగశయనా, పిన్నను కన్నులజూడవు । కన్నడశాయంగవలదు కరిభయహరణా॥

—* యదుకులకాంభోజి రాగము- అటతాళము *—

౧౨॥ కీర్తన॥ విన్నపమాలించుమా। పన్నగశయనవేగ॥ నావిన్న॥ ౧॥ చిల్లరదైవాములా చేరి నేకొల్వజాల। వల్లభ శివురావేల నేనిల్వగజాలాగోపాల॥ విన్న॥ ౨॥ తప్పులూ నేజేసితీ। యిప్పుడే మోసాపోతి। ఒప్పగ శ్రీయఃపతీ। చెప్పతి నీవునాగతి॥ నావిన్న॥ ౩॥ దోషములెన్నాకుర। శేషశయనరార। మోసము శాయాకుర। ఆశతో వేడినార॥ నావిన్న॥ ౪॥ నయముతో ప్రహ్లాదుని। దయజూచి బ్రోచితివని। అయ్యాలు కల్పావిని నేసయ్యాన వేడితిని॥ నావిన్న॥ ౫॥ వాసిగ యడ్లరామదాసునిబ్రోవనుమా। కేశవ వేగారమ్మా। నేనాశించియుంటీసుమ్మా॥ నావిన్న॥

కం॥ తొడప్పై వేసెను కురుపని। జడియగ పనిలేదు మనస తడబడనేలా। పుడమీశునిమదినుడివిన। ఘుడియలావడిబాధలున్నకడకుంద్రోచున్॥

—* జంఝూటిరాగము- ఏకతాళము *—

౧౩॥ కీర్తన॥ అబ్బబ్బానేతాళ। జాలర శ్రీరామ। తబ్బిబ్బబెట్టె నాకుడితొడప్పై కురుపు। వెరవుమంటు॥ అబ్బ॥ ౧॥ ఎన్నైనా అవుషధములు। వేసినప్పటికైన। పన్నాగశయన నీకేతి। పట్టీ వేయకుంటె బోదు॥ అబ్బ॥ ౨॥ ఒప్పుగా శ్రీయఃపాతి। అప్పనీవె దిక్కాని। తప్పకగాచెద నాముప్పుదప్పించర శ్రీరామ॥ అబ్బ॥ ౩॥ ఎప్పుడో నేజేసిన తప్పులాచె నీమనసు। నొప్పిచే యిటు రాకున్న మాయప్ప నన్నెవరు బ్రోచేరు॥ అబ్బ॥ ౪॥ ఎన్నోవిధమూలానిన్ను। సన్నుతించిన గాని। కన్నడజేసినాదు విన్నపంబాలించవేర॥ అబ్బ॥ ౫॥ గట్టిగానీదాసుడను। యిట్టికష్టములోనన్ను। బెట్టినసద్గురు నీసాక్షి బెట్టి నిను చేబట్టుకుందు॥ అబ్బ॥ ౬॥ వాసిగాభక్తవరుల। బ్రోచినవాడవాని। ఆశించినయడ్లరామదాసుని। మొరయాలించావు॥ అబ్బబ్బా॥

క౦॥ ఆపదలెడబాపెదవని । నీపాదము శరణుజొచ్చినినునమ్మినవాఁ॥ కాపాడవు గోపాలక । నాపాలిటి దైవరాయ నవనీతచోరా॥

—* మోహనరాగము. అటతాళము *—

౧౪॥ కీర్తన॥ కాపాడమని వేడెద । శ్రీకొమరగిరిలో । గోపాల స్వామినన్ను । నీపాదయుగళము నెరనమ్మియున్నాడ । ఆపదలెడబాపు నాపాలిదైవమ॥ కాపా॥ ౧॥ నిరుపేదకులవెల్ల మరకబ్రోచెదనాని । కరమూనదాన కంకణముగట్టినకృష్ణ॥ కాపా॥ ౨॥ అలనాడు పాంచాలి హాకృష్ణాయనివేడ । వలువలొసగినరీతి యిలలోనన్నువేగ॥ కాపా॥ ౩॥ పతిశాపమునఒకతీ పాషాణమైయుండ । సతిగజేసినసీత పతినీవునాగతి గాంచి॥ కాపా॥ ౪॥ పేదవిప్రునిజూచిఆదరించియుచాల । మోదాము తోవాని పాదమొత్తగలేద॥ కాపా॥ ౫॥ వెలయుశ్రీమంతీన వేంకటార్యులకృపను । పలుమారునీనామ స్మరణజేయగలేద॥ కాపా॥ ౬॥ వాసిమీరగయడ్ల రామదాసునికృప । బ్రోచెదవనినేనుతి జేసిపాడితిచాల॥ కాపాడమనివేడెద॥

క౦॥ మురహరినామొర వినియు । బిరబిరనరుదెంచినన్ను । సరగున బ్రోవు । తెర వైయ్యాదిధరయందున । స్థిరతరముగనన్నుగావ కర్తవునీవె॥

—* సావేరిరాగము- ఆదితాళం *—

౧౫॥ కొమరగిరినివాసా । ననుకృపజూడు చిద్విలాన । సమయమిదే నాకభయమొసంగను । కామజనకనగుమోమిటుజూపుమి॥ కొమ॥ ౧॥ యెంతవేడుకుందూ యికనిన్నెపుడు గలసుకుందు । పంతమటరయా దంతివరద నాచింతదీర్చి నీచెంతనుజేర్చుమి॥ కొమ॥ ౨॥ నీమృదుపదములను మనముననిల్పినేస్మరింతు । రామరామయనివేమరువేడిన । దామోదర నానేరమేమిరో॥ కొమ॥ ౩॥ విమలాత్మదవంచూ త్రికాలము

నెంచి నినుభజింతు । కమలనేత్రనిను కోరినుతించిన నామొరవినవి
ది న్యాయమటరశ్రీ॥ కోమ॥ ౪॥ ఆదుకోనవదేలా యడ్లరామదానుపా
ల । వేదవేద్యయిమ్మేదినిపై నన్నెవరు చేరదీసెదరు పరాత్పర॥ కోమర॥

కం॥ రామానను బ్రోవుమనుచును । వేమారునువేడనగాని సామాన్య
ముగ । ఆరాముని సచ్చరిత్రము వేమారునుతింపుచున్న పామరమణచున్॥

—— ✻ మోహనరాగం- అటతాళము ✻ ——

౧౬॥ కీర్తన॥ శ్రీరామనామం । కోరిభజించు ఆరామనామం ।
రామనామము రామనామము రామతారకమేమిజెప్పుదు । ప్రేమతో శ్రీ
రామనామము । ప్రచురమైనదిలోక్యమందున॥ శ్రీరా॥ ౧॥ ఘోరమైనటు
వంటిరాక్షస క్రూరులనుఖండించిభక్తుల । చేరిసిరమునకరముజేర్చి । వె
రువకని బోధించుచుండెను॥ శ్రీరా॥ ౨॥ రామమహిమలు తెలియనేరని
రాక్షసుల రణమందుగూల్చెను । ప్రేమతో హరిదాసులనుగని క్షేమము
నియాశీర్వదించెను॥ శ్రీరా॥ ౩॥ నారదాప్రహ్లాదమునులకు । నయము
తో శ్రీరామనామము । కోరికలునెరవేర్చిమహాత్ముల చేరియున్నదిచూ
డుమనస॥ శ్రీరా॥ ౪॥ కరియుమకరియుకొలనులోపల । వరుదుగసటుబో
రుచును । శ్రీహరిహరిఅనికరిరాజువేడగ । ఆదరించటుముకేరినేసిన॥ శ్రీరా॥
౫॥ శరణుజేసినపరమభక్తుల వెరువకని ఆదరణజేసియు । వరములిచ్చెద
ననుచుకరమున బిరుదుబూనెను చూడుమనస॥ శ్రీరా॥ ౬॥ నిష్ఠతో శ్రీ
రామనామము పట్టువిడువక జేయువారల । కట్టికర్మములున్నబయలకు
కొట్టివేసును వినవెమనస॥ శ్రీరా॥ ౭॥ స్థిరముగ శ్రీరామనామము మరువ
కుము ఇదిపరమరహస్యము । ధరణిలో శ్రీయడ్లరామదాసునేలిన మోక్ష
మంత్రం॥ శ్రీరామనామం॥

కం॥ రారారాఘవబ్రోవను । కారాదురనీదుమనసు । కఠినముగా
గ । నీరజలోచననినునే । కోరికతోవేడుచుంటి కోమలచరిత॥

—* యదుకులకాంభోజిరాగము- ఆదితాళము

౧౭॥ కీర్తన॥ వేగరారా। వీరారాఘవ। నన్నుబ్రోవ। సాగ
రామునీద। జాలాలేనూరరామ॥ వేగ॥ ౧॥ కామజనాకనాపై। ప్రేమ
లేదాయెనయయ్యో। భూమిలోపాలనన్ను బ్రోచేకాచేవారెవరు॥ వే
౨॥ పంకజాప్తకులేంద్ర। బింకముకాయతగదు। అంకాముననుదుజేర్చి।
శంకదీర్చిబ్రోవను॥ వేగ॥ ౩॥ రంగుమీరాగనిన్ను। నింగివారలుపొగడ,
మంగళకారనేయుప్పొంగి। వేడినందుకు॥ వేగ॥ ౪॥ పొంకముతోమంతి
న। వేంకటార్యులునాడు। పంకజనాభనీదు। వంకజూపిరినిజము॥ వే
గ॥ ౫॥ వాసిమీరగాయఱ్ఱ। రామదాసునీజూచి। బ్రోచేదవానినేను
తి। జేసిపాడినందుకు॥ వేగరారా॥

కం॥ రామారామాయనుచును। వేమరునేవేడుచున్న స్వామికినా
పై। ప్రేమయులేదాయెనయయో। యామహాత్మునిపాటులదలతు నష్టా
సీతమ్మా॥

మోహనారాగము- అటతాళము

౧౮॥ కీర్తన॥ యేమేయీమాయ। రాములవారిదయరాకపోయె।
రాతినాతిగజేసిన శ్రీరాములని। ప్రకటించెభువిలో। క్షేత్రవందితుడై
నశ్రీహరి। చరణములు నెరనమ్మియుంటిని॥ యేమే॥ ౧॥ మనముదృఢ
మైద్రౌపతి। యవమానమొచ్చునటంచువేడగ। ఘనముగకనకాంబర
ములను వినయమలరగనిచ్చెలేద॥ యేమే॥ ౨॥ ధీరముగప్రహలాదభక్తుని
చెరదీసినవార్త నేవిని। కూరిమితోశ్రీరామచంద్రుని। కోరివేడినదారిజూ
పడు॥ యేమే॥ ౩॥ వాసిగధరయందుభక్తుల। కాచిరక్షించెటప్రభుడగు।
ధీశునకునాపైనిసత్కృప। లేశమైననులేకపోయెను॥ యేమే॥ ౪॥ సార
ములేనట్టి దుఃఖవిచారములపైబెట్టెశ్రీహరి। ఊరకుండెనుముందుజేసిన।
నేరమేమోగాని తెలియదు॥ యేమే॥ ౫॥ వాటముగశ్రీయఱ్ఱ రామదాసు

మాటలు తేటపడచెవినాటవామేను నరహరికి । మొగమాటమెంతయు లేకపోయెను॥ యేమేయీమాయ॥

క౦॥ రమ్మాన్మనామనవిని జేకొమ్మా । ఓయమ్మనిన్ను కోరిభజింతుగ । సమ్మతిగజగన్మోహిని । యిమ్మహిలోనిన్నుగొలుతు । వేడుకలలరగ॥

—※ బేహగ్ రాగము- ఆదితాళము ※—

౧౯॥ కీర్తన॥ రమ్మిజగన్మోహిని । ఓయమ్మనీవేవేగ । రమ్మి జగన్మోహిని॥ ౧॥ యిమ్మహిలో పాలనమ్మినభక్తులకు । సొమ్ములిచ్చినముద్దుగుమ్మా బంగరుబొమ్మా॥ రమ్మి॥ ౨॥ భూచక్రమేలినయోచక్రధరవేగ । కాచిరక్షించినన్నాశీర్వదించాను॥ రమ్మి॥ ౩॥ శరణన్నవారిని కరువాకమానిబల్కి । వరములిచ్చియువాని । కరువుదీర్చగలేద॥ రమ్మి॥ ౪॥ ధరణిలోనీవేనతెరవానినమ్మినే । మరిమరివేడితినరమారశాయాకు॥ రమ్మి॥ ౫॥ ధరలోశ్రీసద్గురు । మంత్రినవేంకటార్యులు । స్థిరముగానిన్నుపర । వరముడగమనిదెల్పె॥ రమ్మి॥ ౬॥ వాసిగధరలో నీదాసుడైనయల్ల । రామాదాసునుబ్రోవ । రమణీనీవేవేగ॥ రమ్మి॥

క౦॥ ఘనముగ శ్రీరామచంద్రుని । మనమునబూజింపుచుండి । మన్ననతో । సజ్జనులందరుగొనియాడగ । వినయముతోబ్రోచునట్టిఘనుడీతండె॥

—※ హిందుస్తానికాఫీ- ఆదితాళము ※—

౨౦॥ కీర్తన॥ శ్రీరామారామా। రామారమారామ। శితారామా॥ సంసారసాగరమును రామరామయని కోరిభజించగదే । దారిద్రములను దూరముచేసె నీరజాక్షుగనవే॥ శ్రీరా॥ ౧॥ దశరధరాముని వసుధలోవేడక వ్యసనమొందబోకే । పసివాడను ననుబ్రోవుమటంచును విశదపరచగదవే॥ శ్రీరా॥ ౨॥ మదమాత్సరదుర్గుణములు మాన్పే మంత్రోపదేశగానవే । మంత్రము లోపల మర్మముదెలసితె వనకు

యేమిభయమే॥ శ్రీరా॥ ౩॥ సూటిగాను పరబ్రహ్మస్వరూపము నేట
గగనుగొనవే। బూటకములు యికనేటికి జగరు సూటి దెలియగద
వే॥ శ్రీరా॥ ౪॥ పెద్దలుదెల్పిన హద్దునుమీరక బుద్ధిగల్గియుండే। ముద్దు
గమంతిన వెంకటార్యగురు వద్దజేరగదవే॥ శ్రీరా॥ ౫॥ పొంకమలర
యాపంకజనాభుని ఇంకమరువవలదే। జంకకు యడ్లరామదాసుకు
జాడదొరికెనేసూ॥ శ్రీరా॥

కం॥ ఇప్పుడునాతో బుట్టికి। తప్పకకుడిహస్తమందు। గొప్పదికురుపై।
నొప్పింపగనీతోనే। జెప్పితిశ్రీయుంపతిమను। యిప్పుడుబ్రోవన్॥

—— నాదనామక్రియ రాగము- ఆది తాళము ——

౨౧॥ కీర్తన॥ చెప్పుటకైనతరముగాదు నాకెల్లొబమెర పినురా
మా। ఇప్పుడుకుడిహస్త ములోపల నొకగొప్పకురుపు శ్రీరామా॥ ౧
చెప్ప॥ మందువేసినకురుపు చిదుకదేమందును శ్రీరఘురామా। యిందు
కునినునే పొందుగవేడితి సందుదెల్పు శ్రీరామా॥ ౨॥ చెప్ప॥ వైద్యు
లెవరువాసాధ్యముగారు వచ్చిచూడు శ్రీరామా। రాజ్యములో నీవు
సాధ్యమునాకని నిజముగనమ్మితి రామా॥ ౩॥ చెప్ప॥ మంచివాడవ
నియెంచినిన్ను మదినుంచుకుంటి శ్రీరామా। వంచనజేయుటమంచిగా
దు తప్పించుకొనకు శ్రీరామా॥ ౪॥ చెప్ప॥ చాలుచాలునీస్నేహము నా
కిక నేలనోయి శ్రీరామా। జాలివేసినీవేలరావు ఇదిమేలుగాదు శ్రీరా
మా॥ ౫॥ చెప్ప॥ తాళలేదు యీవేళబాధ నివృతప్పించుము శ్రీరామా।
మళ్ళిపోవుటకుమందువేసి మముకళ్లజూడు శ్రీరామా॥ ౬॥ చెప్ప॥ యడ్ల
రామదాసుని ప్రార్థనకేమడ్డుజేయకుమిరామా। వేడిమంటలు కూడిన
బాధా లేదుయనుము శ్రీరామా॥ ౭॥ చెప్పట॥

కం॥ క్రూరులుపెట్టినబాధకు। ధారుణిలోయోర్వలేక। దేవతులెల్లన్
క్షీరాబ్ధివరిని మొరలిడ। కూరిమితోలక్ష్మిగాంచి। కోరికలొసగెన్॥

—* మోహనరాగము- అట తాళము *—

౨౫॥ కీర్తన॥ శ్రీరామ అవతార మెత్తేను । వైకుంఠ వాసుడు। రామా అవతార మెత్తేను॥ రామయవతారమెత్తేను కామ జనకుడు తామసంబున। పామరత్వము జేయువారిని భూమిలోబరిమార్చుటకు॥ శ్రీరా॥ ౧॥ మౌనివెంబడి వినయముగ వెడలెన్ । ఘనమైన తాటకి దునిమి ముని యాగముకు తాగాచెన్ । దనరుగా మిధిలాపురంబున ఘనులచేనుతియింపబడుచును । వినయముగ హరివిల్లువిరచీ జానకిని పెండ్లాడుటకు॥ శ్రీరా॥ ౨॥ సురలుమునులును జయముజయమనగ। మురహరుడుతా సాకేతపురమున కరుగుచుండగను । గురువుచాపము విరచితివి నీగర్వమణచెదననుచువచ్చిన। పరశురాముని బలపరాక్రమము తరుచుటకు మదినూహజేసెను॥ రామా॥ ౩॥ తండ్రియాజ్ఞకు తప్పకుండగను । సోదరులియిరువురుమెండుగా జానకినిదోడ్కొనుచు । ఎండ వానల దడియుచును ఒక కొండపైనివసించియుండియు । దండిగా ఖరదూషణాదుల గుండెలన్నియు చెండవేయను॥ రామా॥ ౪॥ క్రూరరాక్షసియైన శూర్పణను। శ్రీరాముతమ్ముడు కర్ణములు నాసికనుగోయగను । పరుగుపరుగున బోయి రాక్షసి మొరలుబెట్టుచునుండగావిని। త్వరగసారంగమును బంపగశరము చేధరించుటకు॥ శ్రీరామ॥ ౫॥ రాముకొరకై లక్ష్మణుడు వెడలెన్। సమయంబుయిదియని రావణుడు యాసీత చరదెచ్చెన్ । తమ్ముడన్నయు సీతగానక కృమ్మరుచు వనమంతవెదకియు । సమ్మతిగ యాపక్షిరాజుకు మోక్షమొసగుటకొరకుతా॥ శ్రీరామ॥ ౬॥ బెదరినసుగ్రీవునిటుబిలచెన్ । వదరుకుముయనుచును మోదమలరగ యుద్ధమునకనిపెన్ । సోదరులు యిద్దరు పొదుకొని యాగాధలోబడి బోరుచుండగ । పాదపంబున చాటునుండీ యింద్రతనయుని యందుగూల్చను॥ రామా॥ ౭॥ వాయుపుత్రుడువనమునకు జనిమెన్। శ్రీయాంజనేయుడు నాయకనుజానకినిపొడగాంచెన్ । పోయిరాముకు న్యాయమంతయు వేయివిధములదెల్పియును తాసాయమై వారధిని కట్టగ నాయకులమదమణచుటకు॥ శ్రీరా॥ ౮॥ యిం

ద్రజిత్తుని లక్ష్మణుఁడు జంపెన్ । అందునా కుంభకర్ణుఁడాదిగ ముందుగా గూలెన్ । పొందుగ రావణునితమ్ముఁడు యందుమర్మములెల్ల దెల్పా। సందుఁడై రావణునినే ఇహమందు గూల్చెదననుచు తా॥ శ్రీరా॥ ౯॥ ధరణిలో శ్రీరాముఁడై పుట్టెన్ । పరిపరివిధంబుల క్రూరులననరయంగ బరిమార్చెన్ । శరణుజొచ్చిన పరమభక్తుని స్థిరముగా ప్రగిల్లమనుచును । నరులు సురలందరును బొగడగ లంకపట్టముగట్టుటకు॥ శ్రీరామ॥ ౧౦॥ సీతలక్ష్మణరామచంద్రులను । ఈతీరుగనుపదునాలుగేండ్లను భూతలంబునను। దాతల్వాసిసత్రాటిసరియని ఖ్యాతిగా యాముగ్గురును । సాకేతపట్నము జేరి సీతతో ఈక్షితిని పాలించుటకు॥ శ్రీరామ॥ ౧౧॥ ధరను కాకినాడపురమునను । నిరతమును మంతిన వేంకటార్యుల కరుణమరుపక నను। శరణు శరణనియడ్ల రామదాసుహృదయమునందు మురహరి । చరణములు నెర నమ్మినందుకు తెరవుజూపెదననుచు తా॥ శ్రీరామ అవతార॥

కం॥ అష్టదిక్పాలకులాదిగ । ఇష్టముతో రామునకును సృష్టియునెల్లన్ ।
పట్టముగట్టిరి యప్పుడు । గట్టిగ రాక్షసులగుండెలట్టిట్టవగన్ ॥

—* బిలహరిరాగము- అటతాళము *—

౨౩॥ కీర్తన॥ కడువేడుకతో రాముడు। పట్టాభిషిక్తుండయ్యెనిపుముఖీడు । పణతీసీతను తానతోడపైనిడుకొని ఝరుగడలలక్ష్మణశత్రుఘ్నులు వింజామరలీడ । నపుమఛత్రము పడగవలె భరతుడునుబట్టగ కడుముదంబున। నడుగులొత్తుచు వాయుపుత్రుడు కడను నిల్వగ ప్రజమివాడయుడు॥ కడు॥ ౧॥ చక్కని శ్రీరాముని । ధరణీశులు పెక్కండ్రు నుతిశాయగ । పెక్కువిధంబూల మక్కువతోడ । పెంపెక్కి గంధర్వులు నిక్కిగానముశాయ। చక్కనగు రంభాదిగణికలు నిక్కముగ నాట్యకేళిరుగ । తొంతక్కణుతఝణతక్కయని సభ నొక్కరీతిని నిక్కియాడగ॥ కడు॥ ౨॥ మంగళహారతులు। పుణ్యాంగనలుపాడంగూడు నివ్వాగాను । శృంగారముగను యాసీతరాముల దివ్య బంగారుపాదములు భ

కన్నారసేవింప । సింగినుండిసురల్పయోధి తరంగములవలె పొంగుచును। వేరంగుమీరగ పుష్పవర్షమొసంగ పురజన సంఘముననగని॥ కడు॥ ౩॥ భూరిసింహాసనాసీనుడై । భూసురులాకు భూరి దానములొదగ । కోరిన దానములు కొదువలేకసడ । భేరీధ్వనులు దిశలుపిక్కటిల్లగనంత । సారెసారెకు జయముజయమని స్వర్గమునజయనాదముసగగ । సూరుడగుసుగ్రీవుడంగజుడార్యకప్రజనులెల్ల గొలువగ॥ కడు॥ ౪॥ సరసపిఠీపాణుడు । సైన్యముతోడ బరగ శ్రీరఘురాముని। స్మరణజేయుచునుండ గరుపుడశ్రేష్ఠాది। పరమసత్పురుషులు వరుసస్తోత్రముసేయ। కరుణవెలయగ జయముజయముని కరములను తమసరస నిడుకొని । కరుణ నేలుమటంచు భూసురవరులు మునులాశీర్వదింపగ॥ కడు॥ ౫॥ పంకజాప్తకులేంద్రుడై శ్రీరాముడ పకంజాక్షినిగూడి। పొంకామూలరిశోభలంకారుడై। సిశ్శంకతో మంకీన వెంకటదాసూని। అంకమున తాజేర్చుకొని యిరువంక జనముల బొగడ। నేనింక వీనిబ్రోతునని నిరుదంకమున తాగట్టినంతట॥ కడు వేడ్కతో రాముడు॥

కం॥ యున్నది మార్గంబొక్కటి । తిన్నగగనుగొనవె మనస ఎన్నటినైనన్ । పన్నగశయనునికన్నల । యున్నదియున్నట్లుగనుము। మన్ననతోడన్॥

—* యదుకులకాంభోజి రాగము- అట తాళము *—

౨౪॥ కీర్తన॥ ధరణిలోదుర్మార్గనరులతోనివుగూడి దారిదప్పిన దొవకే మనస॥ నీరజనేత్రుని కోరిభజించితె। ఘోరాకర్మముద్రుంచునే మనస॥ ధర॥ ౧॥ వింతకాంతలజూచి। విభ్రాంతము నొందీ । సంతోషించ బోకే ఓమనస । యింతూలతో చెలిమి విడచి శ్రీకాంతుని। చెంతజేరుండవె ఓమనస॥ ధర॥ ౨॥ బుద్ధిజెప్పినవారి। హద్దు దప్పకనిలచీ । యెద్దికతోనుండవే మనస । ముద్దుగజెప్పిన పెద్దలవాక్యము। రద్దుసేయగరాదే ఓమనస॥ ధర॥ ౩॥ పరకాంతలజూచి పక్కికలించితె । నరకము నొందె

దవే మనస । కరుకుమాటలుమాని ధరలో శ్రీమురహరిని। మరువక స్మరియించవే మనస॥ ధర॥ ౪॥ ధరలోవెలసిన వేంకటార్య సద్గురువరు। చరణాంబుజ సేవనమ్మ నేమనస । అరమరలేక శ్రీధరునిజేర నేర్పు। గురువరు తెరుగించు ఓమనస॥ ధర॥ ౫॥ వాసిమీరగ యడ్లరామదాసుని బ్రోచె। కేశవయని బాడవె మనస। ఆశతో వీడితె దోషములన్ని। కడబ్రోసిరక్షించునే ఓమనస॥ ధరణిలో॥

క॥ పామరులెరుగరు మేదిని । దామోదరు మహిమ లెన్న తథ్యము సుమ్మీ। కామితఫలములనిచ్చును। వేమరు మదిగొల్చునట్టి యోగులకెల్లన్॥

—✿ మోహన రాగము- ఆది తాళము ✿—

౨౫॥ కీర్తన॥ క్రూరమనుజులే మెరుంగును । శ్రీరామ మహిమ। పరమభక్తవరులెరుంగును॥ క్రూరమనుజులే మెరుంగును । సారసదళ నేత్రి మహిమ । ధీరుడైన హరిని నారదాది మునులెరుంగుగాని॥ క్రూర॥ ౧॥ తండ్రితో వైరము వహించి । దండిగ శ్రీపతిని దలచు। చుండినట్టి బాలుడు ప్రహ్లాదుడే యెరుంగుగాని॥ క్రూర॥ ౨॥ మకరితో బోరాడలేక । మండలాధీశుని చేత। దండిగ రక్షింపబడిన దంతిరాజెరుంగుగాని॥ క్రూర॥ ౩॥ మూఢుడై రావణుడు ధరను। మోసపోవుననుచు। శ్రీనివాసుగూడినట్టి యావిభీషణుండెరుంగుగాని॥ క్రూర॥ ౪॥ ధరణిలో శ్రీయడ్లరామదాసు నేలినట్టి హరిని । స్థిరముగ మంటిన వెంకటార్య గురులెరుంగుగాని॥ క్రూరమను॥

క౦॥ గోపాలుడు నాపాలిట। యేపొద్దున బాగడుచుంటి। కాపాడుటకై । పాపములు రూపుమాపియు । యేపున శ్రీయడ్ల రామదాసుని బ్రోవన్॥

-✿ మోహన రాగము- అట తాళము

౨౬॥ కీర్తన॥ బాలాగోపాలవేదార। భక్తపాలనము బ్రోవవేర।

నీల దేహా విశాలసద్గుణశీల మునిజనపాల త్రిభువన। లోలనన్నిక నేలరవది యే లరచల మేలరహరి॥ బాలా॥ ౧॥ నందనందనముని బృందవందితా పాదారవింద । ఇందిరేశ ముకుందసజ్జనవందితామరబృంద చందన । మందజనితానంద భజ గోవింద వరముచుకుంద వరద॥ బాలా॥ ౨॥ మారజనక సుకుమార । మేరునాగసామాధీర। ఘోరదైత్యవిదూర జగదాధార శాంతాకార రణజయ। శూరవీరయపారపారవార ననుకృప గారవింపర॥ బాలా॥ ౩॥ యింతపంతమేలనాపై । చింతలు దీర్చవేర నాపాప్రైపై। పంతమబలవంతమా సామంతమ నేకాంతమ । కాసింతపనికై యింత జేసితి యెంతవాడవు యింతలాడెర॥ బాలా॥ ౪॥ పంకజనాభ యీదేర। బింకమూజేసీతెమేర । యింకమంటిన వేంకటార్యుని శంకలేకను బ్రోచెదవుయని । పొంకమలరగవిని మనంబున పంకజాప్త కులేంద్ర వేడెత॥ బాలా గోపాల॥

కం॥ నెరజాణుడు నీతనయుడు । బిరబిరమావాడజొచ్చి మాబాలికలకు। మారుని కేళికిరమ్మని । కోరికలీడేర్చుమనుచు పోరుచునుండెన॥

—॥ శ్రీరాగము- అటతాళము ॥—

౨౭॥ కృష్ణలీల॥ యెన్నిమాయలు నేర్చినాడమ్మ। యశోదనీకొడుకన్నిటికి నెరజాణుడోయమ్మ॥ యెన్నిమాయలు నేర్చినాడె। చిన్నితనయుడు సన్నరేయున। కన్నెపడుచునుచూచి రమ్మనికన్నుసైగలు జేసినాడట॥ యెన్ని॥ ౧॥ వట్టిమాటలుగావువినవమ్మ। ఈవాడలోపల ఇట్టివానిని జూడలేదమ్మ। ఉట్టిమీదనుచట్టిలోన పట్టిపాలిడి అట్టెబోవగ । చట్టితూటడగొట్టికృష్ణుడు పొట్టనిండాబట్టినాడట॥ యెన్ని॥ ౨॥ బాలుడని ముద్దాడితివోయమ్మ। నీసుతుని ముద్దుబాలుడనుటకు వీలులేదమ్మా । ఆలిమగడు పరుండియుండగ యీలగొట్టియులేపివానిని । వేలివుంగరమిచ్చి కాముకేళికే మోపిలచినాడట॥ యెన్ని॥ ౩॥ యేడబూచినసుందువోయమ్మ । నీసుతుడు మామావాడవాడల దిరుగునోయమ్మ। చేడెలందరుగూడిజాలక్రీడలాడుచు నందువ

రల । జాడగని తాతోడిబాలురగూడి చీరెలు దొంగిలించెను॥ యెన్ని॥౪ ఎంతఎంతలు పలుకునోయమ్మ। నీచిన్నితనయుడుయెంత జెప్పినవినడుగదవమ్మ । యింతులెల్లనుగూడి పూలబంతులాడుచునుండగని। మీబంతులిలువాలెంతయనిచన్నుంతులనుచేబట్టినాడట॥ యెన్ని॥ ౫॥ చింతకాయగరాదువినవమ్మ। నీచిన్నికృష్ణుడు ఇంతవాడని చెప్పరాదమ్మ। మంతనంబునపెరటిలోనొక ఇంతిస్నానములాడగని। చన్నుంతులనుచేపట్టి దానినికౌంతుకేళికిబిలచినాడట॥ యెన్ని॥ ౬॥ చేడెరో ఈవార్తవినవమ్మ। నీసుతుడుజేసినక్రోడెతనములు దెలుపరాదమ్మ । నేడుమావంటింటిలో మాతోడికోడలుపెరుగుదరువగ । జాడగని తావెనుకబట్టి మొగపోదుములు జరిగించినాడట॥ యెన్ని॥ ౭॥ భాసమానవిలాసుడోయమ్మ । నీసుతుడు శ్రీనివాసుడని మదిదోచునోయమ్మ । వాసిగ శ్రీకాకినాడనివాసుడై మంతీన వెంకటదాసుపాలిట జేరి సత్కృపజూచి కోర్కెలొసంగుచుండెను॥ యెన్నిమాయలు॥

కం॥ చీరెలురైకలుదెస్తిని । కూరిమితోబుచ్చుకొనవె నీరజనేత్రీ । చీరెలురైకలుదెచ్చితె। పో రామరుజనకవార। కాంతలుకడకు॥

—* నాదనామక్రియ రాగము- ఆది తాళము *—

—* శ్రీకృష్ణ గోపిక సంవాదము- కోలాటపు కీర్తన *—

అః॥ ఉల్లిమళ్ళచీరయిందగొల్లభామా । కల్లగాదుకోర్కెదీర్పు పల్లవాధరీ॥ ఉల్లిమళ్లచీరదెస్తె కృష్ణమూర్తి । భోగమిళ్ల వెంబడెళ్లవోయిచిన్నిమాధవా॥ ౧॥ భూమిలోను నిన్నుమించి గొల్లభామ। భోగకాంతలెక్కడుండెరే పల్లవాధరీ॥ వగలమాటలాడబోకు కృష్ణమూర్తి। నీకువరసగాదు పర్శిపోర చిన్నిమాధవ॥ నిగువుచనులజూడ నాదు గొల్లభామ । మనసు నిలువదాయె యేమిసేతు పల్లవాధరీ॥ ౩॥ కాసిమాటలాడబోకు కృష్ణమూర్తి । వేశ్యకాంతనాకుకుంటివోయిచిన్నిమాధవ॥

ల్లవాధరీ॥ ౫॥ అల్లైఃనూటలాడుచుండు కృష్ణమూర్తి । రోట గట్టి వేతు నింకజూడు చిన్నిమాధవ॥ ౬॥ రోటగట్టపాటియటవె గొల్లభామా। చిన్ననాటిస్నేహముంచగదవెపల్లవాధరీ॥ ౭॥ చిన్ననాటిస్నేహముంటెకృష్ణమూర్తి । నీవునన్నుగోరతగునటోయి చిన్నిమాధవ॥ ౮॥ అడ్డుజెప్పబోకుసుమ్మిగొల్లభామ । నీకుబిడ్డనిచ్చెదానురావె పల్లవాధరీ॥ ౯॥ దొడ్డవాడవౌదువోయికృష్ణమూర్తి । నాగడ్డమట్టుకోక పోర చిన్ని మాధవ॥ ౧౦॥ కొట్టవచ్చెదావదేమె గొల్లభామ । ముద్దుబెట్టితేను లోభమటవె పల్లవాధరీ॥ ౧౧॥ ముట్టుకుంటెకొట్టరాన కృష్ణమూర్తి । వద్దుతిట్లబడక మళ్ళిపోర చిన్నిమాధవ॥ ౧౨॥ రాయివంటి నీదుమనసు గొల్లభామ। కరుగదాయెనింకనేమిసేతు పల్లవాధరీ॥ ౧౩॥ రట్టుజేసెదావదేర కృష్ణమూర్తి । యడ్లరామదాసుపోష రుక్మిణీమనోహర॥

కం॥ అపరాధినినెపమెన్నక । కృపజూచియునన్నుబ్రోవు కోరికలలరన్ । తాపసమునిజన పాలిపై । యేప్రార్థనుబ్రోచు త్రిపురసుందరిగొలుతున్॥

—॥ మోహన రాగము- ఏకతాళము ॥—

౨౯॥ కీర్తన॥ త్రిపురసుందరీ । బాల త్రిపురసుందరీ । అపరాధిని అపరాధిని నెపమెన్నక కృపజూడవె॥ త్రిపుర॥ ౧॥ లోకపావనీ ము ల్లోకమోహిని । లోకమాతవనుచునిన్ను లోకులెల్లగొలుతురే॥ బాలత్రిపుర॥ ౨॥ నిన్నునమ్మితీ చాలసన్నుతించితి । కన్నతల్లివనుచునిన్ను మన్నన చేబిలచితితల్లి॥ త్రిపుర॥ ౩॥ పంతమేల నేనెంతవాడనే । చింతలణచిబ్రోవవే శివకాంతపరమశాంత నిధివి॥ త్రిపుర॥ ౪॥ దారిజూపవే తల్లి దయనుజూడవె । కోరిమంతిన వెంకటదాసుని కోర్కెదీర్చి బ్రోవవె॥ బాల త్రిపురసుందరి॥

కం॥ విశదంబుగ దశరూపుల । వసుధలో జనియించినట్టి వార్తలు వినినే । పసిబాలురుబాడుటకై । రసయుక్తంబైనపాట జేసితివినుడీ॥

—॥ దశావతార గిరేల్

౩౦ శ్రీకరముగ సద్భక్తజనవ్రజసేవితపదకమలహృదయవశీకరవరకమలా। త్రిభువనలోకగణుశోభివిమల, శోభాకరదివ్యగుణాకర పూర్ణసుధాకరసమసకల, చంద్రదివాకరచక్షుయుగళీ॥ శ్రీకర॥ ౧॥ ఆదివిరించిముఖోద్భవవేదములపహరించియిముంచి। పయోనిధిలో దనుజుడు పొంచి। యడంగను నీవు బలము బెంచి, యీ మేదినిపై యల సోమకాసురుని మీనమవై ద్రుంచి, జలజభవాదుల దయనెంచి॥ శ్రీకర॥ ౨॥ సురవరులసురులుచోద్యముగను మందరగిరి కవ్వముగన్। విషోరగమరయ రజ్జువూగన్। సుధాంబుధినిరవుగ కుంభముగన్। ఇద్దరనమృతము కైదరువగ గిరిక్రిందరుదుగ కమఠముగన్। ఈరవైపరమానందముగన్॥ శ్రీకర॥ ౩॥ పసుపడి సురపురిపతిముఖసురదిక్పతులనడల్ గొట్టి। ఋషీశ్వరులను బాధలుబెట్టి, త్రిలోకములను పుడిసిటబట్టి। యీఘనభువికనకాక్షునికినికిటవై బట్టి వధింపవె ముని వైరముబట్టి॥ శ్రీకర॥ ౪॥ సిరతము శ్రీహరిహరియని దలచెడు నిజపుత్రునిగాంచి, సురద్భీకరవైరము బెట్టి। సభాసదులలరగ గమకించి, వేనరకదలంచిన హిరణ్యకశిపుని నరహరివై ద్రుంచి, ప్రసిద్ధిని బొందవె శ్రీమించి॥ శ్రీకర॥ ౫॥ మనమున ననయము వినయవిహీనతధన గర్వము చేతన్। ధరాతలమున వెలిగెడు ధాతన్। పదత్రియమును మును చేజేతన్, యామనుజాసనుడగు బలినిగోరి వామనరూపము చేతన్। రసాతలమున ద్రొక్కవె రోతన్॥ శ్రీకర॥ ౬॥ క్షితితలమున బుధనుతజమదగ్నికహితనజానుబట్టి, వధింపవె చతురతసరికట్టి, మనంబున నతికోపముబట్టి, భూపతులన్నిరువదియొక్కమారు వేభర్గుడవై గొట్టి, చరింపవె హితమతిచలపట్టి॥ శ్రీకర॥ ౭॥ సతతము సురముని నమ్నుత శ్రీపదవరసిజయుగళుడవై। త్రిలోకకీర్తిసంపూర్ణుడవై, నిశాచరతతి ఘనపవనుడవై। భూసుత చెరబట్టిన దశవదనుని దెగజూడవె రాముడవై। యశోరాజిత ధర్మాత్ముడవై॥ శ్రీకర॥ ౮॥ పికవాణులు గోపికలోపికతో దకచూడగజూచి। పటంబుల నొకచోటను దాచి, భళీయననికగానుమనిగాచి, పూనికతో భ్రాంత

కు గంసుని కృష్ణుడవై లేచి। వధించవ సకలాత్ముల బ్రోచి॥ శ్రీకర॥ ౯॥ మీరిన శుభములుగోరికతో నీమేదినిపై గాంచి। పతివ్రతలారయ శిరిమించి సుఖింపరేతీరని ప్రభ గాంచి। యీధారుణిపై బుద్ధావతారమున ధర్మము నెదనెంచి। వెలుంగ వెధూరియశము గ్రాంచి॥ శ్రీకర॥ ౧౦॥ కలియుగాంతమున కలిజనులకు డాల్కత్తి చేతబూని। వధింపవె చలమున దయమీరి। సుధీజనచలమున గృపబూని। భూతలమున గావవె కలికిమూర్తివై తలంపగమితిలేని। సుకీర్తిని వెలయగ పనిబూని॥ శ్రీకర॥ ౧౧॥ పొలుపుగ మదినుప్పొంగుచు నిలగొప్పల వెంకటస్వామి। సదామదిగొలువగ ఖగగామి। స్వరూపంబుల్ సన్నగ రామి। తాదెలుపండన మంత్రిన వేంకటకవి తేటపడగబూని। రచించెను సలలితంబుగ నమామి॥ శ్రీకరముగ॥

కం॥ తప్పక శ్రీరామయనుచు। నెప్పుడు స్మరియించువాని నెయ్యోడనైనన్। మెప్పుగ బ్రోచెదనని శ్రీ। యఃపతి బిరుదంకమందు నొప్పుగ దాల్చెన్॥

—✻ నాదనామక్రియ రాగము- ఏకతాళము ✻—

౩౧॥ కీర్తన॥ మనసమనస రామచంద్రుని మదినిదలచవె। నీమందకుటిల దుర్గుణములు మానవదేమె॥ మన॥ ౧॥ స్వయముగ శ్రీరాములకూ శరణుజేయవె। నీయరమరదీర్చెటి ప్రభువు నాశ్రయించవే॥ మన॥ ౨॥ ధరణిలో శ్రీరాముకంటె దైవమెవ్వరే। మరువక శ్రీరామయనుచు స్మరణశాయవే॥ మన॥ ౩॥ పంతమ బలవంతమ శ్రీకాంతువలచవే। నీచింతలన్ని మాన్పెటి శ్రీహరిని దలచవే॥ మన॥ ౪॥ ధరణిలో మంత్రిన వేంకటార్యగురువులా। చరణములకు స్మరణజేసి పరమునొందవే॥ మన॥ ౫॥ ధరణిలో శ్రీకాకినాడపురమునందున। స్థిరముగాను యడ్ల రామదాసు చెల్పెను॥ మనసమనస॥

కం॥ పామరులై చెడిపోకను। రామాయని దలచుకొనుడి రమ్యాముతోడన్। కామక్రోధము లోభము। తామసమోహాదులెల్ల ధరణిలో దృంచున్॥

౧॥ సారెసారెకు నిదియుకోరిభజించుచుంటె ఘోరకర్మముద్రుంచి దారిజూపును॥ శ్రీరంరమా॥ ౨॥ ఆశపాశములాచె గాసినొందగనేల వాసుదేవునిస్మరణ వదలాక॥ శ్రీరంరమా॥ ౩॥ దేహగేహదులపై మోహాముగోసివేసి సాహసంబున రామస్మరణగోరియు॥ శ్రీరంరమా॥ ౪॥ సభలొద్రుపదపుత్రికభయ మొసగినట్టి ఇభరాజవరదూని విడువక॥ శ్రీరంరమా॥ ౫॥ వన్నెమీరగభక్తవరులాను బోధించినట్టి పన్నగశయనుని సన్నిధిగోరి॥ శ్రీరంరమా॥ ౬॥ పొంకాముతో మంత్రీన వెంకటాఖ్యుల పాదపంకజములయందు భావమునుంచి॥ శ్రీరంరమా॥ ౭॥ వాసిగయడ్లరామదాసూనిబోధించినట్టి కేశవయానిమాది యోచనజేసి॥ శ్రీరంరమాయనమః॥

కం॥ బృందావనమున బ్రీస్త్రీ। నందాంబుధిలోన వాలలాడెను వారిన్। మందరగిరిధరుడా। నందంబున భక్తవరులనందరిబ్రోచున్॥

—॥ ఆనందభైరవి రాగము- ఝుల్పతాళము ॥—

౩౮॥ తులసి మంగళహారతి॥ జయమంగళం నిత్యశుభమంగళం। జయాజయమంగళం మాహాత్మ్యమంగళం ॥ పతివ్రతని ఇహామందు ప్రకటించగబుధులు। శ్రితజనులుగొలుచుచున్నతి వెనకును। హితవుగ భక్తులకు గతిజూపినటువంటి యతివ శ్రీలక్ష్మి తులశమ్మకిపుడు॥ జయ॥ ౧॥ మునులంత శ్రీతులశి వనమాలికలు ద్రిప్ప ఘనులు జేసిన తులశి వనమునకును। ననరుగవ లైమున కర్పూరహారతులు। ఘనమైనశ్రీరామ తులశమ్మకు॥ జయ॥ ౨॥ భూజనులునుతియింప పూజనీయురాలగుచు। తేజరిల్లగ తులశిభామకిపుడు। రాజదశరధమహారాజులును బూజింప। రమణితో శ్రీకృష్ణ తులశికిపుడు॥ జయ॥ ౩॥ వెన్నులును ఆకులును వేళ్ళుగల దళములును। తిన్నవగు శ్రీతులశి కొమ్మలకును। వన్నెమీరగతులశివనపుత్రికైనట్టి। కన్నె శ్రీ ఆండాళ్లకాంతమ్మకు॥ జయ॥ ౪॥ వేమారు పుదయమున గోమయముగానిపోయి। ప్రేమతో తులశి ముందరనలికియు। రమణముగ ముగ్గులేసి వస్త్రీల పాపములు। తూలగొట్టినతులశిమహాలక్ష్మికి॥జ

యు॥ ౫॥ ప్రదక్షిణముజేసి తులశికోటకు మొక్కి। వనరుగ నచట ఒక జ్యోతినిలిపి। పరమభక్తులకుధనధాన్యసంపదలొసగి।విలసిల్లుచున్న శ్రీతులశమ్మకు॥ జయ॥ ౬॥ ధరను మంతిన వెంకటాచార్యకృపయుడ్ల। రామదాసుని కంఠమాలకిపుడు। నారాయణామృతము నసుభవించినభక్త।వరుల జపనక్షత్రమాలకిపుడు॥ జయమంగళం నిత్యశుభమంగళం॥

కం॥ జయమంగళహారతియని । నయముతో శ్రీరామచంద్రునకు నర్పింపన్ । భయములుబాపియు మనలను । దయజూచుటకేమికొదువ ధారుణియందున్॥

—* హిందుస్తానికాఫి రాగము- ఏకతాళము *—

౩౭॥ మంగళహారతి॥ మంగళంజయమంగళం శుభ మంగళముదుగా । సారంగహరణయుగ నారసింహ్వామంగళం॥ మంగ॥ ౧॥ వాసిగ శ్రీదశరథాత్మజ వంశమంగళం । హరిదాసులబ్రోచేట శ్రీనివాస మంగళం॥ మంగ॥ ౨॥ సురులమునులబ్రోచిన కరివరదమంగళం । హేపరమపురుష సుజనభుజగశయన మంగళం। మంగ॥ ౩॥ రామ దైవరాయ సీతారమణమంగళం । హేకామజనక అందవెకర్పూర మంగళం॥ మంగ॥ ౪॥ నారదప్రహ్లాదుని పరిపాలమంగళం । మమ్మేలినమంతీన వెంకటార్యమంగళం॥ మంగ॥ భవనములనివాసభువనరక్షు మంగళం । వాసిగయడ్ల రామదాసపోష మంగళం॥ మంగళం॥

గీ॥ సత్యంబుకంటెను స్వామియింకెవ్వరు । నిత్యమును సత్యమునిలుపవలయు । ప్రత్యగాత్ముడైన ప్రభువుతానగుటకు । ధాత్రిని సారంగధరుడుసాక్షి॥

—* గిలకలపద్యము

౩౮॥ శ్రీమహారాజనరేంద్రపురవరము। అకలంకముగ శైలనా

నరేంద్రునకు । ముద్దులపత్నియగు ముదితరత్నాంగి । ఒకనాటివేళ తన
వరునితోఁగుతను । మతిచంచలించి తానతిచింతనొంది । పుత్రులు లేనట్టి
భోగంబులేల । సుఖమేల బ్రతుకేల జీవనంబేల । యనుచును దంపతు
లు యాసదాశివుని । మానమున దలపోసి మ్రొక్కి వేడగను । శివుని స
త్కృపచేత సిద్ధించెకోర్కె । రమణులానందింప రత్నాంగిదేవి । నెల
దప్పికాంత ఒకనేటితోనుండె । కలకంఠిచిక్కనే గర్భంబుచేత । గులు
కు కుచములుచాల గొప్పలైయొప్పె । తెలిదమ్మివలెమోము తెల్లనై బా
రె । పణతికిచెక్కిళ్లుపలచనై దోచె । కాంతకన్నులుతెల్లకలువలై యొ
ప్పె । వనితకుఃట్టూర్పులధికంబులాయె । సొమ్ములు బరువాయె సోభ
నాంగికిని । తోయజాక్షికినిండ తొమ్మిదినెలలు । చెలికత్తెలందరును బి
లువంగగదసి । పొలతికి నవమాస పొద్దులు గడచె । గాబోలటంచును
కాంతలనుకొనిరి । చెప్పదురత్నాంగిసిగ్గుచేమనకు । నొప్పులు గాబోలు
నలిగున్నదనుచు । జలజాక్షినావేళజలకమాడించి । తరుణులందరు వేగ
తరివత్తిరపుడు । పరమాన్నములుదెచ్చి పడతికందివ్వ । కనిగాట్లుగా
జేసెకష్టంబుచేత । బాధతాళగలేక వేదననొంద । కలకంఠులకుగొప్ప
గండమీకడుపు । వాడు ఈశ్వరుడుగావలెనని వేడి । కటకటాయనిమం
త్రకాంతలావేళ । మంత్రించి ఉదకంబు మగువకందివ్వ । మంగళతరమై
నమంచిముహూర్తమున । చక్కనిపుత్రుండు సారంగధరుడు । పన్నమీ
రినయట్టి వంశోద్భవుండు । పుట్టెశ్రీరత్నాంగి పుణ్యాసతికతడు । కొన్ని
దినములుగడచి కౌమరప్రాయమున । చెలికాండ్లతోఁగూడి చెలువొందు
చుండ । జననిజనకులునంత సంతోషమునను । వానిసౌందర్యంబువర్ణించి
చూచి । మంత్రినప్పుడుబిలచిమరియానిట్లనియె । బాలునిరూపమొక పత
ముపై వ్రాసి । ఈచక్కదనమునకు ఇంపుదగినట్టి । శ్రీరత్నమును దెచ్చు
కొరకు యత్నించి । పతమువిప్రులకిచ్చి పంపె నంతటను । చిత్రాంగు
డాపటముజూచివేడుకతో । తనపుత్రి పతము బ్రాహ్మణులకపుడొసగి ।
నరేంద్రమహారాజుపురికనిపిరపుడు । అనరేంద్రుడుజూచియాశ్చర్యమొం
ది । తానుపెండ్లాడుటకు దలచెనంతటను । రమణముగచంద్రతారాబలం

వైన । రాజలగ్నమునందు తేజరిల్లగను । మంగళప్రదమైన మంచిలగ్న
మున । కత్తిబంపగ పెండ్లి గా జేసిరపుడు । అతివకుఘనమైన అరణంబు
లొసగి । చిత్రాంగి దేవితో చెలువొందగాను। రాజనరేంద్రపురికరుదెం
చిరపుడు।వజ్రవైఢూర్యమాణిక్యస్థాపితము।చెక్కినమహాలుపై చిత్రాం
గినునిచి । ఇరువురు భార్యలును ఇష్టమలరగను । అష్టయిశ్వర్యము
లు ఇష్టభోగములు । యీరీతి భూచక్ర మేలుచుండగను । వేటమార్గం
బునకు వెడలెనొక దినము । ఒక నాటివేళ తనసుకుమారుడైన।నీరజనేత్రుం
డు సారంగధరుడు । చెలికాండ్రతో గూడి చెలగియా వేళ । హంస పా
వురము తనహస్తమున బట్టి । పరగనా పావురము పైకిబో విడచి । చప్ప
ట్లుకొట్టెను సారంగధరుడు । బెదరియా పావురము గగనమున కెగసి।
పినతల్లి చిత్రాంగి మేడపైవ్రాలె । హంసనడకలునడిచె నాపావురంబు। అ
టుజూచి చిత్రాంగి యతిమోదమునను । పణతి చిత్రాంగి యాపావుర
ముబట్టె । ఆహాహా ఇదియేమిఆశ్చర్యమనుచు । యేరాజుబెంచెనో ఇ
ట్టిపావురము । గాడా యెవనుగూడుటకు నేటికైన । అనుచు చిత్రాంగి
తన మేడపై నుండె । అంతట చెలికాండ్రికా వార్త దెలియ। సారంగధరు
నితో యెరిగించిరపుడు। పినతల్లిమేడకును ప్రియముతో వచ్చి । చాలయుల
సట జెందె సారంగధరుడు । ఓతల్లిచిత్రాంగి మాకుపినతల్లి । పావుర
మునివ్వవే పణతిమాయమ్మ । బెదరిపడిచిత్రాంగి వడివడిగ లేచి । కఠిన
వాక్యములాడె కాంతచిత్రాంగి । ఇటువంటిసౌందర్య వనితలనుజూచి।
కఠినాత్మ నీమనసుకరుగదాయెనుగ । గట్టిగనన్నునీ కౌగిటను జేర్చి । రతు
లగ్రీడించుమి రాజదళనేత్ర । పునుగు జవ్వాదియత్తరువు పన్నీరు। సా
రంగధరునిపై చల్లబోయెనుగ । బెదరిపడిసారంగధరుడు భయమొంది।
యిదియేమితల్లి నీకిట్టిదుర్బుద్ధి । వినవమ్మ దెల్పెదను విన్నపంబొకటి। పుత్రు
ని మోహించు మాతృలెందైన । గంటిమా వింటిమా కలలోను నైన
చెప్పెదనొకమాట చెవులారవినుము । నరులమై పుట్టితిమి ధరణిలో పలుకు।
సురలుసాటియు దెల్పసూటిగాదమ్మ । నాటవారికినున్న పాట్లు వినవమ్మ।
పాల్యపాపాణమైనది గానవమ్మ । చెంద్రుడుకళదప్పె తారతో పొంది।వా

కలప్రారబ్ధవటులుండెనమ్మ । నరకమునకెదురుగ నడవవలదమ్మ । కా
లునిబాధలకు నోర్వలేమమ్మ । నరములశల్యములు నవతూట్లుబడిన తో
లుబొమ్మని మదిని రోయవోయమ్మ । మలమూత్రములకొంప మోహిం
చకమ్మ । కలకంఠి తుచ్ఛభోగము గోరనేల । కూర్మితో మాతండ్రి గుణ
శాలుడమ్మ । అతనికిదగినట్టి సతివినీవమ్మ । కన్నకొడుకని బాలకరుణించవ
మ్మ । నాకునీసత్యంబు నగుపరచవమ్మ । సాష్టాంగ మొనరించి సారంగ
ధరుడు। మగువనువిడనాడి మళ్లగాజూచి । గట్టిగ చిత్రాంగి దట్టిచేపట్టి॥
వినుముసారంగ నేజెప్పు వాక్యములు । గురుసతిని గూడడా నీరజారాతి॥
సుగ్రీవుడావినితో జేరిభోగించె । తనపుత్రితో పొందె దనరి యాబ్రహ్మ॥
వారెల్ల మనవలెవావులెంచితిరి । నిలచినాసౌందర్య రూపమును జూడు।
పలచనచెక్కిళ్ళు పల్వారసబూడు । ములకకుచములుజూడు లేలకురులుజూ
డు । కలువరేకులవంటి కన్నులనుజూడు । పడికెడునడుము చక్కని తొడ
లుజూడు । తొలకరిమెరుపంటి దేహమునుజూడు। చిలుకపలుకులజూడు
చిరునవ్వుజూడు । నను కౌగలించుమీ నాప్రాణనాథ। అనియిట్లుపల్క
నాయతివ చిత్రాంగి । సారంగధరుడు మహాసత్యమిడువకను । కటకట
నితనరెండుకర్ణములుమూసి । పట్టువిడిపించుకుని పారిపోయెనుగ। అం
తటచిత్రాంగి యతిరోషమునను । పట్టు పీతాంబరము యుట్టె తాజించె।
మారుమూలను నులకమంచంబుపైని। నిండమూల్గుచు నుండె నెలత చి
త్రాంగి। నరేంద్రునకు జాబునంతలో బంప । జాబుజూడగ రేడు తబ్బిబ్బు
లాయె । యిదియేమిప్రళయము ఇంతికీవేళ । ప్రాప్తించెకాబోలు పగంతి
దుఃఖంప । అంచాలచింతించి నానరేంద్రుండు । వేటలాడుచునున్న తో
టవారలకు । అందంపుశలవిచ్చి నానృపాలుండు । వడిగలజక్కిపై నెక్కి
గ్రక్కునను । అరగడియలోపలను పురములోజొచ్చి । చిత్రాంగి మేడకు
నుశీఘ్రంబువచ్చి । చిన్నబోయిన మోము కన్నులనుజూచి । ఓభామఓకొ
మ్మ ఓముద్దుగుమ్మ । నిన్నెవ్వరేమనిరి యేమిలోభంబు । యీరీతి నున్నట్టి
కారణంబేమి । అనరేంద్రునితో యిట్లనియె చిత్రాంగి । కామాంధుడై నీసుతు
డు కండ్లుగానకను నన్ను చెరబట్టెనో నాప్రాణనాథ! అప్పుడునరేంద్రు

డతి తామసమున । పదిమందిబంట్లను పనిబూనిబిలిచి । సారంగధరుని వే
చంపిరమ్మనెను । బాలుగతో గూడియామును దుండగను । క్రూరాళ్ళతో సారంగ
ధరు । విరచికట్టి కారడవిలోపలను నేర్పుతోడించి । కాళ్ళుచేతులు ద్రుం
చి సారంగధరుని । చాటునసిలచుండి చూచుచుండిరిగ । అంతట యాకా
శవాణి తాబల్కె ॥ ఆపల్కులనువిని హరహరాయనుచు । నరేంద్ర మ
హారాజు కేరిగించినపుడు – శివశివయనుచును చింతపడెనపుడు · చిత్రాం
గితప్పనుచు కీర్తించిరపుడు । పాతర వేసిరి పణతినావేళ । సారంగవార్త
విని జనులు దిగులొంద । కమదుఃఖమానునొందె కాంతరత్నాంగి । కా
రడవిలోపలను సారంగధరుని । ఒకసిద్ధుడదిజూచి దగ్గరకువచ్చి । హర
హరాయిదియేమి యాశ్చర్యమనుచు । కాళ్ళుచేతులు గలపె నామునీం
ద్రుండు । యెప్పటిరూపమును యేర్పాటుజేసి । తప్పక యతివేష ధారు
లైరపుడు । మెప్పుగా రత్నాంగిమేడకరుదెంచి । వద్రసోపాన్నములు వ
దుపాయముగను । నడ్డించె రత్నాంగి వరునతోడుతను । సారంగధరుని
పై ప్రేమమీరగను । తల్లిదండ్రులభ్రాంతి దనివిదీర్చుకుని । చనదెంచె
సారంగధరుడు మునివెంట । సారంగధరునిపై యానందమలర । పద్య
ములు జేసితిని సజ్జనులుబాగడ । పదిమందిబాలురీపద్యములుబాడ । వి
న్నవారికిగలుగునిహపరముసుఖము । గన్నవారికినెల్లగలుగుభాగ్యములు ।
బాలురకోర్కెదీర్పుటకూహజేసి । ఫలహారములుదెచ్చిబాలురకునిచ్చి ।
ఘనమైన కట్నంబుగురువులకునిచ్చి । పంపించగోరితిమి ప్రియభక్తులార ।
కరుణతో శ్రీకాకినాడపురమందు । వసుధలోపల యడ్ల వంశంబునందు
మహాలక్ష్మిపుణ్యగర్భమునందుబుట్టి । రామదాసను కవి రంజిల్లెభువిలో
అవనిమంతన వెంకటాచార్యకృపను ॥ జయావిజైభవ దిగ్విజైభవ ॥

*

సంపూర్ణము.

బాలకృష్ణుడు.

యడ్లరామదాసు.

—※ శ్రీసద్గురు చరణారవిందాయనమః ※—

సుజ్ఞానచంద్రిక ద్వితీయభాగము.

శ్రీయడ్ల రామదాసుగారి శిష్యవర్గము.

ఈమాయాప్రపంచంబున । కొందరజ్ఞానులు అనేక దుష్కృతంబులుచేసి । దుర్గతి నరక కూపంబులం బడుదురని । సజ్జనులవలన । నెఱింగి వెరపుగలిగి । పెక్కుపదుగురు శిష్యులామొక్క చక్కటిం జేరి । సిద్ధియుండినేవక । భక్తివైరాగ్య పరాయణులున్న । శ్రీమద్వేదాంతప్రవర్తకులున్ను । అయిన శ్రీయడ్ల రామయాఖ్యుని । చరణసరసిజంబుల కొరగి॥ ౧॥ ధర్మార్థకామమోక్షంబులలో । మిగుల శ్రేష్ఠమెద్ది॥ ౨॥ మనుజులకు సౌఖ్యానందమేది॥ ౩॥ దశవిధనాదములను । మావంటి మూఢాత్ముల । మెట్లు విననేర్తుమయ్యు॥ ౪॥ ఆత్మారాముని రాకపోకలేవి॥ ౫॥ పరమాత్మదేహధారి యేచందంబు । చోటెయ్యది । అని ఇవ్విధంబున నడుగగా । యామహాత్ముండు మా

యందు । పరమదయాళులై । ఇట్లనిరి । మీప్రశ్నంబుల కుత్తరంబులు । నామందోచిన రీతిం జెప్పెద । శ్రద్ధాశక్తులై వినుండు॥ ౧॥ ధర్మార్థకామమోక్షంబులలో । మోక్షమే శ్రేష్టంబు । ౨॥ మనుజులకు నాదబ్రహ్మాఖ్యాను సంధానమే సుఖానందంబు॥ ౩॥ దశవిధ నాదములను రేచకమును లేపి । వినవచ్చును॥ ౪॥ ఆత్మారాముని రాకపోకలు । ప్రణవాక్షరద్వయమే॥ ౫॥ పరమాత్మ చక్షుయుగమందు । అపోజ్యోతిస్వరూపుండై । యున్నవాడని దెల్పి । రాజయోగమార్గమున । అష్టాక్షరీమంత్రం బుపదేశింపగా । ఆనందభరితాంతరంగులమై । ఏతద్భక్తిమార్గంబు విడువక । గురుకటాక్షంబున మేము చెప్పిన కీర్తనలలో । మూడేసి కీర్తనలు ముద్రింపించి । ప్రకటించినారము.

ఇట్లు శ్రీయడ్ల రామదాసుగారి శిష్యవర్గము.

శ్రీయడ్ల రామగురుచరణారవిందాయనమః.

గురుప్రార్థన పంచరత్నములు.

కం॥ శ్రీమద్గుణయడ్లమకుల । ధాముండగు రామయాఖ్య । యామహాత్మున్నే । నీమముతో దలతు నిప్పుడు । కామితఫలమోక్షపదవి । గలుగుట కొరకై॥ ౧॥

కం॥ గురువే తల్లియు దండ్రియు । గురువే పరమాత్మ తనియు । గుర్తెరింగి । ధరలో వరరామార్యుల । చరణములకు శిరము జేర్చి । శరణనియంటిన్॥ ౨॥

కం॥ ఆచార్యుల చరణములకు । వాసిగ నాశిరము మొగ్గి । వరమిమ్మనుచున్ । దోసిలియిడి ప్రార్థించెద । భాసురముగ యడ్లరామ దేశికులను నే॥ ౩॥

సీ॥ ధరణిలో వెలసిన యడ్లవరరామ గురుమూర్తి చరణములకు । శరణుశరణుశరణు । దయతో మము బెంచిన తల్లిదండ్రులపాద పద్మములకు శరణుశరణుశరణు । అఖిలవిద్యలకెల్ల ఆదిగురువైనట్టి । ఆదిగణపతికిపుడు శరణుశరణు । ఆదికేశవురాణి యంబుజనేత్రికి । అనుదినంబును శరణుశరణుశరణు । శరణు శ్రీరాజయోగులకు శరణుశరణు । శరణు సుగుణాధికారులకు శరణుశరణు । శరణు వేదాంతవేద్యులకు శరణుశరణు । శరణు శ్రీవరమునులకు శరణుశరణు॥ ౪॥

క౦॥ శ్రీమద్గురురామాయని । మాసద్గురు యడ్లరామస్వామిని మదిలో । నేనెప్డు కాలమందున । భాసురముగదలచి రామభజనకొనర్తున్॥

—* శిష్యుఁడు, బూన అప్పలదాసు. *—

క౦॥ గురుబోధామృతసారము । మరువక సద్భక్తియుంచినట్టి । మహాత్ముల కెల్లన్ । స్థిరతరముగ గురువర్యులు । పరతెరవులు జూపి మంచిపదవులొసంగున్।

—* బిలాహరి రాగం- ఆట *—

౩౯॥ కీర్తన॥ ఎంతోమరుగైయున్నదీ । సద్గురుబోధ । చింతలేమియులేకఁ । అంతవింతనిడుంచుటకు । దనియెంతుదెలియదు కొంతమందికి । సంతతమునద్గురుని పాదము । చెంత జేరిన । అంతరాత్ములు॥ ఎంతో॥ ౧॥ చూడవేడుకైయున్నదీ । తత్వజ్ఞాలు । జోడుబాయకయున్నదీ । వేదుకతో తెలియక । మూఢులకు యిందరూ ఢిగాదిది । చూడుమనిమదిదీక్షజేసి వాడితే । మహావేదుకానది॥ యంతో॥ ౨॥ నందీదండిగయున్నదీ । తాగమగొంటే । కుండలాగ్రియున్నదీ । దండిగాదుర్విషయములుతా । చెండిఖండన । జేసిసద్గురు । అండజేరిన వారిచెంతను । నిండువెలుగై పండియున్నది॥ ఎంతో॥ ౩॥ చెప్పచోద్యమైయున్నదీ । సద్గురుబోధ । యెప్పుడు మరువాని దీ । అప్పుడిప్పుడనక మది । గురు దప్పకని । యోగొప్పపదవిని । ఒప్పగాబ్రహ్మవిద్య మందున । తప్పకమవీక్షించవలెను॥ యంతో॥ ౪॥ కాసీగాయడ్లరామా । సద్గురుహృదయ । దేశమందునయున్నడే । ఆశతోనమగిన్నవారికి । దోషములు యెడబాపెడును యని । వాసిమీరగబూన అప్పలదాసునకు । పరిదారిజూపుచు॥ యంతో॥ మరుగైయున్నదీ॥

క౦॥ రామారఘుకులసోమా యనుచును । ప్రేమతో స్మరియించుచుమంటి సీమను తోడన్ । దామోదరననుబ్రోచుట । నీమనసీక యుగదేమి । నీరజనాభా॥

—* యదుకుల కాంభోజిరాగం- ఆటతాళం *—

౪౦॥ కీర్తన॥ రామారామరామా । రామారఘుకులసోమా । రక్షించుమాలక్ష్మీశ । రామరామయనుచునిను । వేమారుపిలచిన పలుకవైతివి । కామితార్థములొసగినను । రక్షించుమా । కరిరాజవరద॥ రామ॥ ౧॥ యంతానినువేడినా । సుంతైన దయరాదు । పంతామునననుబ్రోవనూ । చింతలన్నియుదీర్చుటకు । బలవంతుడవు నీవను

చు । నేనీచెంతజేరదననుచునీపై । భ్రాంతిగద్దయురామచంద్ర॥ రామా॥ ౨॥ అలనాడు ద్రౌపది । హాకృష్ణయనిపిలువ । వలువలొసగినరీతిగా । యిలనునిను నెరనమ్మియుంటిని । యిప్రుడు రాకున్నావదేలను । సలలితముగనన్ను బ్రోవను । నవుయమిదేళ్రీరామచంద్ర॥ రామా॥ ౩॥ అబ్ధియంబుధిలోను । మత్స్యావతారమై । ముచ్చుసోమకునీప్పుడంచీ । ఇచ్చయుగాకత్తుసేసి । తెచ్చివేదవబ్రహ్మకిచ్చిన । పక్షివాహన నీదునామము । ఈక్షితిలోవర్ణింపతరమా । రామా॥ ౪॥ అవనిజామదనయగ్గరామస్వామిగురుని । ఆశ్రయించినందుకు । నవనితంత్రైనబ్రోవగనలో । శ్రవణానందకరములందమాకు । భువనరక్షక నీదునామము । మనమునను నమ్మియుంచమనిరి॥ రామా॥ ౫॥ భాసురముగ బూస । అప్పాలదాసుని । శాశ్వతరీతి నేమి । దాసదాసులలోనునేనొక । దాసుడనయ్య నెపెడితిని । మోహనమూర్తీ విదిగాన । జాలిబూని బ్రోవవె రామచంద్ర॥ రామా రామ రామ॥

క॥ దేవాసీవాడనుసుమి । శ్రీనరహరి నమ్మితి । భావజజనకా, నీనామామృతము । రావానా వెతలుదీర్ప । రమ్యముతోడన్॥

—* మోహనరాగం- ఆదితాళం *—

౪౧॥ కీర్తన॥ దేవానన్నుబ్రోవవేమిరా । యెంతోనగావకున్నానురా । దేవా నేనునీవాడగాళ్ళుకాని । భావమందునీ । భజనయొనర్చిన॥ దేవా॥ ౧॥ సదానిన్నుగొలచితినిరా । నీదయాదాయాము కరుగదేమిరా । ముదాముతో నీమధురనామము । అదే సేయని । సదా భజించితి॥ దేవా॥ ౨॥ నీపాదమేనమ్మితినిరా । నా ఆపదలెడబాపవేమిర । కోపముచేసతి శాపమునను పెద్ద । పాషాణమైన మాల్య । అపాదవీక్షిన॥ దేవా॥ ౩॥ చాలానిన్నుబాగడవింటిరా । నీపాలబడి బ్రతిమాలితిర । ఈలానన్ను యమకాలాకింకరుల । పాలుజేయ నీకు । మేలానీలవర్ణ॥ దేవా॥ ౪॥ మరీమరీ వేడితినిరా । నామొరాలింపకున్నావురా । కరుణతో బూసప్పాలదాసునీ । దరిజేర్చు శ్రీహరీనమ్మితిని॥ దేవానను॥

—* శిష్యుండగు. చుట్టూరి నారాయణదాసు. *—

కం॥ యిన్నివిధంబులవేడిన । కన్నులతో జూడవేమి కనకాంబరనీ । సన్నిధిని జేర్చు । నన్నుతిజేసితినియిప్పుడు జానకిరమణా॥

—* నాదనామక్రియ రాగము- ఆది తాళము *—

౪౨॥ కీర్తన॥ యెన్నివిధములను । వేడినగానీ । దయరాదయ్యయోరామా । నాఘోరపాపములు । బారదోల । నీదేభారము । రఘురామా॥ యెన్ని॥ ౧॥ రామ రామునీనామము । బాగడను ఎంతవాడ శ్రీరామ । కామజనక నీకోమలిరూపము । కన్నులజూపుమిరామ॥ యెన్ని॥ ౨॥ చాలుచాలునాపైనికత్తు । నీకేలనో యీ శ్రీరామ। నీరజాక్షునీపాదపద్మములు । నానమ్మితి శ్రీరామ॥ యెన్ని॥ ౩॥ తల్లిదండ్రిగురుదైవము నీవని కొల్లగనమ్మితిరామా । నల్లనయ్యానగుమోముజూపినను । చల్లగనేలుమిరామా॥ యెన్ని॥ ౪॥ ధారిమిలో శ్రీయడ్లరామ । సద్గురుకృపగల్గెనురామా । తారకమంత్రప్రభావముచే । నినుదలచుమనెను శ్రీరామా॥ యెన్ని॥ ౫॥ [illegible]వగమదనని మరిమరి వేడితి । అరుడెంచుము శ్రీరామ। ధరలోచిట్టూరి నారాయణ। దాసునిబ్రోవుము శ్రీరామా॥ యెన్ని॥

కం॥ నారాయణనే నమ్మితి । నేరములనుబారదోలు । నారదలోలా । కోరినవ రమిచ్చెదవని । పారాయణ జేయుచుంటి । పరమాత్మాహరీ॥

—* నాదనామక్రియ రాగము- ఆదితాళము *—

౪౩॥ కీర్తన॥ నారాయణనారాయణ యనుచును । కోరిభజించవె మనస । దారిద్ర్యములను । దూరముజేపె । నీరజాక్షుడే మనస॥ నారా॥ ౧॥ మర్మముదెలియక । మాయకులోబడి । కర్మనొందకే మనస । చర్మపుతిత్తిది । శాశ్వతమా । గురుధర్మమిదుకమనస॥ నారా॥ ౨॥ మతభేదంబులుమాని । సద్గురుని । హితవుగనమ్మవెమనస । గతియేశ్రియఃపతియనినతతము । మతిగలిగుండవెమనస॥ నారా॥ ౩॥ ధరలో యడ్లరామయాఖ్యగురు । చరణమునమ్మవెమనస । అరమరలేకను । కరుణజూచి । పరతెరవుజూపునేమనస॥ నారా॥ ౪॥ పెద్దలుదెల్పిన । సుద్దులువినుగాని । బుద్ధిగనుండవెమనస । ముద్దుగచిట్టూరి నారాయణ । దాసుని । బోధనువినుమనస॥ నారా॥

కం॥ గతిజూపేదారవని । నామదిలో సతతమును । సీతాపతియనియంటిని । సుతునిక్కలెజూచిఋప్పుడు । హితమతితో బ్రోవవయ్య । శ్రితజనపోష॥

—* నాదనామక్రియ రాగము- ఆదితాళము *—

౪౪॥ కీర్తన॥ యంతకేడినా చింత దీర్చవు । కాంతజనక శ్రీరామ । కాం

తమూర్తివని । భ్రాంతినొందితిని । పంతమేలగుణధామ॥ యంత॥ ౧॥ మందరగిరిధ
రసుందరవిగ్రహా । మదనజనక శ్రీరామా । పొందుగ నీపాదాబ్జములకు । నావందనము
య్యారామా॥ యంత॥ ౨॥ వెనక జేసినటువంటి నేరములు । యెంచకు శ్రీరఘురామా ।
కన్నసుతునివలెనన్ను బ్రోచి । నకుకన్నులజూడవె రామ॥ యంత॥ ౩॥ చిక్కుబంధము
లొబడద్రోయకనను । చక్కగజూడవె రామ । దిక్కునీవెయని మ్రొక్కుచునుంటిని
చక్కనయ్య శ్రీరామ॥ యంత॥ ౪॥ యిమ్మహిలోనను హింసలుసేయుట । సమ్మతే
న శ్రీరామ । నెమ్మదిలోనీనామముదలచితి । రమ్మనిబిలువవె రామ॥ యంత॥ ౫॥ క
రివరదుడనను కరుణజూడమని । శరణనివేడితి రాము । కరువుదీరగను వరములొసగి ।
నాశిరముననుండవె రామ॥ యంత॥ ౬॥ దండిగామ యీభూమండలమున । నిండిన శ్రీ
రఘురామ । నిండుగనాహృత్కమలమందు । గూర్చుండగదే శ్రీరామ॥ యంత॥ ౭॥
దశరధనందన దశవిధవేషా । దశముఖమర్దన రామ । దోషములనుకడద్రోచినన్ను ।
నీదాసునిజేయవె రామా॥ యంత॥ ౮॥ ధరయందున శ్రీయడ్లరామ గురువర్యుల కృపచే
రామ । పరిపరివిధముల ప్రార్థనజేసితి మరువక బ్రోవవె రామ॥ యంత॥ ౯॥ వాసిగా
ను శ్రీకాశినాదపుర । వాసబ్రోవుమా రామా । భాసురముగ చిట్టూరి నారాయణ ।
దాసునేలు జయరామా॥ యంతవేడిన॥

—* శిష్యుడు విత్తనాల కొండయ్యదాసు. *—

౪౦॥ పంతమటర శ్రీయక్షపతి । యంతని బ్రతిమాలుకుందు । యీమేతియామర । సం
తతముగ నిమనమిస్త్రితి । చెంతకునను చేరదీసి । దయ్యనబ్రోవు॥

—* బిళాహురిరాగం- ఆటతాళం *—

౪౫॥ కీర్తన॥ పంతామేలమనాపై । దంతిరక్షకధరలో । దాతవైదయజూడ
ర । పతితపావన నిన్నె బ్రతిమాలినా గతి జూపవేమి । సతతము మతియందున
మ్మితి వెతలుదీర్చవె హితముమీరగ॥ పంత॥ ౧॥ మాధవయని నిను నే ప్రార్థన
జేసిన । హృదయాముకరుగాదేర । వేదవేద్యుడ నన్నునీదరి జేర్చి ఆదాశం చెదపు య
ని । పాదయుగళములకును మ్రొక్కితి ముదముతో శ్రీరాఘవలోలా॥ పంత॥ ౨॥ కేశవ
బ్రోతువని । దోసిలొగ్గితి నన్ను మోసాముశాయకురా । శాశ్వతంబనినిన్నువేడితి ।

గాశిదీర్చియు శ్రీనివాస । వాసిగాళవ పాశములు తెగగోసివేయవె శేషశయన॥ పంత॥ ౩॥ సారసాక్షునివనే । కోరియుంటిని । నామొరాలకించవదేమిరా । నీరజాక్షుడనిన్నునమ్మితి నేరములు యెంచకురనాపై । దారవునీవని నమ్మినందుకు తెరవుజూపుము ఉరగశయన॥ పంత॥ ౪॥ నాపాలిదైవమని । నీపాలబడియుంటి । గోపాలగోపాలక । చపలచిత్తుని పాపములెన్నక కృపముగాకృపజూచివేగరా । అపరమితముగ వరములొసగి ఆపదలుకడతేర్చు శ్రీపతి॥ పంత॥ ౫॥ మండలాధీశ । నీఅండజేర్చియునన్ను । దండిగదయజూడరా । నిండుగా నాబంధతనములు పొందుగాఖండించెదవుయని । దండిగాయీపుడమిలో శ్రీయడ్లరామాహ్వయుడుదెల్పె॥ పంత॥ ౬॥ భక్తూనీతమని । విముక్తిజేసెదవాని । శక్తికొలదిదేవదేవ । భక్తితోవిత్తనాల కొండయ రక్తిగా మిమ్మదలచుచుండెను । ముక్తిజేరయుక్తిదెల్పి శక్తిపరచవెభక్తపాలా॥ పంతములను॥

కం॥ దశరథనందనయిపుడీ । వసుధలోదరిజేర్చవేమి । దశముఖహరణా । దశవిధములనుతియించిన । దయరాదేమయ్యనీకు । దానవహారీ॥

——* జంఝూటిరాగం- అటతాళం *——

౪౭॥ కీర్తన॥ దశరథనందన । దశముఖమర్దన । పశుపతివినుతనను । వసుధలోబ్రోవవేర॥ దశ॥ ౧॥ పరిపరివిధముల । శరణనిఅంటినను । అరమరలేకనీవు నామొరవినకున్నావెర॥ దశ॥ ౨॥ రాక్షససంహార । రక్షణకాయవెర । పక్షివాహన। నాదు । దీక్షయుదీర్చవెర॥ దశ॥ ౩॥ మదనగోపాలనీదు । హృదయమురరుగాదేమి। ననాలోలుడవని ప్రార్థనజేసితిని॥ దశ॥ ౪॥ కరిరాజపోషణ । దరిజూపవేమిర । కోరికలొసగినను । నీదరనుజేర్చవెర॥ దశ॥ ౫॥ తల్లివినీవెనా। తండ్రివినీవేయని । యుల్లములోననిన్ను చల్లగనమ్మితిని॥ దశ॥ ౬॥ ధరణిలోయడ్లరాము । శ్రీగురువులసన్నిధిజేరి । నీరజనాభనిన్ను । నేకోరితోచేటితి॥ దశ॥ ౭॥ చింతనుజేరాదీసి । చింతలుమాన్పవెర । వరతము విత్తనాల । కొండయదాసపాల॥ దశ॥

గీ॥ ఇతరకారణము । నీపొందుకోరితిని । రొంచుజూచిన ఇహమందు పెవరులేరు । ఇంతకాలమయ్యె నామొరయాలకించి । అందముగబ్రోవు అఖిలధ్యాంతరహిత॥

—* శుద్ధకాంభోజి రాగం - ఆదితాళం *—

౪౯॥ కీర్తన॥ ఇందురారగోవింద । నాహృన్మందిరంబునకు । పొందుగానీ పాదములకును । వందనంబంటినిగదర । సుందరాంగ । నందబాల॥ ఇందు॥ ౧॥ పన్నగముపైనున్నదిన్నికృష్ణ । విన్నవమిత్రతిరా । ఎన్నోవిధముల నన్నుతించిన । విన్నపంబాలించవేమి । కన్నతండ్రినన్నుబ్రోవ॥ ఇందు॥ ౨॥ నీరజాక్షనానేరములెంచక । దారిజూపరా । కూరిమితోనేను । కోరివేడితి । వేరూకాయ । మేరగాదు । రారానన్నింకేలుకోర॥ ఇందు॥ ౩॥ యంతనేనుతియించినా । కాసింతదయరాదా । సంతతంబున నిన్ననమ్మితి । శాంతూజనక । నీదాసూని । చెంతజేర్చుపంతమేల॥ ఇందు॥ ౪॥ రేయివేళను । వేసారితినినను । నీవెబ్రోతువనీ । దేవదేవగావుమనుచును । భావమందున । నిన్నునిను । సేవజేయుచుంటిగదరా॥ ఇందు॥ ౫॥ రారనేశరణంటినీ శ్రీరామచంద్రహరీ । ఘోరములకు । యాధారుశత్రుయుని । ధరణిలో శ్రీయద్దరామ । గురువరులెరిగించినందూకు॥ ఇందు॥ ౬॥ భాసురంబుగ దాశరధి । నాగాశదీర్చార । వాసిగానిత్తనాలకొండయ్యా । దాసూనీభవపాశములు । గోసివేయుశ్రీనివాస॥ ఇందురార॥

—* శిష్యుడు తిరువేంకటదాసు *—

౫౦॥ రారారఘువంశోత్తమ । రారా నాకోర్కెదీర్ప । రక్షించుటకురా । చేరిమీసన్నగణమురువక । నిరతముభజించుచుంటి । నీరజనాభా॥

—* హిందూస్తానీకాఫీ రాగం - ఆదితాళం *—

౫౧॥ కీర్తన॥ రామహరిరామసీత । రామాబ్రోవర । పరంధామవేగ । నామొరాలకించవేమిర॥ రామ॥ ౧॥ శాంతవపోషణ । సమనీఅండజేర్వర । పుండరీకాక్షుంతనాలో । నింతియుందర॥ రామ॥ ౨॥ పాతకుడను నాతోనీకు । పంతామేలరా । పొదంతివరదవేగను । నాచింతదీర్చర॥ రామ॥ ౩॥ మాధవగోవిందకృష్ణ । పాదములర । పొడూజానాడగన నాడు । బాధదీర్చర॥ రామ॥ ౪॥ పరమపురుషవరదసన్ముని । దరికిజేర్చర । అరమరసేయక నాను । కోర్కెదీర్చర॥ రామ॥ ౫॥ ధరణిలో శ్రీయద్దరామయాఖ్య । కరుణతో । మమునకన్మరియించితి । శ్రీమాధవబ్రోవు॥ రామ॥ ౬॥ వాసిగనభక్తతతుల । బ్రోచినదేవా । దోసిలొగ్గిన । తిరువేంకట । దాసునేలుమూ॥ రామ॥

గీ॥ నీలవర్ణనీదుపాలబడియుంటిని । నీశ్రేయుంచునన్నుపాలయుంచు । పాలనశాయర । బాలగోపాలనేచాల నమ్మియుంటి రాధలోలా॥

—* శుద్ధకాంభోజి రాగం- అటతాళం *—

౪౯॥ కీర్తన॥ పాలించరాభక్తపాలా । యీజాలామేలను । శ్రీవేణుగోపాలా॥ పాలిం॥ ౧॥ శ్రీరామయింటాకునాపై । నీరజనయనా । సరసజాత్రకులేంద్ర । నను యామీదేరా॥ పాలిం॥ ౨॥ కరినీగాచినరీతిగావార దేవ । కరుణించేగౌరవానీ సైర నమ్మినారా॥ పాలిం॥ ౩॥ పేదాకూచేలూని । పూవారఅటుకూలు । మీదామతో గొన్న । మాధావ రారా॥ పాలిం॥ ౪॥ మందరధనీదు । సుందరపదమూలు । పాంమాగమదినిల్పి । పూజించెదమురా॥ పాలిం॥ ౫॥ ఆశతోనిను వేడి । దోసిలొగ్గితిరా । మోసబుచ్చకు । జగన్మోహనాకార॥ పాలిం॥ ౬॥ రాతినాతిగజేసి । ఖ్యాతినొందిన సీతా । పతినీవేగతియాని । మదినమ్మినారా॥ పాలిం॥ ౭॥ ధరణిలోపలదుష్ట । వర రామాగురుమూర్తి । చోరాయులనునమ్మి । న్యరణజేసితిరా॥ పాలిం॥ ౮॥ వర మూగజేరు వేంకటదాసపోషా । సురులబ్రోచిన । పరమపురుషవీరా॥ పాలించరా॥

కం॥ రారానామొరవిని । కరుణించర కరుణాలలామ । తారకనామా । రారాప రాకుసేయక । రారావరమిచ్చుటకును । రారారామా॥

—* మాయామాళవ గౌళరాగం- ఆదితాళం *—

౫౦॥ కీర్తన॥ రారాశ్రీరమణా । నన్నుకరుణించు । రిపుహరణా । హరిహరి॥ రారా॥ ౧॥ పరమపూరూపునన్ను । నిరనమ్మియున్నాను । అరమరసేయాబోక । ఆదరించార శ్రీధార॥ రారా॥ ౨॥ పన్నగశయననాదు । విన్నపమూలుకించి । కన్నడ సేయకు । పిన్నానమున్నించాను॥ రారా॥ ౩॥ నీరాజనయననాదు । భారము నీదేగాదా । నేరముతెంచుట । మురగాసురహారి॥ రారా॥ ౪॥ దశరథనందన । దశముఖునంహార । శశిధరనుత నీకు । శరణంటినీవేగా॥ రారా॥ ౫॥ అపద్బాంధవనాదు పాపము లాపుదాతి । కోపాము సేయాక । శ్రీపాతివత్సలు॥ రారా॥ ౬॥ సంకటహరణనాదు । శంకలన్నియుదీర్చి । పొంకాముతోనాయుని । అంకమందునజేర్చు॥ రారా॥ ౭॥ బాలాము సేయానీకు । మేలుగాదు రామ । నీపాలబాడితినన్ను । మేలుశ్రీవేణుగోపాల॥

రారా॥ ౬॥ భాసురముగ యజ్ఞ రాకుదేశాకులాచే । దోసిల్లొగ్గితి । జగదీశా । నను బ్రోవ॥ రారా॥ ౭॥ ధరణిలోజీరు వేంకటదాసుని మొరవిని । విరవిరవరములొసంగుటాకు॥ రారా శ్రీరమణా॥

—* శిష్యుడు కంఠ అప్పలదాసు *—

కం॥ రారా రఘుకులచంద్రా । రారా క్షీరాబ్ధిశయన । రణజయహారా । కోరితినిను మది మురువక । నేరసుడను నన్ను బ్రోవు । నీరజనయనా॥

—* ముఖారిరాగము- అటతాళము *—

౫౧॥ కీర్తన॥ పరమపురుష వేగరార । నన్ను కరుణించ దయరాదా నీకు । సురసంరక్షణ నేరమేర । నన్నుదరిజేర్చకున్నావదేమి । శరణని నీమరుగు జొచ్చితి అరమరలుజూడకుమి వేగమె । వరములొసగవె కరుణగదీగ దొరవునీవనినమ్మి యుందును॥ పర॥ ౧॥ మునియాగమును గాచినావు । తాటకినిబట్టి దునిమాడినావు । వనపాలాసము జేసినావు । నన్నుబిడనాడివూరకున్నావు । అనయముగ నీపాదపద్మము । వినయమలరగ సన్నుతింతును । ఘనముగ రక్షించకుంటె దీనజనశత్రువుడ వందువు॥ పర॥ ౨॥ మత్స్యావతారమైనావు । కక్షజేసి శారధిజొచ్చినావు । ముచ్చసోమునిబట్టినావు । పొట్టచీరి వేదములుగొన్నావు । యీక్షణంబున నన్ను నీదయ జూచెదావని చాలనమ్మితినీచుడని విడనాడితే నను కాచిబ్రోచేవారు దెవరు । పర॥ ౩॥ మందాదన నిబల్కినాను । భక్తబృందాకృపజూడుమన్నాను । యెందూననినుగానకాను । హృదయమందువేనటబెంచినాను । వేదవేద్యుడనీదునామము మోదమొందుచు సర్వకాలము । పాడుకొని ధ్యానింతు నామై వాదమేలను రాఘవలోలా॥ పర॥ ౪॥ నిన్నుగానకనూయున్నావు । భువిలోయెన్నిజన్మములెత్తినానో । కన్నతండ్రివి నీవైనావు । నన్ను మన్నించవయ నేలుమికను । పన్నగాధిపశయన యికనినునమ్మితిని నాదైవమనుచును । కన్నడాసేయంగ తగదు విన్నపంబాలించు శ్రీహరి॥ పర॥ ౫॥ రాక్షసాంతక వేగరార । జగద్రక్షక । యికతాళలేరా । పక్షమువ్వరు లేరు రామ । నీవే పక్షమై రక్షించుమో ప్రియా । సూక్ష్మక్షేత్రవందిర నాకునీవై దీక్షబూటుమ మోసబుర్చకు । యీసమయమిలో శ్రీయద్దరామ స్వామిసద్గురుమూర్తి సాక్షిగ॥ పర॥ ౬॥ దోషములనుకడద్రోచి నన్ను । బ్రోచేదవని దీక్షజేసి । దానవోత్తమవిరుదుజూచి । భువిలో మాకు గాండ్లను యెడబాసి । వాసిగా రేద

ర్లపేట నివాసుడగు శ్రీకంటా అప్పలదాసు నేలెదవనుచు చాలాదోసిలొగ్గితి గాసిసే యకు॥ పరమపురుష॥

కం॥ భజమానవ రామానుజ । భజమానవ గురునిచరణరజముమునిరతం । భవభ వదోషంహారణం । నిజముగ ఆనందపదని నీలోతెలియన్॥

—* యదుకులకాంభోజి రాగము, ఆది తాళము *—

౫౨॥ కీర్తన॥ హరినారాయణ యనుచును । శ్రీహరి స్మరణ సేయవలెనే మ నస । స్థిరమతితో సద్గురుని పదంబులు మరువక భజియించవె మనసా॥ హరి॥ ౧॥ దు ర్గుణములయందు దూరాకముమునే । వగముపదవి గనవే మనసా । కరములు వంకర బోకముమునె । సద్గురువరులకు మ్రొక్కవె మనస॥ హరి॥ ౨॥ కన్నులు మబ్బులు బట్టకముమునే । పన్నగశయనుని గనుమనస । ఎన్నతరముగానట్టి యముని దండనలోబ డి చెడకేమనస॥ హరి॥ ౩॥ మందముచెవులకు గప్పకముమునే । ఇందిరరమణుని కథ వినుమనస । నిందలుబడి చెడిపోకముమునె । గోవిందాయని బల్కవె మనస॥ హరి॥ ౪॥ దంతపుపట్టులు దప్పకముమునే । దంతివరదయని పిలుమనస । వింతలుగలపరకాంతలు వలబడి గంతులువేయకె ఓమనస॥ హరి॥ ౫॥ నోరు వణకి దంతములూడిన వెనుకే మిదలచగలవే మనస । సారమైన గురు మంత్రము నాలుకే సారెకు జపియించవె మ నస॥ హరి॥ ౬॥ వాసిగ యడ్లరామయాఖ్య సద్గురుకృపగోరవె ఓమనస । వసుధలోకం టా అప్పలదాసుని । మోసము సేయకె ఓమనస॥ హరి॥

కం॥ ఇంద్రాది సురులెల్లను । పొందుగ రక్షించినట్టిచందముగాగో । వందుడ న నుకృపజూడను । సందేహంబేలరామ సద్గుణపోషా॥

—* నాదనామక్రియరాగం, ఆది తాళం *—

౫౩॥ కీర్తన॥ యుంచు రామయ్యా । శ్రీలక్ష్మి రమణా । యుంచు రామయ్యా । నారాయణదేవ । యుంచురామయ్యా॥ హరియుంచుదయమ్ము । నిజపొందుగ సమ్మతి సుందర నాయక । సింధుశయన హరి మందరగిరిధర । మందరదన శ్రీగుణమందిరలోలా । నంద సుగామదిగోరి మ్రొక్కితిని । ఎందుబోతినోదేవా । మందెందుకనెదిరాజా । చే

దశు చేలుని బ్రూదర అటుకులు మోదముతోగని । ఆదరించి వాని బాధ మాన్పితివి దే
వా । ఏదయ్యాదయా నామీద । ముందేమి జేసితినో గాథా అందుకె దయజూడవు నా
థా । భూనాథా వాదా సాధులబ్రోవను రాథలోల వదపేవ జేసెదా॥ యింద॥ ౧॥
రామురామ శ్రీరామ । రంగగుణధామ । భూసురోద్ధామ । భక్తజనకామ । ఇనకు
లోద్ధామ । బ్రహ్మజనప్రియా । తారకానామా । దైత్యకులనామా । హతహతాస్థో
మా । వేదాంతవేద్య శ్రీరామా । భీమపరాక్రమ కామజనక మమ్మేలుమి సీతారా
మా । వాదిత్యవంశ శ్రీరామా । కమనీయగాత్ర రఘురామా । నమచిత్త సర్వగణ భా
మ । ఏమందును నాపూర్వఫలము మిమ్మేమని వేడిన నామొరవినవు శ్రీరమణహరీ॥ యిం
దు॥ ౨॥ అన్నన్నా నీకన్న దైవము ఎన్నలేము సుప్రసన్న మాధవ । కన్నతండ్రివని ఎన్ని
విధంబుల నిన్ను నమ్మితిని కన్నడశాయకు । మున్ను కరిని సేలొక్రన్న చందమున । కమల
జూడు రామన్న అన్నిటికిని ఆధారుడ నీవని । సన్నుతించితిని పిన్నవాడనాకన్నప మి
నవేమన్నా నిన్నెపుడు కందునోయన్నా నేనితరుల గొలుచుట సున్నా । నీనిజ రూపు
జూపగదవన్నా । మున్ను అనేకులగాచినరీతిని నన్నుబ్రోవు రామన్నా వేగమే॥ యిం
దు॥ ౩॥ కటకటమున యాకుటిలదానవుని హటము పేయబల్ పటపటన్తంభంతటకున
పగలగ చిటచిటమని మంటలు పొగలెగయుచు నిటలాక్షుడ నాల్దిశలు బెదరగ పటు
తరముగ హిరణ్యాకశపుని ఘుటఘుట రక్తంబులుగ్రోలిన హరి ఎటుజూచినలేదే తో
వా । ఇటురావయ్యా ననుబ్రోవా । నీమటుమాయలకును ఎటువలెతాళుదు తటమట
మేటికి తాటకిమర్ధన ఇటునామొరవిని గావా । కెటుబోగలవయయో దేవా । నాటి
దినామదికి పేవా । నాబోటిజనులబ్రోవావేసూటిగ సద్గుణ యద్దరామస్వామి నాటకథ
రసిహాటి దైవమెచ్చోటను లేదు యని చాటజూచి నీచాటు జొచ్చితి॥ యిందు॥ ౪॥
దానదాన తజ్ఞానదానులకు దాసుడనంటిని మోసముజేయకు వాసుదేవనీ న్నగణకు
విరతము గాసిజెంది బహుదోసిలొగ్గితిని వాసిగాను కేవలతాకేట పురవాసా । దశ
విధవేషా గణగుణభూషా భవదోషహరణ శ్రీకంటా అప్పలదావ హృదయ నివాసా
నారాయణలక్ష్మివిలాసా బసవేంద్రవినుత సుప్రకాశా అసురసురలవందరి సేలినహరి
వసుధలో నామర్ధకలు బావనా॥ యిందు రావయ్యా॥

—* కిమ్మ్యదు బోని అప్పలదాసు *—

కం॥ హరిహరియని ధరయందున । మురహరి మీస్మరణ జేతు గయడగమునక్రి । అరము
రలేటికి జేసెదు । సరగున రక్షించరావె సద్గుణపాలా॥

—* నాదనామక్రియ రాగము, ఆట తాళము *—

౫౪॥ కీర్తన॥ దేవుడా బ్రహ్మదేవుడ। మహానుభావ। దేవుడ బ్రహ్మదేవుడ॥ దేవుడ నీదివ్యపావన పాదములు భావమున నిల్పి కేవలము నీసేవ జేసితి సేవకుని కీలోకృపజూపుమి। దేవు॥ ౧॥ బట్టితీ నను బ్రోవమని వల పట్టితీ। బట్టితి నను బ్రోవమని వల పెట్టితీ। యీసృష్టిలోనను రట్టుపేయక దిట్టముగ చేపట్టి బ్రోవుము గట్టిగా నను। దేవు॥ ౨॥ కోరితీ రక్షించుమని కోసారితి। కోరితీ రక్షించుమని కోసారితీ। నాఘోరకర్మము బారద్రోలెదవనుచు నేనతిభక్తితో ప్రార్థించుచుంటిని। దేవు॥ ౩॥ కష్టమా నను బ్రోవ నీకిది కష్టమా। కష్టమా నను బ్రోవ నీకిది నష్టమా యీసృష్టియేలిన కృష్ణదేవుడవనుచు నమ్మితి యిష్టములు నెరవేర్చుదయతో॥ దేవు॥ ౪॥ వాదమా నేజేసినది యపరాధమా। వాదమా నేజేసినది యపరాధమా। యీబీదవిప్రుని మోదమలరగ ఆదరించితివేడ నీదయ లేదు నాపై॥ దేవు॥ ౫॥ వింటినీ సద్గురునివలనిను గంటినీ। వింటినీ సద్గురునివలనిను గంటినీ। యీమంటిపై నీజంటగోరిన బోని అప్పలదాసు నిప్పుడు కంటజూడుమి॥ దేవుడ।

కం॥ మందరగిరిధర నిను నే। పొందుగ నెరనమ్మియుంటి సుందరనాథా। ముందుగ నినుభజియించెద। అందముగా నన్ను బ్రోవు ఇందిరరమణా॥

—* మోహన రాగం, ఆట తాళము *—

౫౫। కీర్తన॥ యెందుబోయెదవింక రావయ్యా। శ్రీలక్ష్మీరమణా। పొందుగా నన్నేలుకోవయ్యా। యెందుబోయెదవింక రమ్మీ ఇందిరేశ ముకుంద సజ్జన బృందములాదిగ వందనంబులు ముందుజేసెద పొందుపరచుము॥ యెందు॥ ౧॥ బీదసాధులా ఆదరించిన యీదినీదయ లేదు మాధవా। మోదమలరగ బీదవిప్రుని ఆదరించిన రాధలోల నాగాధదీర్చను రాదలేదయ్యా। యీబీదవాని దరిద్రబాపను దారిలేదయ్యా। నీదారిదెలియక అభాగ్యుడనై నేబాధపడితినయా। యేదారిజూపక దేమి నేరము దెల్పవేమయ్యా। సాధుబోధవినోద యిదియొక గాథగాదు నన్నాదరించవు। మోదమలరగ నీదుపాదము లాదుకొంటిని బోధపర్చుమి॥ యెందు॥ ౨॥ అంచితముగ ప్రపంచమంత। సృజించినావని యెంచినామదినెంచుకొని భజియించెదను దయనెంచి పరవంచితములాసగుమి। కొంచపరచుట మంచగాదయ్యా। ప్రపంచమున నను వెంచకను తప్పించుకో

నకయ్య। పంచేంద్రియంబులు వంచకను చంచలుడనైతినయా। ఆపంచపాండవ సతి
ని బ్రోచినవాడవీవయ్యా। మంచివాడవనెంచినేను పొంచినేనీపంచగాస్తిని కొంచము
లోనరిబుచ్చకను నాకొంచబుద్ధులుద్రుంచుమవనిలో। యుండు॥ ౩॥ పక్షివాహన లక్ష్మీ
పతి యికకక్షయేలను విక్షుకునై। రక్షకాయని దీక్ష జేసితి పక్షపాతము సేయకను నీ
కుక్షినిదివీక్షించవేమయ్యా। నాపక్షమున నీలక్ష్యముంచిటు రావదేమయ్యా। లక్ష్మణుని
తోడుగా రాక్షసుల శిక్షించినావయ్యా। ఆపక్షిరాజుకు మోక్షమిచ్చిన ప్రభువు నీవయ్యా। అ
క్షయా కటాక్ష తక్షణమోక్షము నొసగుమి శిక్ష సేయక। యీక్షితిని రక్షణంబాయనురక్ష
కుడవయ లక్ష్మీనాయక॥ యుండు॥ ౪॥ పతితపావన సతతము నిను మతిని నమ్మితి హి
తవుమిరగ। ఇతరచింతలు మాన్పినను సమ్మతిని బ్రోవుము అతిత్వరితముగ। పాతకుల
లోపాతకుడనయ్యా। నాఘాతకీర్చను ఖ్యాతినీకే చెల్లునోయయ్యా। యీభూతలంబు
న పాతకుల బరిమార్చినావయ్యా। సీతమ్మకొరకై కోతిగుంపులఁగూర్చినావయ్యా। రా
తినాతిగజేసి ఖ్యాతిలో ఖ్యాతినొందిన సీతవల్లభ। ప్రీతితో మతియందు నడిచెద పాతకం
బులుద్రుంచి గావుమా॥ యుండు॥ ౫॥ ధరణిలో శ్రీయద్దరామా గురుకటాక్షము చే
తనేమి। మనుగునూరితి అరమరేలను కరుణజూచియు వరములొసగుమి। కరినిబ్రోచిన
దొరవు నీవయ్యా। కూర్మంబువై గిరినెత్తి సురులను గాచినావయ్యా। యీక్రూరకర్మ
ని పూర్వకృతములు ద్రుంచవేమయ్యా। నాకోరకున్న కోరికలు నెరవేర్చ రావయ్యా। న
రసురవరపురహారాదులు తరించిరి నీకరుణ స్థిరముగ। క్రూరకర్ముడ కుటిలుడను నినుత
రచ నాతరమా శ్రీహరి॥ యుండు॥ ౬॥ రాసిగరేచర్ల పేటనివాసుడగు శ్రీబోని అప్పల
దాసు నేలుమా। కేశవా నీకుదోసిలొగ్గుచు కాచియుంటిని। గాసి దీర్చను రావదేమ
య్యా। నేజేసినాకరుదోషముల్ కడద్రోసి బ్రోవుమయా। దశదిశల్ బ్రోచి వాసికె
క్కినవాడవీవయ్యా। నేజేసినా యీపాపములు వారించవేమయ్యా। దాన దోషని
వాశనావై కేశమాత్రము లేదు నీకృప। ఆశతో నెరనమ్మియుంటిని ఆశ్రయమున విశ్రాం
తినొసగుమి॥ యుండు॥

కం॥ పుడమీశుడవని నినునే। కడువేడుకతో దవలకు గడియ గడియకున్। మా
ధునినను కృపజూడుమి। పోతిమి గానీకు సేవ నిరతము దలతున్॥

యదుకులకాంభోజి రాగం- అట తాళము *—

౫౬॥ కీర్తన॥ గరుడవాహనవరంధామ। నన్నుకరుణించరా శ్రీరామా। న
రులబ్రోచెదారవునీవని స్మరణజేసెదవరముపురుష। కరుణదీరగవరములొసగి స్థిరము
గాపరతెరవుజూపుమా॥ గరు॥ ౧॥ పతితపావన సీతారమణా। యింతాపంతామేల
మదైత్యహరణా। అంతమూతెనిస్తి నాకదుచింతలన్నియుద్భవించుటకు। బలవంతుడావీ
వనుచు నేనతిభక్తితోబ్రతిమాలుచుంటిని॥ గరు॥ ౨॥ దాసపోషచిద్విలాసా। నాదోష
ములెంచకుమా విశ్వేశా। దశరూప పశుపతివినుత నినునేనాశ్రయించితివసుధలోపల।
విశదముగ పదిబాలుడను దుర్దశలుబాపుమి శేషశయన॥ గరు॥ ౩॥ కరుణదయాశాం
తస్వభావ। కరుణనిరుమారెడబాపుమా దేవ। పుడిబడిన నాచెడుగుణంబులుపుడమిలోక
ష్టజేసుటకు। నామొరయిడానిను గడియగడియకు పడి వెడదు కడువేడ్కతో హరి॥
గరు॥ ౪॥ పన్నగశయనా శ్రీరామా। నావిన్నపమిదుమా శ్రీరామా। కన్న తండ్రిని
విన్నపదములు సన్నుతించెద ఏన్నొవిధముల మిన్నకుండుట మేరగాదా పన్నగక్షక
సన్నుతాంగుడ॥ గరు॥ ౫॥ తాపసావరగుణారామా। ఓ ఆపద్బాంధవ రఘురామా।
కేపతేవము నేను యిలతాపములుబడిసేనోపజాలను బ్రాపుగోరిన దావుజేర్చుకు కోపము
అను పాపహరణా॥ గరు॥ ౬॥ దీనజనాధారసీవేరా। యాదీనునిమొర వినవేర। ఆ
మదివరము వనిబాని యడ్ల రామయాఖ్యుని కరుణజేమిము। వినుతిజేసినబోని అప్పలదా
సునీతుణముంతుబ్రోవుమి॥ గరుడవాహన॥

—* శిష్యుడు బోని గురయ్యదాసు *—

* కం॥ పావనమగు సీనామము। భావముననుదలచి వెఱదు పేదరయునర్తుక। దివి
జానుత నమబ్రోవుము। భవదోషవినాశ దైవరాయబావే॥

—* మోహన రాగం- అట తాళం *—

౫౭॥ కీర్తన॥ దేవదేవరావే। దివ్యప్రభావ బ్రోవరావే॥ దేవ॥ ౧॥ భావజజ
నక శ్రీపావనపదములు భావమందునిల్పి సేవజేసితి॥ దేవ॥ ౨॥ కష్టవేళనాపై రక్షణగా
యుండు నాపై। లక్ష్మీలక్ష్మణ సహితుడవై। యాపతిబావాణంకెక్కి రక్షించవు॥
దేవ॥ ౩॥ దారిద్ర్యనాశ రావే। కరివరదసేలరావే। దారిద్ర్యము పరిహారము జేయను।

శైవశిఖామణి దయతో గావను॥ దేవ॥ ౪॥ స్థిరముగా నుధరనూ। మద్గురువరుల కరుణ వలనూ । పరమపురుషునా దొరవని నమ్మితి అరమరశాయకు నరహరివేగ రావె॥ దేవ॥ ౫॥ గాసిదీర్చుమంటి। నీదాసుడను బ్రోవుమంటి । వాసిగ రేచర్ల పేటపురములో। కేశవదాని గురయ్య నేలుటకు॥ దేవదేవ రావే॥

కం॥ రామానమయము బ్రోవను । కాముని గన్నయ్య నీదు నామమహిమనే। సామజ వరద భజించిన । యేమాయెను నీకు ప్రేమ ఇనకులధీశా॥

—* యదుకుల కాంభోజి రాగం- అట తాళం *—

౫౮॥ కీర్తన॥ సమయోమురా రాఘవేంద్రా। ఇదియే సమయోము నన్ను బ్రోవ శ్రీరామచంద్రా॥ సమ॥ ౧॥ దాసులా బ్రోచిన కేశవానుమనే। నాశించి వేడితి మోసబుచ్చకురా॥ సమ॥ ౨॥ మందారగిరిధార నందా కుమారా। ఇందీర రమణ నాయందు పరాకా॥ సమ॥ ౩॥ మురిమారీ నీవే నా తెరవాయికొంటిని। మారుబల్కవదేర క్షీరాబ్ధిశయన॥ సమ॥ ౪॥ పతితావు నీవే నాగతియోని నమ్మితి। పెతదర్చవే సీతాపతి వన్నితిలో॥ సమ॥ ౫॥ పిన్నాడనటంచు ఎన్నోవిధంబుల। విన్నవించిన చేకొనకున్నావదేరా॥ సమ॥ ౬॥ పాపభారము చేత ఓపజాలకనేను। ప్రాపుగోరితి వేగకాపాడరాదా॥ సమ॥ ౭॥ ధరణిలోపల యడ్ల రామయాఖ్య గురువరుల కరుణచేత। స్మరియించినారా॥ సమ॥ ౮॥ వాసిమీరగ బోని గూరయ్యదాసుని। భాసురంబుగ బ్రోవ వాసిలో గ్గితిరా॥ సమయోము॥

కం॥ దశవిధవేష సురార్చిత । పసివాడను నన్ను బ్రోవు పశుపతినుత శ్రీ । దశరథ నందన వేగమె । వసుధలో దుర్జనబాధ వందనమంటిని॥

—* నాదనామక్రియ రాగము- ఆది తాళము *—

౫౯॥ కీర్తన॥ దశరథరాఘవ వసుపతిమత వాపశంధవేష శ్రీరామా। పసితనముచె జేసిన దుర్ణారలను వసుధలో బాపవె రామా। దశ॥ ౧॥ రామరామ ఓ కామజనక నీనామము నమ్మితి రామా। ఓకోదులాంగనా కామరత్వములు భూమిలో త్రుంచవె రామా॥ దశ॥ ౨॥ పావహరణ గోపాలస్వామి నీ ప్రాపుగోరితిని రామా। అళు కాయ

కను కాపాడుము ఈపాపినిబ్రోవను రామా। దశ॥ ౩॥ నీలవర్ణ గాథలోల నిన్ను చాలగనమ్మితి రామా। నన్నేలకున్న ఈలాగు జేయకు మేలుగాదుగుణధామ॥ దశ॥ ౪॥ మోదములర నిను ప్రార్థనజేసితి బాధపెట్టకు రామా। వాదమేల నీపాదములనమ్మితి ఆదరించు శ్రీరామా॥ దశ॥ ౫॥ ధరణిలోపల శ్రీయజ్ఞరామగురు కరుణవరుసక రామా। స్థిరముగనీపదస్మరణజేసితి। వరములొసగు శ్రీరా॥ దశ॥ ౬॥ వాసిగానుకేదర్లపేట నివాస బ్రోవు శ్రీరామా। భాసురంబుగను బ్రోవ గుర్రయ్య దాసునేలు శ్రీరామా॥ దశరథ రాఘవ॥

—* శిష్యుడు మామిడి అప్పలదాసు *—

క౦॥ యెంతని వేడుదు దయరా। సింతైనను కరుగదాయె పంతము జేరా। చింతలు నెడబాపవని। పంతముతో వేడుచుంటి పన్నగశయనా॥

—* మాయామాళవగౌళ రాగం- ఆది తాళం *—

౬౦॥ కీర్తన॥ పంతమేలరా శ్రీకాంతుజనకనాతో। పంతమేలజేసెంతవాడ నా చింతదీర్చి నీచెంతనుజేర్చుము॥ పంత॥ ౧॥ కోపమేలరా శ్రీగోపాలస్వామినాపై। కోపమేలగోపాలబాలా। ఆపదదీర్చుము పాపహరణ॥ పంత॥ ౨॥ పేదవాడరా నాబాధమాన్పరా। పేదవాడ నాబాధమాన్పరా మోదమునతో నన్నాదరించరా॥ పంత॥ ౩॥ రక్షించవేమిరా శ్రీపక్షివాహనా। రక్షించవేమి నాపక్షివాహనా। శిక్షయేల బిక్షకుడను॥ పంత॥ ౪॥ ఆశించియుంటిని మోసముగాయక। ఆశించియుంటిని మోసముగాయకు వాసుదేవ నీదాసదాసుడను॥ పంత॥ ౫॥ స్థిరముగనన్నుబ్రోవ శ్రీయజ్ఞరామయాఖ్యుని స్థిరముగనన్నుబ్రోవ శ్రీయజ్ఞరామయాఖ్యునకరుణచేత నిమగ్నమాయెను॥ పంత ౬॥ వాసిగకేదర్లపేట నివాసుడ దాసుడు మామిడి అప్పలదాసుని। మోసముగాయకు వాసుదేవహరి॥ పంతమేలరా॥

క౦॥ నారాయణ నీనామము। పారాయణజేయుచుంటి నిరతము ధరలో। స్థిరముగనను దర్శింపను। దారకై రక్షించవయ్యా తారకనాథా॥

—* హిందుస్థాని కాఫి రాగం- ఆది తాళం *—

౬౧॥ కీర్తన॥ నారాయణ నీనామము నిరతము కోరి భజింపుచుంటినీ । శ్రీరామరామ కోరిభజింపుచుంటినీ॥ నారా॥ ౧॥ సారాములేని సంసారసాగరమున దరిగానకయుంటినీ । నాపైకృపజూచి దారిజూపక యుంటివి॥ నారా॥ ౨॥ క్రూరాగుణంబులుజేరకుండగా బారాదోలి రక్షించుచుంటినీ । శ్రీరామ బారదోలి రక్షించుచుంటినీ॥ నారా॥ ౩॥ తప్పులెన్నకనన్ను వప్పుగా కృపజూడమాయప్పా వేవేగరాగాదే। వప్పులతుప్పా అప్పా వేవేగరాగాదే॥ నారా॥ ౪। పలుమారునిన్నునే బ్రతిమాలి వేడిన చుల్కానజేయకుమీ । శ్రీరామరామ చుల్కానజేయకుమీ॥ నారా॥౫॥ రూఢిగ యడ్లరామస్వామి । సద్గురుకరుణాచే సేమానిసేవాగంటినీ । శ్రీరామ రామా । సేమానిసేవాగంటినీ ॥ నారా ॥ ౬ ॥ ధరణిలో మామిడి । అప్పాలదాసాని । కరుణాజూచి బ్రోవుమి । శ్రీరామరామా । కరుణాజూచి బ్రోవుమీ ॥ నారా ॥ ౭ ॥

కం॥ నారదప్రహ్లాదమునుల । హారిమిలో బ్రోచినట్టి । ధీరతపని నే । సారెకు నీ నామంబును । కోరితిదా జేర్పరావె । ధరసుర పోషా ॥

—* యెదుకల కాంభోజి రాగము-అటతాళం *—

౬౨॥ కీర్తన ॥ కోరితి రమ్మిక శ్రీరామా । నానేరాము లెన్నక । బ్రోవు రఘురామా ॥ కోరి ॥ ౧॥ సాధూలంబోచిన । అవివేకుడవాని । మోదాముతోనిన్నే । అమానాన్నారా ॥ కోరి ॥ ౨ ॥ సనకాసనందా మునీంద్రాది సేవితా । ఘనముగ నన్ను నివరిజేర్చకోరా ।।కోరి ॥౩ ॥ ఎంతో వేడిన । కాసింతైనా దయరాదు । దంతివరద నాతో । ఎంతామేలనురా ॥ కోరి ॥ ౪ ॥ స్థిరముగ నివేశా । ధారవానీ నక్ష్యంతి । అరమార కాయాకు । వరభక్తపాలా ॥ కోరి ॥ ౫ ॥ ధరను సద్గురుమూర్తి । యడ్లరామయాఖ్య । కరుణాంత నీమగుగుహాలినీ ॥ కోరి ॥ ౬ ॥ వసుధాలో మామిడి । అప్పాలదాసాని । విశదాముగ నుబ్రోవు । దశవిధవేషా ॥ కోరితి ॥ ౭ ॥

—* శిష్యుడు, కంచుమర్తి యల్లయ్యదాసు *—

కం॥ అనుదినమును గురుపాదము । లనువదలక వేడినంత నానాభయముల్ । పోనులిమివైచి శ్రీహరి । ధ్యానముగనవచ్చు నిత్య ఆనందమునకా ॥

—* యదుకుల కాంభోజి రాగము ఆదితాళం. *—

౬౩ ॥ కీర్తన ॥ ఆనందముగా వినరయ్యా । మీ ఆత్మలో ముక్తి నిగనరయ్యా ॥ ఘనముగ సద్గురు పదములు మనమున । వినయమలర ప్రార్థించరయా ॥ ఆనం ॥౧॥ కుటిలమనుజులతో గూడి మీరు । కటుమాయలోబడి చెడిపోకరయా । పటుతరముగ శ్రీరాముని దలచుచు । కుటిలగుణంబులు విడువరయా ॥ ఆనం ॥ ౨ ॥ సాధుసజ్జనుల సహవాసముచే । సద్గతిమార్గము గనరయ్యా । వాదభేదములు మాని శ్రీహరిని మదినిపై ధ్యానించరయా ॥ ఆనం ॥ ౩ ॥ ధారుణిలో శ్రీయల్లరామగురు । కరుణగోరి మనకేలనయా । స్థిరముగా మదివైకుంఠపురమునకు । తెరవుజూపు నిదిగనరయ్యా ॥ ఆనం ॥ ౪ ॥ వాసిగా మనకంచుమలి యల్లయ । దాసపోషకుని గనరయ్యా । నీచగుణంబుల విడచి శ్రీహరిని । ఆశతో మదినుతియించరయా ॥ ఆనందము ॥ ౫ ॥

కం॥ పెక్కువిధంబులనిటు । నేమక్కువతో వేడుచుంటి । మరువక సరతంత్రగుక్కున ననుకృపజూడను । మ్రొక్కితిమీచరణములకు అక్కరతోడన్ ॥

—* నాదనామక్రియరాగము-అటతాళం. *—

౬౪ ॥ కీర్తన ॥ చక్కనివాడావయ్య । శ్రీరామయ్యా । నాదిక్కుజూడగ రావయ్యా । మక్కువతో నీదు । చక్కనీ పదములు । మ్రొక్కివేడెద రావయ్యా । శ్రీరామయ్యా ॥ చక్క ॥ ౧ ॥ ఎంతో నే వేడితినయ్యా । శ్రీరామయ్యా । నాదింతా వాపగ రావయ్యా । పంతామాతో నిన్నే । అంతరంగామున నా । మతించు రావయ్యా శ్రీ । దంతిరక్షక బ్రోవను ॥ చక్క ॥ ౨ ॥ కోరి వేడితినయ్యా । శ్రీరామయ్యా । దూరానాదాకుమయ్యా । సారామైనట్టి నీదు । తారకనామము । కోరి భజించెదనయ్యా । కోర్కెదీర్చవేగ ॥ చక్క ॥ ౩ ॥ చలము సాయాకుమయ్యా శ్రీరామయ్యా । ఇలలోన నన్నేల రావయ్యా । అలచాటదీర్చ నీవు । కలికావతార వేగ । దిక్కుపలుకూలునాతో । పక్కనికేల రామా ॥ చక్క ॥ ౪ ॥ దరిజేర్చ రావా దేమయ్యా । శ్రీరామయ్యా । నామొరవిన కరుణరాదయ్యా । ధరనూ యల్ల రామయాఖ్యుని కృపచే వేడితి । స్థిరముగా కంచుమాలి । యల్లయ్యదాసు నేను ॥ చక్కని ॥ ౫ ॥

కం॥ సాధు జనాళికి నిను నే । మోదముతో వేడుచుంటి । మోహనాకారా । నాదా సముదయజూడను । లేదా రక్షించెకరుణ । మేదినినాధా ॥

౬౫॥ కీర్తన ॥ నాదా శ్రీరామా । నాపైదయలేదా రఘురామా । మోదముతోనన్ను । ఆదరించెదవాని । పాదారవిందాము । ఆధారమనియుంటి ॥ నాదా ॥ ౧ ॥ కడితేరమ్మి । నాయెడ నేరమున్నాకుసుమ్మి । వేడుకలలర నీసేవ జేసెద నేడు పోడిమిగానిదు । జాడ జూపగరాదా ॥ నాదా ॥ ౨ ॥ మాయాలో బడితి । రామయ్యా । నీమాయాగనైతి । సహాయమెవ్వరు లేరింకేయుపాయముగాని భయములు బాపావే । నయముతో యీవేళ ॥ నాదా ॥ ౩ ॥ బాలుడానంటి । నిన్నేబాలాంబ తిమాలుకుంటి । కాలానకేయాకనేలుకోమంటిని । జాలమేలను నాపై । నీలవర్ణనీకు ॥ నాదా ॥ ౪ ॥ కోరితినమ్మి । శ్రీయడ్లరామస్వామి కరుణసుమ్మి । కూరిమితో కంచుమర్తి యల్లయదాసా । నేరములెన్నకవేగ । దారిజూపము నీకు । నాదాశ్రీరామా ॥౫॥

—* శిష్యుడు, కంచుమర్తి నాగన్నదాసు. *—

కం॥ ధరలో సద్గురుకృపచే । గురువర నీనామస్మరణ । మదినిల్పితి । శ్రీహరి ననుపరాకు జూడకు । స్థిరముగ రక్షించు రాము । శరణార్థిజనా ॥

—* శంకరాభరణ రాగము-ఆదితాళం. *—

౬౬ ॥ కీర్తన ॥ రామానన్నుబ్రోవరా । యింతతామసమేలర । వేగజాలా శ్రీ॥ రామా॥ ౧॥ రామానన్నుబ్రోవ (ప్రేమలేదాయె తండ్రి)। స్వామినీవాడనంటి । కామితార్థములొసగు ॥ రామా ॥ ౨ ॥ ఎంతో వేడినా కాసింతైనదయరాదు। పంతాలేలను నాపై । వరమూదయాళో ॥ శ్రీరామ ॥ ౩ ॥ దిక్కులేక నిన్ను పెక్కువిధంబుల మ్రొక్కుచుతో వేడితి । గ్రక్కునబ్రోవరా ॥ రామా ॥ ౪ ॥ మాయాసంసారములో వేగిపోయుంటి తండ్రి। మాయాదాటను నూపాయమేదో జూపు ॥ రామా ॥ ౫ ॥ కన్నార ప్రియముగ నిన్నే సేవిస్తి। కన్నాదరాయక। కరుణాజూడుము తండ్రి ॥ రామా ॥ ౬ ॥ ధరలోయడ్లరామగురువారు కరుణచే । మరువకనిన్నునామదిని నుతింతును ॥ రామా ॥ ౭ ॥ బాసిగకానుదేవాయాని వసుధలో దోసిలొగ్గిన నాగన్నదాసుని బ్రోవరా ॥ రామా ॥ ౮ ॥

సః ధర॥ ఉ॥ వాసిగ రేపల్లెపేటలో వెలసిన శ్రీనాథుని బాల్యమే మానస । దాసు లైనకంటిమిత్తి నాగన్నది దాసిని జితకామే మానస॥ ధరణిలో॥

కం॥ మంగళహారతులనుమును । పొంగుచు సత్కీర్తనలు రంగుగ బాడుచు । అంగజ జనకుడు మనలను । చెంగటకును జేర్చుగొనును సేవకులారా॥

——* నాదనామక్రియ రాగం- ఆది తాళము *——

ప॥ మంగళహారతి॥ హారతియ్యరే సఖులారా । హరినారాయణ । గోవిందున కూ । శ్రీహరి సర్వేశ్వర । కరుణాలవాల శ్రీపతి మురహరునకు॥ హార॥ ౧॥ వస్త్రీరు మితత్వాది ప్రభుకు । విశ్వాధారహరినుతులుగూర్చి వర్ణించుచును । [illegible] నారదాది ము నులను । [illegible] హార॥ ౨॥ ముద్దుగాను ఇలలోను ద్రౌపది మాలను [illegible] । [illegible] । [illegible] । బాలకృష్ణ మన [illegible] హార॥ ౩॥ [illegible] హారతులు । మురయుచున్న । కరివ రదునిచెంతను । [illegible] । [illegible] । [illegible] స్వామి కి॥ హార॥ ౪॥ [illegible] । [illegible] భువనములు [illegible] హార॥ ౫॥ స్థిరముగా [illegible] । [illegible] । హరినారాయణుని । హృదయక మలమున । [illegible] హార॥ ౬॥ వసుధలో [illegible] నాడ । [illegible] । [illegible] । [illegible] రక్షించి నస్వామికి హారతియ్యరే॥

సుజ్ఞాన చంద్రికయను యజ్ఞరామదాసుగారి చరిత్రమందలి ద్వితీయభాగము

సంపూర్ణము

కం॥ సామజవరద నినుమది, ప్రేమతో నతిగుంభుచుంటి కోమలరూపా। శ్రీ యుతకేలను బ్రోవను। రామునిగన్నయ్యకరుణ రాదుదినిదయతో॥

—* ముఖారి రాగము-ఏకతాళం *—

౬౭॥ కీర్తన॥ రామచంద్రదేవా, నను బ్రోవవేగ రావా। నాయనా॥ రామ॥ ౧॥ రామచంద్రయని ప్రేమతో పిలిచితి। స్వామి నన్ను బ్రోవకున్న నేమిరా॥ రామ॥ ౨॥ హరిహరి యని నిను। మరి మరి వేడిన, కరుణించరదను। కమలదళలోచన॥ రామ॥ ౩॥ పరమపురుషుడవు। తెరవు జూపకను। ఉరమగ జేయుట। తగదుర నగధర॥ రామ॥ ౪। ధరణిలో। యెడ్లరామ నామ్యని కరుణచేత। నిను మనమున దలచితి॥ రామ॥ ౫॥ నాకిగ రేవళ్లపురము నివాసుడ, దాసుడ నాగన్న దాసుని బ్రోవర॥ రామ॥

కం॥ హరిని భజించవె మనస, పరసాధన మెరిగి గురుని మరువక నిరతం। ఘోర గాని భ్రమలు తోసియు। స్థిరముగ యానందపదవి జెందగవచ్చున్॥

—* యదుకులకాంభోజి రాగం. ఆట తాళము *—

౬౮॥ కీర్తన॥ ధరణిలో నరజన్మమెత్తినందుకు నీవు। దానిమర్మమెరుగవలె మానస। దానిమర్మమెరుగకపోతె పరలోకసుఖము సిద్ధించదే మానస॥ ధర॥ ౧॥ కంటి భ్రాంతిచేత ముందలవలదాడి। మిందమాగ దరిగెనె ఓమానస। కోదండధరుడు। కరుణించనిన్ను। కోదండరాముడే కూరెను ఓమానస॥ ధర॥ ౨॥ పరకాంతల జూచి। మోహ కలిగించితె। పాపంబు అదికాదా ఓమానస। పాపంబుయనియెంచి। యమలోకంబడి యుండక। పరమపదమునకు పోదుకదే మానస॥ ధర॥ ౩॥ తల్లిదండ్రులు బంధువులు। యెల్లవారు నీవారని। మిట్టిపడి తిరుగాకె ఓమానస। ఆయముని దూతలువచ్చి। నిన్ను గట్టుట మ్రుదైవరు వెంటరారే ఓమానస॥ ధర॥ ౪॥ సత్యముగాను ఇయామనామ దేవుడు నన్ను కాపాడే ఓమానస। దాంగాగ నిన్నుడు పాదాము నమ్మితె। ముక్తిమార్గము జూపును మానస॥ ధర॥ ౫॥ ధరణిలో సద్గురుడు। యెడ్లరామస్వామి కరుణ నీ కుగోచరమే మానస। కరుణచేతనీవు పరమునొందెదవో। ప్రేమమార్గమునీకు జూపునే మానస

—* శ్రీగురుపరబ్రహ్మణేనమః *—

సుజ్ఞానచంద్రిక తృతీయభాగము.

గీ॥ కాయము స్థిరమని నమ్మియు । మాయను యెడబాయలేక । మగ్నంబగుచున్ । తోయజనేత్రుని దలచక । పోయిరి యమరూపులనకు । మాయలు చెల్లన్ ॥

—* నాటనామక్రియ రాగము ఆదితాళము *—

౨౦॥ తత్త్వము॥ స్థిరముగాదు యీమానవదేహము । పరమాత్మని స్మరించం పగదే । ధరలో నేయరమరలేకను । సద్గురుచరణము సేవనము సేదే । మనసనా మొర వినవె । ఇదినిపుగనవె । శ్రీహరియనవె నిరతము॥ స్థిర॥ ౧॥ కోటి సంపత్తుచు లనుభవించి । యీదారుపు పెరిగితె ఘనమటవె । మాసిపోను యీధరణిలోను । శ్రీరాముని మది విడబాయకువె॥ స్థిర॥ ౨॥ ధరణిలోను ధనధాన్యసంపదలు । గలిగినరాయుని మరువకువె । వరమభాగవతులైన మహాత్ములు । దానశౌరి భజియించారె॥ స్థిర॥ ౩॥ వేడుకతో శ్రీరామకీర్తనలు పాడుచు ఆనందించగదె । దండధరుడుమన కన్నుల బడితె । ఖండించెనీ వజ్రాయుధమే॥ స్థిర॥ ౪॥ గాలిసముదిని కీలుతెలిసి । యీలమూడుగుణములను । గూల్చగదే । మేలను యెనుబదినాలుగు లక్షల । యోనులబుట్టుటకు లటవే॥ స్థిర॥ ౫॥ నారాయణ చతురాక్షరినిరతము । పారాయణయని పాడగదే । ధారుణిమంతిన వేంకటార్య సద్గురుని పాదము మరువకువె॥ స్థిర॥ ౬॥ నవ్వుతుల సాంగత్యము చే । వరసాధనమేదో చూడగదే । మేదినిపై శ్రీయడ్లరామదాసుని । వాక్యము వరసాధనమే॥ స్థిరము కాదు॥

గీ॥ కాయము శుచిలేని నియమంబులెందుకు । ఘటము శుచిలేని మడిసములేల । మనసునిల్పకున్న మంత్రపఠనేటికి । ధరను యడ్లరామ దాసపోష॥

—* మాయామాళవిగౌళ రాగము- ఆదితాళము *—

౨౧॥ తత్త్వము॥ ఈనరజన్మం బెత్తినందుకు । ఇహపరమును సాధించవలెగా । మానక సద్గురు నామము నిరతము । ధ్యానము చేసది యూనవలెగా॥ ఈన॥ ౧॥ వాదభేదములుమానియు సద్గురు । పాదముపై భ్రమచెందవలెగా । నాదబిందుకళ పాదుకొ

చేరెడుకన్నుల చూడవలెగా । జోడుగూడి యడబాయక నిరతము । గాఢమైనరతిగూడవలెగా॥ ఈన॥ ౩॥ యెక్కువైన యెనిమిది గజముల । నొకకుక్కచేత గరిపించవలెగా । ముఖ్యముగాయీమూడుమెకములకు । చిక్కనివృక్షము నెక్కవలెగా॥ ఈన॥ ౪॥ అన్నిమతంబుల చిన్నెలుదెలసి । యున్నతమైన మతమెరుగవలెగా । చెన్నుమీరగను పున్నపువెన్నెల । కన్నులమధ్యను గానవలెగా॥ ఈన॥ ౫॥ ధరలో శ్రీమంతిన వేంకటు । మద్గురువను మర్మము నెరుగవలెగా । అరమరలేకను జననమరణముల । యెరుగనిసోహము మరువవలెగా॥ ఈన॥ ౬॥ జడముగడచి కుడియెడమ్ములనడుమను । చెడుగుడిగుడియసి నుడువవలెగా । తడబడకను శ్రీయడ్లరామదాసుడు । దృఢమున సుడిగరువవలెగా। ఈనరజన్మంబెత్తినందుకు॥

గీ॥ నీవునేననుమను నేనునీవనుచు । నిక్కమెఱింగినవాడు నిజగురుండు । అట్టితత్వమెరిగి ఐక్యంబునొందుడు । ధరనుయడ్లరామదాసపోష॥

—* శంకరాభరణ రాగము- ఆదితాళము *—

౭౨॥ తత్వము॥ యెందుకేసందేహము । మానాన । నీకేందుకెసందేహము । యెందుకెసందేహ । మానందగూరునిపాదారవిందాధ్యాన్నముద్ర । పొందుగాగనొందీనపిదప॥ యెందు॥ ౧॥ సింధువేదాకాశతో । యాపుంటారిగొక్షుని । అందానుజేరిసాదా । నందయోగమభ్యసించి॥ యెందు॥ ౨॥ ఘటపటామాలయందూ । వటబీజమాత్రమైయున్న । పటుతరమాగబానిపాదసేవజేయుచును॥ యెందు॥ ౩॥ ధరలోమంతినవేంక । టార్యాంకరుణాచే । పరమయోగస్థుడైయున్న । వదపికనుగొన్నకిడిపట । యెందు॥ ౪॥ వాసికియడ్లరామా । దాసమానసంయుల్లాసు । కేశవబ్రోవుమారి । దోసిలొగ్గియున్నప్పుడు॥ యెందుకెసందేహము॥

గీ॥ తామరజలముచే దడియకుండినయట్లు । నట్లనెపరిపూర్ణ మమరియుండు । జ్ఞానవిజ్ఞానసుజ్ఞాను లట్లుందురు । ధరనుయడ్లరామదాసపోష॥

—* మాయామాళవగౌళ రాగము- అటతాళము *—

౭౩॥ తత్వము॥ తెలసితేపరిపూర్ణభావము । అలనమిమియులేనిది । మూర్ఖలకలుషములు । ఖండింపనస్తురు । కారణంబైయున్నది॥ తెలి॥ ౧॥ ధరలోకినవద్వారపుర । సహస్రారవీధినియున్నది । గు[illegible] చేయవశిలేదన్నది॥ తెలి॥ ౨॥ ముందుజాచిన బిందుసృష్టికి । ముందుతానైయున్నది । యానందదెలసిన ము

మహాత్ములకు । యానందమొసగెదనన్నది॥ తెలి॥ ౩॥ వాదభేదములేనిది । యాధారమై తానున్నది । వేదశాస్త్రపురాణగాథలు । మేలనిటుపైనన్నది॥ తెలి॥ ౪॥ కర్మక్రియలేనిది । తలవాకిలికైనున్న(ది) । నల్లకలువలపైకి తుర్యము । కనుభవించుమనున్నది॥ తెలి॥ ౫॥ ఎన్నశక్యము గానిది । ఆది ఎరుక తావలనున్నది । తన్ను తాదెలసిరువారైన । తత్వములపైనున్నది॥ తెలి॥ ౬॥ సతతమును మంటీనవేంకట । హితగురుని సన్మతమిది । కృతులు మీదై యతులకును । పరగతులు జూపుచున్నది॥ తెలి॥ ౭॥ ఆశలేమియు లేనిది । మానసోహమనుచుమయున్నది । వాసిగను శ్రీయడ్లరామ । దాసువశమైయున్నది॥ తెలసితేవరిపూర్ణా॥

గీ॥ కాయమందలి ప్రాణిగతులు జెందకయుండ । సోహంబ్రహ్మమునందు తేరవలయు । కాయమందుండి యుగవసిరి బుధులిట్లు । ధరనుయడ్లరాము దాసపోష॥

—* నాదనామక్రియ రాగము- అటతాళము *—

౨౪॥ తత్వము॥ కనుగొంటినమ్మ । బ్రహ్మమును నాలో । కనుగొంటినమ్మ । కనుగొంటినమ్మ గురుకరుణాకటాక్షమున । ఘనమౌచుసద్భక్త । పరులు జూపాచేటివాని॥ కను॥ ౧॥ భయమొందుకమ్మ । మనపాలి వేల్పుని । దయగల్గినమ్మ । అయ్యోనిదర్శన । మయ్యేదెటులనివేడ । చయ్యనతనలో । ప్రసన్నమయ్యేటివాని॥ కను॥ పద్మాసనకును । యాకువనకలుగులు । బంధించుకున్న । చిద్విలాసమున । యాశ్వంగారపురిజొచ్చి । గంగయమునలమధ్య । రంగనాసనిరాత్రి॥ కను॥ ౩॥ ఓన్నాగటుమ్మా । సెవ్వరుమనలో । పున్నాడోయమ్మ । పన్నమీరగధుకలో । ఓన్నమైత్తలయందు । మిన్నొందిధంబులై । యున్నఓమూర్తిపుని॥ కను॥ ౪॥ అందున్నారమ్మ । మంటినవేంక । హార్యులతోమ్మ । నందేమానేల । యీసాహస్రారవీధిని । యుండుకొమ్మకుచిన్న । తలకొట్టినవాని॥ కను॥ ౫॥ అశపాశముల । గురువరునిక్రుపచే । కోసిసేరోసి । వాసిమీరగయడ్ల । రామదాసుడనే । ఒకదీక్ష చేగురుని । కృపాశముచే దేశమున॥ కనుగొంటినమ్మ॥

గీ॥ వరముపరికిలి ప పట్టుబయలై యుండు । గుట్టుదెలసినట్టి గురులకెల్ల । జలఘుటంబులోను । చంద్రసిచందంబు । ధరనుయడ్లరామ దాసపోష॥

—* మాయామాళవగౌళ రాగము- అటతాళము *—

౨౫॥ తత్వము॥ కాంతితిమిరముగానిది । ఘనమహాత్ములకు తీరునైనది । కాంతనుబ బుధకవుల హృదయము । సెంతవేరుకయున్నది॥ కాంతి॥ ౧॥ చింతలేమియులే

క । యీజగమంత ప్రచురంబైనది । అంతటంతటనసేల తనుతన । ఆత్మలోపలయున్న ది॥ కాంతి॥ ౨॥ నదులు క్షేత్రములెన్నిదిరిగిన । నదులకదిగోచరగానిది । కుమరుగ బ్రహ్మరంధ్రపురమున । కుండలాగ్రమునున్నది॥ కాంతి॥ ౩॥ చరాచరములుగానిది । అక్షరము తానైయున్నది । పరమసద్గురుపాదతీర్థ । ప్రసాదమున వశమౌనది॥ కాంతి॥ ౪॥ మాటలకు గనవడనది । తనమనసులో దృఢమైనది । వాటముగ గురు మాటదెలిసితె। బాటకులభముమైనది॥ కాంతి॥ ౫॥ ఆడదిమగవాడుగాకను । యేడజూచినయున్నది। రూఢిగగనుగొన్నవారికి। చూడచోద్యంబైనది। కాంతి॥ ౬॥ ముద్రలైదును జూచుటకు చిద్వ్యాప్తతారకమైనది । నిద్రవలె మరుపైనయోగము । నిర్వికల్పసమాధి॥ కాంతి ॥౭ అరమరలుమరిలేనిది । హంసోహరూపకమైనది । యీధరనుమంతెన వెంకటప్పవ । వలచిప్రాణవము అయినది॥ కాంతి॥ ౮॥ ఆటబాటకమైన కలియుగ । నాటకముగనుగొన్నది । మాటగను శ్రీయడ్లరామ । దాసుకెరుకైయున్నది॥ కాంతితిమిరముగానిది।

గీ॥ కంటకింపైనట్టి కెంపుమొక్కటిచాలు । పెంపు జేసెనశిలలు గంపెడేల । పరము దెల్పుచున్న । పద్యమొక్కటిచాలు ధరనుయడ్లరామ దాసపోష॥

—* మోహన రాగము ఆటతాళము *—

౭౬॥ తత్వము॥ గనుగొనలేమి బ్రహ్మయుబార బ్రహ్మం । బనుదినమునను । కనుగొనలేమి । యేఅనుమానమునులేక । వినయమింరగ । శ్రీసద్గురువరులనుగూడి॥ కను॥ ౧॥ కరువుదీరగను । గురువరునిమంత్రము। మరువకెప్పుడును। చిరచిరనుధరయందు । తాయపురమునకు । నరుడెంచిరాగులు । చరాచరములుగాని । యేకాక్షరముగని । సుస్థిరమునొందిరి॥ గను॥ ౨॥ కల్లగాద్వినుడీ । యుల్లమునకళుని । యునికిగనుగొనుడీ । తల్లనేనికజన్మమని । యీనల్లతామరపద్మములపై । పిల్లవానికిదెల్పి । యవ్వలపల్లవాధరి । మైక్యమొందుట॥ గను॥ ౩॥ కరుకురాళ్ళకును । పెరచెడిమనసును । కొరతనేయకనెను । స్థిరతరంబుగనీకుసిపే । కరుణనై బ్రహ్మాండమంతయు । గురుతుగసాధించికడకుట । మరువులేనటువంటిచిత్కళ॥ గను॥ ౪॥ యింతైనఘనులే మంతెనవేంకటార్య సద్గురులు । చింతనీకేల నేటికని । నావంతలన్నియు । మాన్పినద్గురు । మంతరము చేసిను । నేవనియింతునని । నమశాంతపరచెను॥ గను॥ ౫॥ రూఢిగవినుడీ । బ్రహ్మముమీలో బాడిగనుగొనుడి । వెడలియరమరులేనిగురువుల । నతిగియనుభవ । మైనతత్వము । ఫుడమిలో శ్రీయడ్లరామ । దాసుడిది ప్రకటించెభువిలో॥ గను॥

సీ॥ బాధగురువుజేయు । బోధలన్నియునగాధ । మధ్యగురువుజెప్పి । బుద్ధిదెలుపు సద్గురుండుగల్గి । దుర్గుణంబులుబాపు । ధరనుయడ్లరామ దాసపోష॥

——* మాయామాళవగౌళ రాగము- అటతాళము *——

౭౭॥ తత్వము॥ హరిహరిహరి । హరియనుమ । సద్గురువరుమంత్రము మరువకుమా । దశవిధనాదములనువినుమ । పరదేశులతో వాదాడకుమ॥ శ్రీహరి॥ ౧॥ మూడుమూళ్ళపాతునైన కోటలో । ముక్తికాంతస్నేహముగూడి । పేదుకలర తనవీణమీటుచును । పాడటిప చాక్షరివినుమ॥ శ్రీహరి॥ ౨॥ ఖేచరిముద్రాభ్యాసుడవై । హరిదాసదాసులకు దాసుడవై । నీచులస్నేహము । రోసిపరాత్పర । కాచినగోపుముని । యోగముచేయుచు॥ హరి॥ ౩॥ మూలదుబెత్తెడు శల్యమువిత్యము । మూలతిచిత్కాళ నిల్పగనును । ఆరుపుట్లలను చుట్టినపామును । మూరతించెనేర్పిదిగనుమ । శ్రీహరి॥ ౪॥ షోడశభావమునూర్దేరగ । ఈపదుగవాక్షుల మేడలపై । యోగాత్మరి మంత్రాభ్యాసుడవై । యీలోకమంత శాసేతాననీ॥ శ్రీహరి॥ ౫॥ యిరువైయొక । వెయ్యారువందలు । యిందు ప్రమాణము శోధించి । ధరలోమంతిన వేంకటార్య । సద్గురువరు పాదములకు వకుము॥ శ్రీహరి॥ ౬॥ నప్తకుల పాంచ త్యముచే । పరతత్వమిదా । పరిశోధించి । శబ్దరహితమును । బోధించు శ్రీయడ్లరామదాసుని బోధయిదిను॥ హరిహరిహరిహరి॥

గీ॥ అన్నవస్త్రములేక । హీనజెందెడివాడు । పరభావములతగోర భ్రష్టుడగును । భ్రమసిపట్టెడము । కేతకికుసుమములు జనిపట్లు । ధరనుయడ్లరామ దాసపోష॥

——* పాదనామక్రియ రాగము- అటతాళము *——

౭౮॥ తత్వము॥ రామరఘుకులసోమ । నామొర ఆలకించవదేమిర । పామరుండను మిగులపాపిని । ద్రోహినైచెడిపోతిర । ఆత్మారాముడు॥ ౧॥ చాలగనీనామమంత్రము । గోప్యముచుంటిమేమిర । అలికిల్లను యమునికియురిలో । కాలుజిక్కడిపోయిర॥ ఆత్మా॥ ౨॥ దేహగేహములుగా భ్రమసి । మాయలోబడియుంటిర । సహాయమువ్వరు లేరు । దీనికుపాయమదోదెల్పర॥ ఆత్మా॥ ౩॥ క్ష్యారతనయుడు విడచినను సే । చేరవలెననుకుంటిర । ఆరుగురుశత్రువులు తలచుక । వారిజాగ్రమునుందెర॥ ఆత్మా॥ ౪॥ మాయసుఖములు శాశ్వతంబని । వాడితినిగా స్వామిర । రూఢిదెలియగ మాయలశలు బాసిదేహాలాడెర॥ ఆత్మా॥ ౫॥ పంచేంద్రియంబులు । వంచలేకను । చంచలంబై యుంటిర । మంచితనమున నీదనే । సాధించనేర్చిరిగింతర॥ ఆత్మా॥ ౬॥ సంతకూట

ముక్తాభిధయనిక | చింతనొందుచునుంటిర | యింతలోమంతిన వేంకట | హితగురు
ముఖ్యులగల్గెర॥ ఆత్మా॥ ౩॥ వన్నెమీరగ కొమరగిరిలో | మన్నశ్రీజగధీశ్వర | యెన్నతక్క
ముగానిబ్రెమ్మను | తిన్నగకనుగొంటిర॥ ఆత్మా॥ ౪॥ చెడ్డతనమునువిడచియోగుల | బి
ద్దనైయున్నానర | యడ్లరామాదాసహృదయ | నివాసనినుగనుగొంటిర॥ ఆత్మారామ॥

గీ॥ చల్లలోనువెన్న నమరవనైనట్లు | కాయమందు పరము | నిమిడియుండె | చల్ల
దరచినట్లు | ఉల్లంబుదరచితే | ధరనుయడ్లరామ దాసపోష॥

—* మాయామాళవిగౌళ రాగము- అటతాళము *—

౭౯॥ తత్త్వము॥ వ్యవసాయముజేసెవారము| యీఅవనిలోపలకాపువారము|
వనజాక్షపూరము వీధివారము | నవనీతచోరుని భక్తవరులము॥ వ్యవ॥ ౧॥ అండపిం
డబ్రహ్మాండము | మేముమెండుగ నంతించినారము | పుండరీకాక్షునినామము |
యీపుడమిఅంతట జల్లినారము॥ వ్యవ॥ ౨॥ మిక్కిలీ కష్టించినారము | బీదుగ్ర
మ్మ్యానపండించినారము | ముమ్మ్యాతోకోసినారము | చక్కనికుప్పలు వెట్టినార
ము॥ వ్యవ॥ ౩॥ ఘనముగాపండించినారము | అనుదినము మాకెదియెహారము | ప
ఱిబూనిఇటువంటి ధనమాను | భక్తవరుల పాలుజేసినారము॥ వ్యవ॥ ౪॥ క్ష్మారజ
నముల పొందుగోరము | పరదారధనముమజూచి భ్రమయము॥ | పరులుయేమన్న యి
టుపైనివెరువాము | యీధరలోనద్గురుబోధమువామ॥వ్యవ॥ ౫॥ చింతలచే(ప్రొద్దుబు
చ్చము | పరమశాంతముని మదినుంచేవారము | వంతలేకమంతిన వేంకటార్యుల |
చెంతజేరినట్టివారము॥ వ్యవ॥ ౬॥ సూటిగనద్గురునికూటము | జిహ్వాపీఠంబుపై నిల్చే
వారము | త్రికూటమునహంసోహభావము | యడ్లరామదాసుని మోక్షయోగము॥ వ్యవ|

గీ॥ గుణహీనునకు పరమగోప్యంబుదెల్పిన | దెల్పినపుడు నోరుదెరచియుండు॥
కొల్పరిచెట్టుపై | కోతిమూర్చున్నట్టు | ధరనుయడ్లరామ దాసపోష॥

—* భూపాళ రాగము- అటతాళము *—

౮౦॥ తత్త్వము॥ మేలుకొలుపు॥ జీవుడా మేలుకొనవే | మేలుకొనవె వెర్రిజీవ
మ | బాలునికిలలోనుసౌఖ్యము | జాలమేలనుజేసెదవు | గురుకీలుదెలియగదే | జీవ
మా మేలుకొనవే॥ ౧॥ తల్లియవరో తండ్రియవరో | తానుయవరో తెలియలేకను | న
ర్మ్యమురణి యుండనేలను | యెల్లకాలమున॥ జీవ॥ ౨॥ రక్తమాంసపుతిత్తిలోపల | కా
మవైరిగూర్చుండెనలను | కత్తినూరుచు నుండెకాలుడు | మత్తుమరువగదే॥ జీవ॥ ౩॥

శిష్యవరములు మైనిచక్కని । తోళ్ళుగప్పిన వానిగాంచక । వ్రేళ్ళతో జపమాలద్రిప్పితే । మాలమున్నవటే॥ జీవ॥ ౪॥ మనసనే కాకమధ్యవర్తి । మాయలోబడద్రోయదలచెను । వినసహించదు యంతమాత్రము । యిద్ధపద్ధతిని॥ జీవ॥ ౫॥ క్రూరబుద్ధిదలంచివరము మ । దారిదెలియక నేకజీవులు । నరకకూపమునందు జారబడి । సదియాగానగదే॥ జీవ॥ ౬॥ వచ్చిపోయేవార్ని జూచి । మచ్ఛగుణములు విడచియీవ్వడు । నిశ్చయంబుగ । అచ్యుతుని నీమత్క్రి నదుకానకే॥ జీవ॥ ౭॥ ధరనుమంతిన వేంకటార్యుల । దాసునైకృపనొంది నందుకు । పరమపదవిని జెంది । ప్రకృతిని పరిహరింపగదే॥ జీవ॥ ౮॥ వివరముగ పరబ్రహ్మభావము । యిలమనుష్యులకలవిగాదు । యవనిలో శ్రీయడ్లరామ । దాసహృదయమున॥ జీవమా మేలుకొనవే॥

సీ॥ వితులనైజగుణము లెటులమాన్పగవచ్చు । యేటివంకదీర్ప నెవరితరము । కఠినమైనభార్య యిటువలెనటియించు । ధరనుయడ్లరామ దాసపోష॥

—* నాదనామక్రియ రాగము- ఏకతాళము *—

ప॥ తత్వము॥ అనుమానమెందుకే మనస । యీతనువు నిత్యముగాదు హంస । విషయములరగ గురుని । మనమునను బూజించి । గనుగొనుము అనుదినము । పరిబ్రహ్మమును॥ అను॥ ౧॥ సందేహమెందుకే మనస । బ్రహ్మపదవి గనుగొను పరమహంస । పొందుగ గురువరుని । మందిరంబున కేగి । యందు గురుపాదార । విందములకు నమ్రిక్కి । ఆనందయోగము । నొందినేర్పెటివలెను॥ అను॥ ౨॥ మేలుగా నీలోను మనస । వున్నమూలము నుగను పరమహంస । అలిపిల్లలు జూచి । చాలభ్రమ జెందెదవు । కాలకింకరులనుచు । గేలిజేసెరిబుధులు । కీలుదెలిసి నపిదప । చాలసుఖమున్నదట॥ అను॥ ౩॥ మాటలన్నియు వెఱ్ఱిమనస । పొట్టకూటికేనె పరమహంస । నోటికైనను వట్టి బూటకంబులు మాని । సూటిగ తనదు మెలిగ । మాటమును కేటించి । పాటుపై పట్టి త్రికూటమందు నజేర । పాటుబడితేమంచి । పరమార్థమున్నదట॥ అను॥ ౪॥ యిప్పుడేగనుగొనవె మనస । ముందుతిప్పలున్నవి పరమహంస । చెప్పితిని నావల్ల తప్పేమియు లేదు । ఒప్పుగమంతిన । వేంకటప్పను జేరి । ముప్పుదప్పించుమని చెప్పుకొను మేలు॥ అను॥ ౫॥ మౌనబుచ్చుకుసుమ్మిమనస । యడ్లరామదాసుని పరమహంస । ధ్యానరంబుగమీహా । మోనగాండ్లము దాసి । ఖేచరీముద్ర । అధ్యానమునదేశమును । జూచినవారు । పరదాసులై యుండిరట॥ అను॥

సీ॥ అజ్ఞానవృత్తిచే । తన్మదికృత్యమదిరిగి । చిన్మయాకారుని జేరలేదు । సుజ్ఞాన సంధింబు । జాయమునలనలోన । ధరమయద్దరాము దాసపోష॥

—* మాయామాళవగౌళ రాగము- అటతాళము *—

రా॥ తత్వము॥ చూడచక్కనిదిన్నది । తనమేడగదిలోనున్నది । మూడురంగులమణులలా । జలక్రీడలాడుచున్నది॥ చూడ॥ ౧॥ వేదశాస్త్రపురాణములకే । ఖ్యాతిజేవతన్నది । వాదభేదము లేనిసాధుల । బోధజేయుచున్నది॥ చూడ॥ ౨॥ గురునిపుంత్రియుగన్నవారికి । వరములొసగెదనన్నది । తరముగానటువంటిపరమును । తిరముజూపుచున్నది॥ చూడ॥ ౩॥ పాపపుణ్యములేనిది । కనపాపలోపలనున్నది । మూపులోలోచూపుజూచితె । వ్యాపకింపైయున్నది॥ చూడ॥ ౪॥ నామరూపక్రియలులేకను । నాకితాగ్రమునున్నది । పామరత్వము జేయువారికి । భూమిలోగనరానిది॥ చూడ॥ ౫॥ ధరనుమించిన వేంకటార్యుల కరుణచేనాచిన్నది । స్థిరతరంబుగ యద్దరాము । దాసుహృదయమునున్నది॥ చూడచక్కనిదిన్నది॥

సీ॥ కొద్దివారుతమ్ము గొప్పగాజెప్పుదు । గొప్పవారునట్లు జెప్పుకొనరు । నిపురుగప్పినయట్టి । నిప్పువలెనుందురు । ధరనుయద్దరాము దాసపోష॥

—* మాయామాళవగౌళ రాగము- అటతాళము *—

రా॥ తత్వము॥ అహాహాయీపనితనదతో । మాశ్చర్యమైయున్నది । లేశమాత్రమునకోకుమంటక । రావకాంతైయున్నది॥ అహా॥ ౧॥ కులముగోత్రములేనిది । యెదిపలువిధంబులయున్నది । ఫలముపొందనివారికిపాలా । పాదుజేసెదనన్నది॥ అహా॥ ౨॥ పైనచిదిత మేడమీదను । రూఢిగాగూర్చున్నది । మూడుకాల్వలుదాటితె । నాతోడగూడుదునన్నది॥ అహా॥ ౩॥ మొగ్గుతగ్గులేనిది । మునపగ్గిరిగూర్చున్నది । నిగ్గుదెలియనివారలైతె । సిగ్గుపడమనుచున్నది॥ అహా॥ ౪॥ అందపిండమూగానిది । బ్రహ్మాండమునకూన్నది । కుండలాగ్రముజెందుజూచి । నఖండరూపమైనది॥ అహా॥ ౫॥ ధరనుమించిన వేంకటార్యుల । కరుణచేనాచిన్నది । పరమభక్తుడు రామదాసుని । సిరముమైగూర్చున్నది॥ అహాహాయీపనిది॥

సీ॥ బాల్యయౌవనము । కౌమారమునుగడచి । వృద్ధాప్యముకన । వ్యర్థముగను । జేరాగేహములందు । సోహంబుచేసవర । ధరనుయద్దరాము దాసపోష॥

—* మాయామాళవగౌళ రాగము - ఆటతాళము *—

ప॥ తత్వము॥ మానుషత్వము తెలుసుకోవేమోయి నరులార । మంచిగురుకృప
చేత శ్రీయుంచండి । ఎన్నివిధములనైన । తిన్నగా మరిచేసి । గన్నవారలు ఖుషిని । ధనుష్టైత్రి
యుండిగట॥ మాను॥ ౧॥ నీళ్ళు లేని బావిలోనోయి నరులార । వేళ్ళు లేని చెట్టుమొలచె ।
కాళ్ళు లేని సక్రోతి కడకొమ్మకైనెక్కె । మెల్లనిఖుషైన్యుదు । పల్లెగూటిలో కల్లగాకను
మూడుపిల్లలపెట్టె తల్లిపిల్లలు జగములెల్లదిరుగుచుండె॥ మాను॥ ౨॥ ఆమాటలన్ని
లమాత్రిమనిగదరోయి నరులార । మొదలకొమ్మకు గానరాదు కుదురుగా చెట్టు । పుష్పఫ
లములు । వికసించె । పట్టుదలబూని బాగ్రితి । సారమందియుగ్రోతి । ఇష్టగాతుష్టైన
లు । యువ్వరంబున తెగనె॥ మాను॥ ౩॥ చెట్టుజూడ సైబై ధరిమై లోయి నరులార । గు
ట్టుగురునడిగి తెలియుండి । పట్టిమాటలుగావు । గట్టిగా విచారింప । చెట్టుతత్తము లేదు ।
యట్టియైన గురునిచే । బట్టినావారెల్ల । పట్టుగా బరబ్రహ్మ । పదవిసొందుచునుండె॥
మాను॥ ౪॥ యీవృక్షమున । నాకపండుగలదోయి నరులార । యిచ్చ్వలకు సాధ్యమై
యుండదు । హెచ్చుగా మంత్రినా । వేంకటాచార్యులు । వృక్షంబునైనెక్కె । ఇందు
దినములమధ్య । పండుతో జూడంగ । ఆనందమొందుండె । బ్రహ్మానందము సాధనవీరి॥
మాను॥ ౫॥ గురునికృప లేనివారోయి నరులార । పరమపదవిని చేరలేరు । ధరలోని
లోపలయడ్ల । రామదాసుడు బాని । బుధులకృపచేతని । పదవిముగ సాధించె । మాను॥

గీ॥ కాశికేవెళ్ళియును । యేతీర్థప్రవమంతు । చెట్టిపరిశోధింప । వయిపై వేరా ।
మనుజులలో మంచి । మహనీయులరయరు । ధరనుయడ్లరాము దాసవోలు॥

—* నాదనామక్రియ రాగము - ఆటతాళము *—

ప॥ తత్వము॥ వనితరోయిటువంటి గురుకృప । మరచిపోనటుయుంచవే । ప
రతివనుకృపచేదినద్భుత । పరమతత్వమును తెల్పెనే॥ వని॥ ౧॥ వెలుపలనినాశిరముపై
గురుకరముంచియును జేర్చెనే । పరమపావనుడైన । హరివయుగల్పుటను వరమిచ్చెనే॥
వని॥ ౨॥ వానిగాపరమార్థమునకై । దేహపిలగ్గటజూపెనే । దాసుడనేమదిదోచి ।
సొంపరమేశ్వరున । కర్పించెనే॥ వని॥ ౩॥ ఘోరప్రపంచమంటిప్రకృతి । విచారముతో
పాగొనెనే । సారసాధుని మంత్రజపము । సిద్ధానముని బోధించెనే॥ వని॥ ౪॥ మా
యరంపనువేయువాని । మద్గురుడు ఆయుధమిచ్చెనే । జాయగనుగోని మాయయుండి
గాడ సినపోయెనే॥ వని॥ ౫॥ పనరుగా హృదమధ్యనాత్రిము । పూజముగా జూపించెనే।

నేనరుచునపస్తుసిదయ। మహాకారయనుగ గనుపించెనే॥ వని॥ ౬॥ నిరతముగా బ్రహ్మగా-
డమందున । కుండలాగ్రమునుండెనే। దండిగామంత్రిన వేంకట । దైవరాయుని మరువనే॥
వని॥ ౭॥ రేచకపూరకకుంభక। చూచినంతయు చెప్పనే । వాసిగా శ్రీయజ్ఞరా
మదాసుపై । కృపజూచెనే॥ వనితరో॥

గీ॥ తరుణిగాంచిమనము । మురియుచునున్నట్లు । ధనము జూచి ఆశ । దగిలిన
ట్లు । పరమపురుషునిగని స్థిరముగా రేటికో । ధరను యజ్ఞరామదాసపోష॥

—* నాదనామక్రియ రాగము, అటతాళము *—

రా౮॥ తత్త్వము॥ వినరమూ వేదాంతవేద్యుని గనరమంత । వినరమూ శ్రోత్రి
తమును । విగ్రహీగుచుతిరుగ నేలను । మర్రిమానుబంధియుండిన । కర్రి [illegible] గా
నైతివి॥ వినర॥ ౧॥ అర్కలోపల అష్టసంఖ్యల । యాన్యయముపిదరించి దాటక । జా
వ్యమున నాల్గింటితో దమ । లయము గాంచుచునుండ నేటికి॥ వినర॥ ౨॥ నిక్కముగ ఘ
ట్కములమూలపై । నిర్వికల్పునిగా గతేకను । మక్కువలరసమాటిలో బడి । మగ్నమై
దిపోవనేలను॥ వినర॥ ౩॥ పదునాల్గిటిపై । నెలకొన్నాలయము । [illegible]
శ్రీకృష్ణగానకను [illegible] । చెన్నది [illegible] ధన్యుదనదు॥ వినర॥ ౪॥ [illegible]
మింతగసుతలు క్రిందుగ । మొలచియుండిన [illegible]పై । [illegible] మధ్యమున [illegible]
మాత్ర[illegible]ముచే గ్రహించుము॥ వినర॥ ౫॥ నాసికాగ్రమునందు దిక్కు [illegible] । నాగుదా
మునుబట్టు చేర్పు । వాసిగమంత్రిన వేంకట పరగురుని । కరుణారసంబిది॥ వినర॥
౬॥ ధరణిలో శ్రీయజ్ఞరామదాసుడు చెప్పినమాట సత్యము । గురుమాట [illegible] యని తరలి
త నేమాటలాడిన । చేటుతప్పదు॥ వినరమూ వేదాంతవేద్యుని గనరమంతము॥

గీ॥ ఇట్టి తురంగములపై [illegible] సింహాంబు । [illegible] । నె
లవు తప్పవారు లోకువయుటు వలె । ధరను యజ్ఞరామదాసపోష॥

—* మాయామాళవగౌళ రాగము, ఆదితాళము *—

రా౯॥ తత్త్వము॥ రామనామమంత్ర [illegible] । రామనా
మమంత్రము । రక్షణదది । కామక్రోధములు । [illegible]
దిరుస్థిరమైనది । ఆపోజ్యోతి[illegible] గూర్చున్నది॥ రామ॥ ౧॥ [illegible]
దిరుగ । పంచభూతములు [illegible]

దిక్కైలు వేసిపట్టిరి। సద్గురునామము చేబుకొని। జడేల్ పెడేల్ మని। యెడల్ గొట్టిరి॥ రామ॥ ౨॥ గురాల్పైదరి బల్కదం నడుచుచును। మోదముతో మూడేరుల దాటి। పురములవలె మేల్ప్రణవమునై। అఖిలజగంబులు షికారు జేసిరి॥ రామ॥ ౩॥ ఇరువదైదు తత్త్వపువ్వు కళ్లైనది। ఇన్నటితో గుణవికారములెరుగరు। వీరులు వట్టు తరధీరులు ఘనబుధ। శూరులు సుగుణధికారు లెరుంగుదురు॥ రామ॥ ౪॥ యీనరరథకీ ల్గవజడబంధము। వివరించగ సాధులకు తరము। అపురూపమైన మంచివి వేంకటు ఆచార్యులు దెల్పిరి। వాయురథము॥ శ్రీరామ॥ ౫॥ వాయురథము సూజోయమగను గాని। మాయప్రపంచము। స్నేహము విడది। వేదుకమహాత్ములు। కూడి చెలంగిన। యడ్లరామదాసుని హృదివాక్యము॥ రామనామమంత్రం॥

గీ॥ దృశ్యమెల్లను ఘనని। సత్యమగు చూపెటు। విశ్వమున నిత్యము। యెఱుంగు గెల్లు। తనువునిల్వదము। తరముగాదెవ్వరికి। ధరను యడ్లరామదాసపోరు॥

—* మోహన రాగము, అట తాళము

ర॥ తత్త్వము॥ నీవెరుగవటరా బ్రహ్మకందు। నీవెరుగవటరా॥ యెరుగవటర సుతునిపుత్రుడ। ధరణిలోపల గురునిమంత్రం। మరువక స్మరియించువారిని। దరికిజేర్చిన పరమచిత్కళ॥ నీవెరు॥ ౧॥ అగ్నినీరుమున్న వాయువు। అందమై నానవిధముబన్నుక। యోగిజనహృదయమున। శ్రీహరి బాగుగ మూర్ఛన్న నంగ॥ నీవెరు॥ ౨॥ మెరుపు తెలుపు। నలుపులోపల। నిరుపమానమైన యొరుకను। తరది తళతళియు: స్థిరతరంబుగ తత్త్వరూపమై తయోగము॥ నీవె॥ ౩॥ నిండుగా బ్రహ్మాండముల। యేకుండలాగ్రమునందు వెలిగే। పండువెన్నెలమై టమండే। దండగుమెరుపుల అండజేరుట॥ నీవె॥ ౪॥ ఉండపింగళ నివరమొరిగి। యాదుచుండె తకోడి తాను। దూదుమునిగురిబెట్టి సాధును। వేడుకతో యాడించె సేర్పరి॥ నీవె॥ ౫॥ వేదశాస్త్రములన్ని బాధలు పొందబూచిన సుందరోదు। పొందుగ సద్గురుసత్కృప నీవొందినందుకు। పరమహంస॥ నీవె॥ ౬॥ వాసిగ శ్రీకాకినాడ నివాసుడైన యడ్లరామదాసు హృదయమునందు యీ పరమేశ్వరుని పూజింపుచుండెను॥ నీవెరుగవటర॥

గీ॥ అన్నమంజరములో। నమరరాకాదురా। పలుకవయ్యనీవు చిలుకవలెను। చిలుకవలెనుబల్కి। చింతలు బాపుము। ధరనుయడ్లరామదాసపోష॥

—* నాదనామక్రియ రాగము, అట తాళము *—

ప॥ తత్వము॥ దీనిభావము దెలియవలెనన్న। నీలోనబ్రహ్మము। పూనిగను గొనవలెను వినుమన్న॥ దీనిభావము దెలియుమన్నను। మానితోజ్వలు గురునిపదములు మానసంబున నిల్పి వేడ। నిభావముగబోధించునంతయు॥ దీని॥ ౧॥ ధారుణీ తలమందు। నవద్వారవరపురమందు। సెలకొన్నారు మేడల। చివరగదిలోచేరియుండిన। నాగుబాముసు। నేరుపునతాబట్టవలెనన్న। నాగస్వరంబున। సారెసారెకునూదవలెనన్న। చిరాకినలేచి। తేరిచూచుచునాదునోరన్న। దర్పంబువిడచి। కేరినవ్వుచు। ముద్దులిడునన్న। మేరమీరినవారిసెల్లను। పారికరచును వినుముదానిని। గోరివట్టెడు వారుగురువులు। చేరిమంత్రంబెరుగవలయును॥ దీని॥ ౨॥ నీరులేనితటాకమందున। వేరులేనిచెట్టుమొలచెను। పేరులేనిపక్షినిలచి। కారుకూతలు గూయుచుండగ। నోరులేనిబిడాలమెక్కెను। వృక్షాగ్రమందున। చేరిపొంచుచు జూచుచుండెను। అవపక్షి చెవ్వలు। వారకముగని। నవ్వుచుండెను। అంతటపక్షి। కేరుకేరుననరుచుపోగేను। మీరిపటురోషముననరకము। క్రూరబుద్ధిదలంచితిని। పక్కరణముగ। భ్రమించెదానివి కారరూపం। బణచిపోయెను॥ దీని॥ ౩॥ చెట్టుమీదనుగలవు రెండు। పుట్టలందున రెండుపాములు। మిట్టిమిట్టిపడుచుమండగ। పట్టుకొనగవాటిమీదను। దిట్టమైనరెండు గ్రుడ్లన్న। అందునకాటుక। పిట్టచక్కనిగుడ్డుబిడునన్న। అగ్రుడ్డులోపల। బుట్టెనొకచెలి చోద్యముగనన్న। ఆనాతికడుపున। బుట్టెనొకమర్కటముగవుమన్న। అట్టిమర్కటమస్థకంబున। బుట్టెనొకపెనుభూతమంమున। నట్టెవెలుగుచునున్నజ్యోతిని। పట్టుకొనవేర్పరుగవలయును॥ దీని॥ ౪॥ రెక్కముక్కులేనికాకి। దిక్కులెల్లనుదిరిగిరాగను। ప్రక్కనుండినచక్కపిల్ల। గ్రక్కునమదిగ్రమింగుచుండగ। దిక్కులేకను వదలపోగను। తటుకుననోటినాక్కు। గ్రుటుకున। మ్రింగిపోయెను। అంతటకోడి గొక్కురో। కోయనిగూసెను। మరియుక్కవింత చక్కగావినుపింతు భువిలోను ముక్కువాతొ ఒక్కడోను। నిక్కగజములు నెనిమిదింటిని। స్రుక్కణచి। దిగమ్రింగి। చనితానెక్కడ। చెయిదిక్కుకుండెను॥ దీని॥ ౫॥ నన్నెకక్కిన తోటలోపల। కన్నెద్దరు పూలుగోయగ। సెన్నెరుకులవాడుచూచి। కన్నుసైగలుచేసిపిలువగ। పొన్నచాటుకుపోయినిలచిరి। అంతటవాడు కన్నుతెరగ చేయజూచిరి। ముగ్గ్రోయనగ। కన్నవారంవారుజేరిరి। మురుకనుజూచి। కొన్నదనదని రతులగూడిరి। పరికించిచూడగ। కన్నకొడుకని గారవించిరి। కొన్నిదినములు గడచినంతట। కన్నతంత్రి

ని పెండ్లియాడి । అన్నభావము జేసి । అదివరకున్నరూపము । విడచిపోయెను॥ దీ॥ ౬॥ కల్లగాదిది వినుమా జెప్పెద । తొల్లి జరిగిన యింత సంగతి । నెల్ల సమయములందు జెప్పుటకు । నొల్లగా దిక వాక్యము నమ్ముము । తల్లిదండ్రియు లేక బుట్టెను । బుట్టిన వెనుక । తల్లిదండ్రులు గలిగి యుండెను । తన వారి తనకు । పెండ్లి లేకను సుతులు బుట్టెను । కులమేదిరాయని । యెల్లవారెంచి మ్రొక్కుచు దిరిగెను । కష్టకార్యములు లేకను । కడవ నొక్కటి బట్టి గట్టిగ । మెల్లమెల్లగ వానిసిళ్ళ । మెచ్చుకొనుచు వారితో । తోడిపోసెను॥ దీ॥ ౭॥ గురుకటాక్షము లేనివారికి । మరుగు పడనమ్ములు । తెలియవెందున । సరమరలు లేనట్టి గురువుల । వడిగ యనుభవ । మైన వాక్యము । వివరముగ దెల్పెదను వినుమన్న । యీ భావము నమ్ముది । తరచి తరచి గ్రహించవలెనన్న । యీ ప్రకృతి గుణములు । మరచి సద్గురు చేరవలెనన్న । గురినిలిపి సత్యము । నిరతమును తాబల్కవలెనన్న । సరసముగ యీ తత్వము నుగని । పరమహంసలు సంతసిల్లగ । ధరను మంత్రిని వేంకటార్యులు । స్థిరముగా రచియించె తత్వము॥ దీని భావము దెలియవలెనన్న॥

గీ॥ క్ష్మారవరుని కెంత । మేలు జేసినగాని । కీడు దెచ్చువాడు । రూఢిగాను । ఘనులు వారు బ్రాతి । పరగ విమర్శించినట్లు । ధరను యడ్లరామ దాసపోవ॥

—* సావనామక్రియ రాగము — ఆదితాళము *—

౯౦॥ తత్వము॥ మాయాతత్వము నమ్ముకొనేల । యీ మాయ వాదులతోడ మసలగానేల । కామవస్త్రము గట్టనేల॥ అకామ్యకామ్యములెల్ల । కాంక్షనేల॥ మాయ॥ ౧॥ తొడగరిత్రియములాడిక్క । అహంభావ మంత తలలూను । రోషములు చేల । తేవభాషలతో పగేల । పరరూప దాలుపుమాంది । దూరగానేల॥ మాయ॥ ౨॥ చరభావము గోరనేల । అల్ల పరధనములకై । భ్రమవడానేల । బోధకుల మునుజూపనేల । నెమ్మతిరముగాని నరుల । దండించనేల॥ మాయ॥ ౩॥ బూటకములు నమ్మనేల । పొట్టకూటికై పరమాడ । గురువగానేల । నీటిబుగ్గ నమ్మనేల । బొమ్మలాటలు కంటి । చేయుమాటలింకేల॥ మాయ॥ ౪॥ మాట తేటతెల్లముతో బాదా । ముమ్మూర్తుల దెల్పినట్లు పాటగాలేదా । మూడు దెయ్యంబనగ లేదా సల్ల కాలి కేగినవారి । తేటపడదా॥ మాయ॥ ౫॥ ఆలుబిడ్డలు వెంటరారు । వెయ్యి కాలాడుకరకు । నీకా నాన పోవు । కాలు దెయ్యమగిన వారు అంత్యకాలమందున నీతో । కడదేరబోరు॥ మాయ॥ ౬॥ కామములు కవ్వందరా దా । లోకములు పెంద్రియములా । గట్టిగారాద । తులువతనము విడుదారా । సజ్జనులవా

దములు। సన్నుతింపరాదయా॥ మాయ॥ ౭॥ ఆరుమూడును దెలుసుకోర। మూడారుమూ లములలోను। నమరియున్నదిర। కారణామదియెవరున్నదిర। సూక్ష్మకారమైన ప్ర కృతి। కోటిధారమైనదిరా॥ మాయ॥ ౮॥ అష్టదళములమందున్నదిర। పరమనిష్ఠచేతనుదృ ష్టి। నిల్పికనుగొనర। సృష్టికాధారమైబరగుకనర। చాలకష్టమొందితేగాని। కనరాదు రా॥ మాయ॥ ౯॥ గురుపాదములుబట్టుకొనర। సద్గురుబోధలనుబట్టి। గురుతుగన్గొ నర। గురిలోనగురువున్నాడనర। అల్లగురురూపమునవెల్గు। గూడియుండునరా॥ మా య॥ ౧౦॥ పరమార్థమును గ్రహింపుము। కల్లగురువులజేరి। నీగురిబోగొట్టుకుర। ధరనుసజ్జనుడౌనివవరే। ఉల్లకరుణ వేంకటరత్నకవి జేరుమనరా॥ మాయమనువుమ॥

గీ॥ కనుల ప్రకాశము లేదు। కిరణములేమినుజానను। క్షీరములునొసగును। కోకలర। పుత్రమవుతెరుగుల। కత్తిమొగ్గరమును। ధరమయల్లరాను దాసపోష॥

— పాదనామక్రియ రాగము – ఆటతాళము —

పల్లవి॥ తత్త్వము॥ మాయామోహ [illegible] యున్నది। చూడమనసు కింపగునట్టిచిన్న ది। ఆహా మాయమాటలు [illegible] మదినెంచిచూడగ। పవనాగ్నిబడబ్రోయుచున్నది॥ మాయ॥ ౧॥ చూడచక్కనగా [illegible] ఆరుమెడలపైగూర్చున్నది। ఆయారుమె దలుదాటి। యామలతోనుజూచితే। నీదుజోతైబరగుచున్నది॥ మాయ॥ ౨॥ సార మెరిగినవాడనన్నది। సంసారములో బాడనన్నది। వహ్వా। సారరహిత। సంసారసా ధులతోడ। సరసమాడుచు నవ్వుచున్నది॥ మాయ॥ ౩॥ ఆరుమూడును దాటియున్నది: చాలిగారముతో వెలుగుచున్నది। ఆయారుమూడును దాటి। ఆవ్వలాజూచితే। ఆంత తానై వెలుగుచున్నది॥ మాయ॥ ౪॥ సరసిజకరమెక్కుచున్నది। అందునసరసిజమును గనుగొన్నది। ఆల్లసరసిజమందున। సారమంతయుగ్రోలి। పరమహంసై జూచుచు న్నది॥ మాయ॥ ౫॥ పదిదుప్పట్లలోన నున్నది। చానిందుపెడుకనాడుచున్నది। ఆ హా। ఆందుకింద బ్రహ్మాండములోపల [illegible] గూఢమైగోచుచున్నది॥ మాయ॥ ౬॥ మాటిమాటికి బల్కుచున్నది। పూర్తి [illegible] సిపానమున్నది। యేపాటులునాతోటి। సాటిరారనుచు। ముమ్మాటికి। తానె చెప్పుచున్నది॥ మాయ॥ ౭॥ మూలమంత్రముగ నవున్నది। ఆమూడుమూర్తులజాడనున్నది। మూలమంత్రంపెదు। మూడుమూ ర్తులకెల్ల। మూలాధారునిగూడియున్నది॥ మాయ॥ ౮॥ గురుపాదములు బట్టుమన్నది। గురుకీమూలమును దెలియమన్నది। గురుమూలమును దెలిసి। గురిగన్గొజూచిన। గురిలో నగురువున్నాడనన్నది॥ మాయ॥ ౯॥ గురురూపమున వెల్గుచున్నది। వహ్వా। గురువూంగు

ధన్యానేనన్నది । కరుణామంతిన । వేంకటరత్నదాస । హృత్కమలమందున నూర్చున్న
ది॥ మాయపురం॥

సీ॥ ప్రాణహానికంటె పాపమింకెయ్యది । గానప్రాణహాని జేయరాదు । దేవగో
టికొల్ల । శివుని స్వరూపము । ధరను భద్రరామ దాసపోష॥

—* నాదనామక్రియ రాగము- అటతాళము *—

౯౨॥ తత్వము॥ దీనిభావము దెలియర । ఆనందపదవిని జెందర । దీనధర్మమెంచు
నపరమపదమని । ఆమతినము గను గొనుచుర॥ దీని॥ ౧॥ రెక్కలు ముక్కులేనిదాని । ది
క్కులన్నియు దిరిగెర । ధిక్కరించి కోమరాని గ్రుక్కునను మ్రింగెర॥ దీని॥
౨॥ చావులేనిది వరవున్నది । నీళ్లు ఊది శోధించర । దేవుదేయీ పాదు ఘటముకు ।
జీవరాసుల జూడర॥ దీని॥ ౩॥ కొండమీదను రెండు పాములు । ఇందు కన్నాతించర ।
కుండలాగ్నియనందు మండెదు । దండి గురుదయ కోరర॥ దీని॥ ౪॥ నాదభేదము మూనర ।
ఆధారచక్రముమీదర । సాధుసద్గురు బోధవిని । వెధానమై మూర్చుందర॥ దీని॥ ౫॥
శారీరటము గనమ్మర । యీలోకమంతయు మాయర । జోకతో దేహాత్మరూపై ।
లోకమును పాలించర॥ దీని॥ ౬॥ వాసిగమించిన వేంకట । దేశమును భూజించర । భా
సురంబుగ భద్రరామ । దాసుడిది యోచించెర॥ దీనిభావము దెలియర॥

సీ॥ తలచిన కార్యంబు । తత్క్షణంబున జేయు । కొరకాదు భూపతి । కొడుకు నైన ।
భక్తవత్సలుపమన్న । ముక్తికి టోపుత । ధరను భద్రరామ దాసపోష॥

—* మోహన రాగము- అటతాళము *—

౯౩॥ తత్వము॥ యెందు కీ ఇహపాందుగోడవు । ఓవెర్రి మనసా॥ యెందు కీ ఇ
హపాందుగోడవు । యెందు కీ ఇహపాందుగోరక । ముందు వచ్చేటి చేటు గానక । నీ
టిపై నిలకొన్న బుద్బుద । శాశ్వతంబని తలచెదేటికి॥ యెందు॥ ౧॥ ఆలిబిడ్డలు యాసి
యుతిలో । కాల పెనిదిక్కి దెలియక । మేలుకోని లోనసిని । కాలచక్రము తిరిగిపో
యెను॥ యెందు॥ ౨॥ రామగుణములు మకట్టుకను । పరభాములను గని గ్రాంతి నొందె । రా
మనామము । మరచిభువిలో । పామరత్వము నొందుచుంటివి॥ యెందు॥ ౩॥ దుర్మార్గ
వృత్తిని మెలగుచును । సన్మార్గమేదో దెలియనేరక । నిర్మలంబై వట్టిమనుజుల ।
మరుగు దెలియని । మాటలాడెద॥ యెం॥ ౪॥ నాదభేదము చేర । నీవ పరాధములు ।
వై పెట్టుకొనుచును । సాధుసజ్జనబోధ దెలియక । బాధలోబడి బాధనొందెదు॥ యెం

జు॥ ౫॥ దానిగామంతిన వెంకట । వరగురుని కరుణారసంబున ఆశపాశములన్నిరోసి। కేశవుని మతి జేసి బొగడుము॥ యెందు॥ ౬॥ క్రూరబుద్ధి నిభక్తవరులను । వేరుగాయను యెంతమాత్రము । ధరణిలో శ్రీయడ్లరామ । దాసుమాటకు । మీరవడచెడు॥ యెందు॥

గీ॥ శ్రుతిస్మృతేతిహాస । సూత్రంబు దెలిసియు । మతభేదములయందు । మర్మమెరిగి । సమ్మతులకు మనస్వామికి నీవేకదా । ధరను యడ్లరామ దాసపోష॥

—* మాయామాళవిగౌళ రాగము- ఆదితాళము *—

౯౪॥ తత్వం॥ చెదరిపోకనిలుము మనసా । హృదయకమలమునను। ముదమున సద్గురు। పదములు వదలక । కుదురుగ నిమ్మనివు । గదుముచు పదపడి॥ చెద॥ ౧॥ చర్మనాటకమును । గనిగురుధర్మము విడవకుము। మర్మమెరిగి సత్కర్మవశ్యమును । నిర్మలమున । నీనిజము దెలియుచు॥ చెద॥ ౨॥ మూడు వేదుకలను । గూడెడివాడే చెదుమ దృఢము । నేడు నీకు మేలోదు లేదు । యిది చూడుము నిను నీవు । గూడిన వేదుక॥ చెద॥ ౪॥ జాతిభేదములనూ జేయుచు । నూతిని బడబోకు । పాతకములు వివరీతము చేయకు । ఖ్యాతిగ తత్వవేత్తవు నీవై॥ చెద॥ ౫॥ బంధముక్తియనెడి । భ్రమలను పొందవలదు వినుమి । ముందు నీవు యెందుండితివసలే వో । అందు ననీవానందమై యుందుమి॥ చెద॥ ౬॥ పరిపరివిధములను । నీనిజగురుతు దెలియవలెను। ధరలో శ్రీమంతిన వేంకటగురు । వర్యులు నీవును । ఒకటే యనుకొని॥ చెద॥ ౭॥ అఖిలరూపములను । నీవెఆయిన తేజమనియు । ప్రకటముగ శ్రీయడ్లరామ । దాసుడు రచియించెను । లోకవిచారణ॥ చెదరి॥

గీ॥ యేకాక్షరినిగూర్చి । ఏకదృక్తో జపియించు । లోకమునయట్టి । వివేకులెల్ల । రాకపోకలులేని । రహస్యంబు గాంతురు । ధరను యడ్లరామ దాసపోష॥

—* మాయామాళవిగౌళ రాగము- అటతాళము *—

౯౫॥ తత్వము॥ ఓంఓంఓంఓంఓంయనుమా । ఓంకారప్రణవనాదము వినుము। అహంబ్రహ్మాస్మి అనెడి శృతిని । నీఆత్మను ఐక్యము । జేసుకొనుటకై॥ ఓంఓం॥ ౧॥ పుట్టుట గిట్టుట లేదనుమీ । పరిపూర్ణాకారముగమిది విడువకుమీ । గుట్టు దెలిసియీ వట్టి భ్రాంతిలో । పట్టుబడక । యీ పట్టుబయలుగని॥ ఓంఓం॥ ౨॥ యెక్కువ తక్కువయను ప్రకృతిలో । చిక్కుబడక ముఖ్యముగనుమ । నిక్కముగ మట్టుమలంబులకై । యెక్కు బ్రహ్మమును । చక్కగ గాంచియు॥ ఓంఓం॥ ౩॥ తనువు జూచుకొని భ్రమయకుమా । తనలో గుఱుతెరుగుట ఘనము నుమీ । విషయములతో కనుపాపలలోపల । అను

స్వరూపమును । తెనగిఘనముగను॥ ఓంఓం॥ ౪॥ సతులుసుతులు బాంధవులుమనకు । పరగతులుజూపగలేరుసుమీ । మతినినమ్ముకుని । హితవుగనమ్మితె । చితలుదీర్చి రక్షించుసుమీ॥ ఓంఓం॥ ౫॥ ఈషణములుయను పాశబంధములు । గోసివిషయములు । రోయుసుమా । భాసురముగ శ్రీమంతినవేంకట । దేశికులనుగని । ఆశ్రితుండవై॥ ఓంఓం॥ ౬॥ నన్నేమునీవైనావుసుమీ । యాత్మమెరుగుటె । ముక్తిసుమీ । నిర్మలమున శ్రీయడ్లరామదాసుడు । బోధించిన । ధర్మమువిడువక॥ ఓంఓంఓంఓంఓం॥

గీ॥ అక్షరంబులురెండు । కుక్షిలోబరియించి । దృశ్యములలోపల । దృక్కుగాంచి । తత్స్వరూపమనుచు । దలతురమనస్కులు । ధరనుయడ్లరామ దాసపోష॥

—* అసావేరి రాగము- ఆదితాళము *—

౯౬॥ తత్త్వము॥ సోహం సోహం సోహం యనుచును । సుఖమునొందవలెరా। దేహము గేహము మీదనుమోహము । ద్రుంచివేయవలెరా॥ సోహం॥ ౧॥ త్రిగుణములనిరెడి । పగవార్లనుగని । తెగవేయగవలెరా । వగవకఅరిషడ్వర్గబాంధవుల । తగలబెట్టవలెరా॥ సోహం॥ ౨॥ కోరికలనిరెడి । నరకకూపమున । జారకయుండవలెరా । తర్కములాడెడి । తామసగుణమును । కోరికచంపవలెరా॥ సోహం॥ ౩॥ స్థిరతరముగ । నీలోపలహాతలముల । కొరతనేయవలెర । కఠినమైన షట్చక్రవతితో । కలసియుండవలెరా॥ సోహం॥ ౪॥ ఈషణత్రయమును । విడచియుగురుని । ఉపాసనజేయుమురా । వాసిగామనసహస్రమందు । జగధీశునిగనవలెరా॥ సోహం॥ ౫॥ చెలుగమంతిన । వేంకటార్యగురు । కీలుదెలియవలెరా । పాలభాగమున । వాలలాడుగురు। లీలజూడవలెరా॥ సోహం॥ ౬॥ మతిమంతుడవై । ద్వితీయాక్షరమును । స్తుతియించగవలెరా । అతులితముగ శ్రీయడ్ల । రామదాసుడు । యనుభవమిదిరా॥ సోహంసోహం॥

గీ॥ చతురాక్షరిమంత్రి । ధ్యానంబుసేయుచు । హితశిష్యులార్థురిని । హితముజేసి పత్రికమునల్పువాడు । అతడెపోబ్రహ్మంబు । ధరనుయడ్లరామ దాసపోష॥

—* నాదనామక్రియ రాగము- ఆదితాళము *—

౯౭॥ తత్త్వము॥ నారాయణ । నారాయణ । యనుచును । నమ్మిస్మరించుడిజనులార । అరమరలేకను పరమాత్ముడుమిము । దరిజేర్చునుసజ్జనులార॥ నారా॥ ౧॥ కామక్రోధలోభమోహములు । కాల్చివేయుడీనరులార । నియమముతోగురుభావము । ద

లచియు । పామరమణచుడీ నరులార॥ నారా॥ ౨॥ పాపపుణ్యాయుగము నెడి । భ్రాంతిలో । బడిచెడిపోకుడీ నరులార । చూపుసిలపి । యాపాపలలోపల । దీపముగను డీజనులార॥ నారా॥ ౩॥ మోసగాండ్ల । నెడబాసి దేశికుని । యోచన చేయుడీ నరులార । చేసినఘోరపాపకర్మమెడ । బాసిపోను సజ్జనులార॥ నారా॥ ౪॥ నామరూపక్రియ లేనిదానిపై । లక్ష్యముంచుడీ నరులార । క్షేమమీర పెనుబైలు జేరుటకు । ప్రయత్నించుడీ సజ్జనులార॥ నారా॥ ౫॥ భాసురముగ । మంతిన వేంకటగురు । రహస్యము సతతము । నరులార । ఆశతో మదినుతియించిన మోక్షము । గాంచిసుఖింతురు । నరులార॥ నారా॥ ౬॥ ముఖపద్మముపై । సఖియను గూడి । సుఖమును బొందియు । నరులార । ప్రకటితముగ శ్రీయడ్లరామదాసుడు రచియించెను జనులార॥ నారాయణ।

గీ॥ పంచాక్షరిమంత్రమును । స్మరించియు । యాప్రపంచభవపాశములు । త్రుంచివైచి యెంచిపరమిదియని వహించుమనాడె యోగి । ధరను యడ్లరామదాసపోష॥

—* నాదనామక్రియ రాగం. ఆట తాళం *—

ప॥ తత్వము॥ నమశ్శివాయ । యనుచును బ్రహ్మ । నందమునొందుచునుండవలెర । అవశ్యముగ సద్గురు । చరణములకు । నమోస్తు లేయని । నుడువవలెర॥ నమ॥ ౧॥ పొంకమలరగురు । పాదపంకజము । శంకలేక సేవించవలెర । సాంఖ్యతారకమనస్కయోగములు । సద్గురుకృపచే నెరుగవలెర॥ నమ॥ ౨॥ పంచేంద్రియములు । వంచిప్రకృతిని । జయించిబ్రహ్మమును గాంచవలెర । అంచితముగషోడశభావములచే । అచలముతానైయుండవలెర॥ నమ॥ ౩॥ లోపలవెలుపల । చూపులరూపుల । వ్యాపకమైతానుండవలెర । రూపురేపుయను । మాయనుదిక్కని । దీపముతానైదీరవలెర॥ నమ॥ ౪॥ అండపిండబ్రహ్మాండస్థానములను । కుండలాగ్రమున నుండవలెర దండిగానుభూమండలమంతయు । నిండిఅఖండమైయుండవలెర॥ నమ॥ ౫॥ ఇలలో శ్రీమంతిన వేంకట । గురువులవల । నీఫలమొందవలెర । పలుమారులు యోనులలో బుట్టని । స్థలమునందు । తానిలువవలెర॥ నమ॥ ౬॥ కోటివిద్యలుమాటికి । యువిబూటకమని । నోటనుచాటవలెర । సాటిలేని శ్రీయడ్లరామ । దాసునిమాటలు । చెవినాటవలెర॥ నమశ్శివా॥

సీ॥ కతకాలమునరటంచు । కలియుగములోతాడ । నిరుకుదెలియలేదు । స్థిరతర

ముగ । దరదిమాదజూడ । దాసిపోకతరాయగు । ధరనుయడ్లరామ దాసపోష॥

—* నాదనామక్రియ రాగము- అటతాళము *—

౯౯॥ తత్వము॥ దీనిభావముదెలియవలెనయ్యా । నరులారమీరు । దేహవాసనవిడువగదరయ్యా॥ దీనిభావముదెలియలేకను । దేహవాసనవిడువజాలక । గాఢమోహముదాల్చియుడమిని । మూఢులైచెడిపోవనేల॥ దీని॥ ౧॥ పురుషులేనొకపురుషుమరసి । ముఖ్యలేనొకవానగురిసెను । వానగురిసిన కారణముచే । సోమసూర్యులు సాముజేసిరి॥ దీని॥ ౨॥ ధామణీతలమందునవద్వార । నరపురమందుయుద్ధరు । వీరవర్యులుగూడి । ఆకసవీధులకునపుడెగసిపోయిరి॥ దీ॥ ౩॥ అర్థరాత్రియందులేచిశేచరి । ముద్రయోగముజేయువేళలా । రుద్రరామాభద్రుల । ఏరూపనామక్రియలులేవు॥ దీని॥ ౪॥ మూడుగెలచిమూడుదాటి । మూడుమూడారింటనిలచి ఏహకిటికిల్ మండమీద । ముక్కుచూడగతానుతానై॥ దీని॥ ౫॥ యింతరహస్యములెరుకజేసిన । హితగురువుమంత్రినవేంకట । యతియయుమర్మముదెలియకను । మతిలేకచెడిపోయినారుగొందరు॥ దీని॥ ౬॥ వాసిగక్రియడ్లరామదాసుమన । మేకాంతభావము । వింతదెలసిన మహాత్ములకు । సంతోషముజూపరిపూర్ణయోగము॥ దీని॥

గీ॥ ద్వినలకమలమందు । దివ్యమ పాశగాంచి । ముదముతోడమనసు । కుదుర పరచి । కొదువలేనిబ్రహ్మ । పదవినొందుటముక్తి । ధరనుయడ్లరామ దాసపోష॥

—* మాయామాళవిగౌళ రాగము- అటతాళము *—

౧౦౦॥ తత్వము॥ ఆనందమానందము । సద్గురుసేవ । ఆనందమానందము । ఆనందమానంద । మాయెనసద్గురుసేవ । మోనమూర్తికొల్చుచున్న । మహనీయులకుబ్రహ్మ॥ ఆనంద॥ ౧॥ మనసుమనసుచెనపి । కమపాపములగలసి । వినయములరగగురుని । సేవగికనుగొనువారి॥ ఆనంద॥ ౨॥ గురుకృపపొంది । దుర్గుణములన్నియురోసి । గురుభావమెరిగినపరమభాగవతూల॥ ఆనంద॥ ౩॥ గురువుదెల్పినయీపంచాక్షరీస్మరించి । ధరలోయాధారమును । మరుగుదెలసినవారి॥ ఆనంద॥ ౪॥ నాదభేదముమాని । సాధుబోధయునెరిగి । స్వాధిష్ఠభావము । సాధించువారికి॥ ఆనంద॥ ౫॥ ఫణిరాజునైనన్న । గుణవంతుకృపచే యామణిపూరకమునైన । గుణముసిల్పినవారి॥ ఆనంద॥ ౬॥ వనిజానిమానవులు । ఘనమైయున్నటువంటి । అనాహతమునజేరి ।

ఘనతనొందినవారి॥ కానంద॥ ౭॥ ఆశలన్నియుగుర్తుని । పాశముచె దెగవేసి । పీఠుద్ధమునజేరి । వివశులైనవారి॥ కానంద॥ ౮॥ హంసతానుగూడి । అజ్ఞేయమునజేరి । సంసారితోమన్న నరమూలకెల్లను॥ ఆనంద॥ ౯॥ ధరలోమంటినవేంకటాచార్యుల । కృపనొంది । ప్రణవమూకణించె । సర్వజ్ఞులకెల్ల ॥ ఆనంద॥ ౧౦॥ విద్యాధారమ్మని దొడ్డబోధయుదెల్పి । యడ్లరామదాసు । నేలీనగురుస్వామి॥ ఆనందమానందము॥

గీ॥ సకలశాస్త్రంబులెల్లను । చదువజనువ । తన్నుదా దెలియనేరడుమొన్నడైన । గురునిసేవించయట్టి । గురుగుదెలియగవచ్చు । ధరనుయడ్లరామ దాసపోష॥

—* మోహన రాగము- అటతాళము *—

౧౦౧॥ తత్త్వము॥ యెన్నిశాస్త్రములైతెసమతువున । గురువరులుజూపిన । పున్నెపున్నిగబయలుగమునదున॥ కొన్నిదీక్షలచేతతనలో । మన్నచిద్రూపమునుజూచి । ఆపన్నరక్షకుడైనమంత్రము । జపనజేయుచునున్నయోగుల॥ కెన్ని॥ ౧॥ అవనిలోశివ రాజయోగులు । అధరరేయినిమేల్కొని । తనహృదయలింగము । శుద్ధపరచితెరువుగాంచిన పరమపురుషుల॥ కెన్ని॥ ౨॥ యిలమూడుగుణములు । విడచితనలో । ఈడపింగళలాడగని । కడతుదమైనిలకొన్నఎరుకల । చేదిసోహముగన్నవారల॥ కెన్ని॥ ౩॥ సాంఖ్యతారకఅమనస్కయోగము । చెప్పగలగురుదానిజేరి । తరువుదీరగగురుకటాక్షము । లనుభవించెడిపరమపురుషుల॥ కెన్ని॥ ౪॥ పూర్వజన్మసాఫల్యమున । యీపుడమిలోనరజన్మలై । శ్రీహరినిప్రార్థించేటిభక్తుల । నాశ్రయించిన । శిష్యగణముల॥ కెన్ని॥ ౫॥ పంచవన్నెలగుక్రమమున । సాధించగలబలవంతులై । కాంక్షచేఆరించిని । ఒకకొల్పైమేసినయోగపురుషుల॥ కెన్ని॥ ౬॥ అందముగధరయందుదాసుల । బొందుగోరుచుయడ్లరామ । దాసుడెల్పితత్త్వమున । కన్వయముజేసిన । అచలమూర్తుల॥ కెన్నిశాస్త్రము॥

గీ॥ అమ్మలకరుణచే । అష్టమదములద్రుంచి । శ్రేష్ఠమైనపదవి । జెందగోరి । కష్టపడెదువాడు । గాంచుపరబ్రహ్మంబు । ధరనుయడ్లరామ దాసపోష॥

—* నాదనామక్రియ రాగము- అటతాళము *—

౧౦౨॥ తత్త్వము॥ దీనిభావముదెలియర : దుర్గుణములిక వీడబాయర । దీనర్థమేపరమార్థమని । నీఆత్మలోకెరిగుండర॥ దీని॥ ౧॥ నాదశ్రేష్ఠముమానర । మన

ము ప్రనది పొరుగూరుర । యీపక్షిచెప్పినమాటలన్నియు । తక్షణముదూచింరర॥ దీని॥ ౨॥ ప్రాకటముగనమ్మర । యీలోకమంతయుమాయర । రాకపోకలు లేకచోటను । రాజువై కూర్చుండరర॥ దీని॥ ౩॥ మాయమాటలుమానర । యిదిమట్టిబొమ్మనితెలియర । దేవుడే యీపాడు ఘటమును । జీవుడాయెనుజూడరర॥ దీని॥ ౪॥ అడవిపందులు మూడుతనలో । ఆటలాడెనుజూడర । తాసియున్న కాకిపిల్ల । గటుకుమనిదిగమింగెర॥ దీని॥ మదపుటేనుగులామపోదు । పొదలచాటున జేరర । యీగుట్టుదెలసినగుడ్లగూబ । గటుకుమనిదిగ్రమింగెర॥ దీని॥ ౬॥ తొమ్మిదికాలువలు చెరువులో । దున్నలైదుపరుండెర । చెరువుఒడ్డునమున్నకొంగ । చేపలనిదిగ్రమింగెర॥ దీని॥ ౭॥ కొండరాలువలుగొందుకూడి । మొండికెత్తెనుజూడర । గండుచీమకటాచ్చిరెంటిని । కరదితిన్నగ్రదిప్పెర॥ దీని॥ ౮॥ కన్నులకుగనబడరర । సద్గుణముసాహసురాలుర । మేరుశిఖరముచాటునుండి । కేరుచున్నదిజూడరర॥ దీని॥ ౯॥ దీనిసూటిగ్రహించుటకు దుష్టులకుగోచరమువరర । బుద్ధిమంతులుసిద్ధులకు । దీనధర్మమునగనెంతర॥ దీని॥ ౧౦॥ ధరణిలోశ్రీకాకినాడ పురమునకాపురముర । గుహ్యమూటిదెలసిన । యడ్లరామదాసు పాటగ్రహించర॥ దీనిభావము॥

గీ॥ నవద్వారపురములో । నాత్మగనలేక । తిరిగితిరిగిచెడుము । పుడమిలోన । జడమతులకాపూరి జాడతెలియగరాదు । ధరనుయడ్లరామ దాసపోష॥

—* నాదనామక్రియ రాగము- ఆదితాళము *—

౧౦౩॥ తత్వము॥ యీపూరికిదారిదేగదా । గురురాయులుదెల్పిరివకేకదా । దారికిఎదురై మాహేశునకములు । దాటుమమిక్కిలిమొరగెగదా । మొక్కుటైనదేమొ కాతురికర్కుల । తెలుసుకోనీమదమణచెగదా॥ యీపూ॥ ౧॥ పూరుకుదిగుపునజొండుతిత్తులు । పూడుచుపూడుచు గదచెగదా । పూడగపూడగపూరుగదలి । యదిపున్న స్థలముతెలుసుతుందిగదా॥ యీపూ॥ తొమ్మిదివీధులపూరుగద । దీనిలోనకొండరెదుగారుగదా । పొందగగురుకృపనొందినవానికి । పూరుధాత్రింతిమరిలేదుగదా॥ యీపూ॥ ౩॥ పూరుకుదెలవలఆరుసింహములు । జోడుగలుగజతకూడెగదా । పూరులున్నపస్తాదులైదు గురు । పట్టిపంతకమూలేసెగదా॥ యీపూ॥ ౪॥ పూరుకుమధ్యనుపున్నశంకరుడు । గారడిచేయుచునుండెగదా । సారమైనగురుకారుణమైతె । గారడితనకవలెంగదా॥ యీపూ॥ ౫॥ గురుకృపచేతికిదొరికెగదా । మగణగణములుధన్యంబాయెగదా । యీ

ధరలోయడ్లరామదాసునకు । దైవసహాయమెుకటాయెుగదా॥ యీ పూరికి॥

గీ॥ గురుసన్నిధిని జేరి । గుణములన్నియు రోసి । పరమనందుమనసు । పదిలపరచ। స్థిరముగాభక్తులు । తరియించుమార్గమిది । ధరను యడ్లరామ దాసపోష॥

—※ హిందుస్తాని కాఫి- అటతాళము *—

౧౦౪॥ తత్వము॥ యిలను సద్గురు సేవజేసితె । ఫలము యేమిటి గురువర । యీ ధరను సద్గురు । కృపను పరమును । దారిదొరుకును । శిష్యుడ॥ ఇల॥ ౧॥ పంచభూత ములేస్థలంబున । సంచరించును గురువర । పంచభూతములైదుగూడి । ప్రపంచమాయె ను । శిష్యుడ॥ యిల॥ ౨॥ మూడుకాల్వలు దాటమంటి । రదేమిటో సద్గురువర । ఆశ లేయః పాశములు । తెగకోసివేయర శిష్యుడ॥ యిల॥ ౩। తీరుగజపమాల త్రేళ్ళను । త్రి... ను । గురువర । ముందు తనసద్గురువు దెల్పిన । మూలమంత్రము శిష్యుడ॥ యిల॥ ౪॥ ముక్కుచెవులు నోరు కిన్నులు । మూసు టేలను । గురువర । అదేవణ్ముఖిము ద్రియోగుల । సాధనముర । శిష్యుడ॥ ౫॥ నలువిధంబుల వాదభేదము । లాభమేమిటి గురువర । వేదశాస్త్ర పురాణగాధలు । వెర్రిబోధలు । శిష్యుడ॥ యిల॥ ౬॥ గురుశిష్యుల । పరమరహస్యము । దొరుకు టెట్లది గురువర । యీధరను యడ్లరామదాసుని । యడిగి తెలియర శిష్యుడ॥ యిలను॥

గీ॥ దుష్టులనిందించు । బుద్ధిహీనుల కెల్ల । సద్బుధులు దెల్పిన । సుఖము లేదు । ముక్తు లెటువలె । మోక్షంబు దొరకును । ధరను యడ్లరామ దాసపోష॥

—* మోహన రాగము- అటతాళము *—

౧౦౫॥ తత్వము॥ కుదురుపడుటకు సాధ్యము । యిల మూఢులకు మది । కుదురు పడుటకు సాధ్యము॥ కుదురుపడుటకు సాధ్యము । గురుపదములను । హృదయమునద లచక । ఇదవులదరగ విధము దెలియని । మదర మూటల వెధవలకు మది॥ కుదు॥ ౧॥ సిద్ధముగ యిదినమ్ముమ । బుద్ధులకు సెల్ల । సుబుద్ధిగలుగ । నిబద్ధము । బద్దికాతో పిన్న పెద్దల । హస్తు నిలుపకరక్షు జేయుచు । కొద్దిపనులకు సిద్ధపడుచును । పొద్దుగడిపె । ఎద్దులకు మది॥ కుదు॥ ౨॥ ఎన్నివిధముల దెల్పిన । కొన్నాళ్ళకైనను । పిన్నబుద్ధులు మాసున। తన్ను దెలియక కొన్ని క్రియలను । పన్నుగా గల్పించు కొనుచును । కన్నులార్గముననందు సన్న । ప్రసన్ను సెరుగని । దున్నలకు మది॥ కుదు॥ ౩॥ ఎక్కడెక్కడ తిరిగిన । ఇటువంట

టివారికి । ముక్తిమార్గమెందక్కునా । చక్కగా నద్భక్తవరులు । నిక్కముగ బోధింపుచుండగ । పెక్కుబాధలచేత సాధుల । వెక్కిరించే దుష్కులకు మది॥ కుమ॥ ౪॥ మూఢుడయ్యెదు గడచునా । రూఢిగ తనలో । మన్నప్రోధము మానునా । గూఢమైనటువంటి రహస్యము । రూఢిగా తా దెలియకను । పరచే దెలుసుగని । గూడు మంటివి । మూఢులుపట్టగా ద్దైలకు మది॥ కుమ॥ ౫॥ నిందలాడుట మానునా । మూఢులకు బ్రహ్మ। నందమేదో దెలసునా । పొందుగా మరి శ్రీవేంకటానందగురు । పాదారవిందము। మందుగా భజియించరమ। బల్ చింతలా దెపంచులకు మది॥ కుమ॥ ౬॥ దాసులను దూషించినా । దోషము బుట్టనెడ । దాసినిరమునరుగాచుత । వాసిగా శ్రీభద్రరామ । దాసు చెప్పిన బోధవినకమ। నీచవృత్తి నిదియగు । కామ క్రోధ లోభ మోహములకు॥ కుమ॥

౭॥ వేదశాస్త్రప్రీతిలేనివారు । భూతలంబునబుట్టి నేమిఫలము । పొట్టలోనపుట్టి । జననమైయున్నట్టు । భరమున భద్రరామ దాసపోషు

—* నాదనామక్రియ రాగము- అటతాళము *—

౧౦౬॥ తత్వము॥ హరిహరి యీధరను గుణవతి । ఆదరించెడి జాడర । తెరత్రిలోక గురుని జేరి । పరము నొందిన దాశది॥ హరి॥ ౧॥ అత్తమామకు భ్రాంచేసి । ప్రస్తుతించిన వాడవి । మత్తురాలై అత్తమామల । మాటవినని దిగాదిది॥ హరి॥ ౨॥ దుదురుగా తనభర్త మాటకు । యెదురు చెప్పని దాదదీ । పెదరుచుండెను శకపురుషుని । గరుముచున్నది । గాదిది॥ హరి॥ ౩॥ ధనముగలిగిన తనగుణంబులు । నమ్ము జేసిన దాదకి । ధనము జాతియు పొంగి । తనదు గుణము మానరు । గాదిది॥ హరి॥ ౪॥ సరతమును వద్ద్యోష్టికొరకై । వెదకుచుండిన దాదధ । భర్తగృహమున । లేనిపోనిపలుకు । పరుగులిడినది గాదిది ॥ హరి॥ ౫॥ కామక్రోధము లోభమోహము । కట్టిపెట్టిన దాదది । ప్రేమతో విటకాండ్రగూడను । కామసించెను । గాదిది॥ హరి॥ ౬॥ నిక్కముగపుట్టుమెట్టినిల్లై । దృక్కు నిలిపిన దాదది । పెక్కు మాటలు నేర్చితనలో । ముఖ్యమెరుగదు గాదిది॥ హరి॥ ౭॥ జన్మపావనజేసికొనుటకు । ధ్యానముంచిన దాదదీ । తన్మయంబును బొందనేరక। తమక్రుమరుపదు గాదిది॥ హరి॥ ౮॥ రాజయోగము చేతజన్మము । రద్దుపరచిన దాదది। నిజము దెలియక । కుజనురాలై । ప్రజ్వలించును గాదిదీ॥ హరి॥ ౯॥ యింతసద్గుణమభ్యసించిన । శాంతగుణము వినాదది । సంతసంబున । భద్రరామదాసుడిది యూచించెర। హరి॥

గీ॥ అజ్ఞానమను తిమిరమును గొట్టివేయును । సుజ్ఞానమను । దివ్యసూక్ష్మము
గను । ప్రజ్ఞాపరుడైనట్టి । ప్రభువుకనుగవవరచు । ధరమయడ్లరామ దాసపోష॥

—* యదుకులకాంభోజి రాగము- ఏకతాళము *—

౧౦౭॥ తత్వము॥ రామనామమంత్ర । రత్నములుదొరికెను । నాపాలిరత్న
ముచూపెరామయ్య । భజనధారికెను॥ రామ॥ ౧॥ దుష్టజనులకలవిగాని । ధనముదొ
రికెను । అష్టాక్షరిమంత్రార్థసార । మందగల్గెను॥ శ్రీరా॥ ౨॥ గాలివంటివేటకుక్క
గొలుసుదొరికెను । మేలుగలత్రికూటవీధి వేటలాడెను॥ రామ॥ ౩॥ యెరుపుతెలుపున
లుపులోరాము । చిలుకదొరికెను । ఆచిలుకను । గూడుటకుసద్గురు । పైగదొరికెను।
రామ॥ ౪॥ విరివిగాయీ పంచతెరలు మరుగుదొరికెను । విరుగుతరుగులేనిరామయ్య
స్మరణదొరికెను॥ రామ॥ ౫॥ ఘట్టిగాపద్మాసనమున । పట్టుదొరికెను । బట్టబయ
లైయున్నబ్రహ్మ గుట్టుదొరికెను॥ శ్రీరామ॥ ౬॥ కర్మేంద్రియముల । నరికెసూర । క
త్తిదొరికెను । జ్ఞానేంద్రియములు । నేడుమాకుతోడుగల్గెను॥ శ్రీరామ॥ ౭॥ ప్రక్క
నిలచియుక్కుతుదకు । చుక్కదొరికెను । చక్కగతనయాత్మవంటి । చాయదొరికెను॥
శ్రీరామ॥ ౮॥ యిలనుమంతినవేంకటార్యగురువు । దొరికెను । యిలమూడురోగము
లను । నేడౌషధము దొరికెను । శ్రీరామ॥ ౯॥ చదువుకంటెమూలమైన । పదవిదొ
రికెను । యీధరమయడ్లరామదాసు । కరువుదీరెను॥ శ్రీరామనామ॥

గీ॥ తమ్ముతానిందించి । తత్వజ్ఞుడైయుండె । అట్టివానిజూచి । యవనిజనులు ।
కొట్టితిట్టినసేమి । కొదవలేదాతనికి । ధరమయడ్లరామ దాసపోష॥

—* నాదనామక్రియ రాగము- ఆదితాళము *—

౧౦౮॥ తత్వము॥ యెవరేమంటే భయమేమున్నది । యెరిగిన శ్రీహరిదాసుల
ను॥ యెరిగినశ్రీహరిదాసులను । విధమెరిగిన భగవద్భక్తులను॥ యెవ॥ ౧॥ వాదభేద
ములురెండుమాని । గురుబోధభజించినవారలను । సాధుసజ్జనులబోధదెలుసుకొని ।
మాధవునెరిగెడిమహాత్ములను॥ యెవ॥ ౨॥ రాకపోకలావారినిజూచి । రహస్యముదెరిగిన
వారలను । వదలకతనగురు । వరమంత్రము చే । కుదురుగనుండేహృదయులను॥ యెవ॥
౩॥ లింగపురంబున । దొంగలుబట్టె । సంగతులెరిగినవారలను । రంగాయనియాగంగ
యమునలో । నంగమునుండేసరసులను॥ యెవ॥ ౪॥ వాసిగయడ్ల । రామ దాసు
కృతిసేర్చిపఠించినవారలను । దాసహృదయ । సర్వేశునితో । పరిహాసములాడెడివార

లను॥ యెవరేమంటే॥

కం॥ చయ్యనసద్గురుకృపచే। నాయాత్మనుగాంచిముక్తి। నొందెదుకారకుఁడై। కాయములోపలనుండెడి। మాయకులను గెల్చుటకు। సహాయంబిదియే॥

—— ఆత్మరామాయణము. శారదపాటమోస్తరు పాడవలెను ——

౧౦౯॥ దరువు॥ శ్రీసద్గురువులను మదినిగొలుతు। పార్వతీనందనుని। ప్రస్తుతింతు। సరస్వతిని నిరతము మతియింతు। బుధకవులనందరను। ప్రార్థింతు। సకల సజ్జనులనెల్ల గీర్తింతు। యోగముని శ్రేష్ఠులను। పూజింతు। త్రిమూర్తులను। క్రమముగదలంతు। తల్లిదండ్రులకు నమస్కరింతు। ఆత్మరామాయణంబు గవియింతు। యద్ధరామదాసుండనై నిలతు॥ గురుచరణా। శ్రితభరణా॥ ౧॥ వుండూ॥ మానవ్యమనెడి యాకాశముననుండు। మోక్షమను అయోధ్యానగరముండు। పరబ్రహ్మమనియెడి। దశరథుండు। సత్యమైనట్టి ఈశ్వరూపుండు। బట్టబయలు దా పాలింపుచుండు। తనకు ముగ్గురు సతులమరియుండు। జ్ఞానశక్తి కౌసల్యయైయుండు। ఇచ్ఛాశక్తి సుమిత్రగానుండు। క్రియాశక్తి కైకయైయుండు। యనెడి భార్యాత్రియంబమరియుండు। దశరథునికీర్తి మహినిండియుండు॥ గు॥ శ్రి॥ ౨॥ అట్టి॥ దశరథునికి సంకల్పంబుబుట్టె। యాగము నచేయ మదినిదలపెట్టె। క్రతువు పూర్ణాహుతుగుట గనిపెట్టె। తపంబనెడి పరమాన్నంబుబట్టె। భార్యలకునివ్వ మోదంబుబుట్టె। వారికోర్కె సఫలంబయ్యెనట్టె। ఆత్మయను రామచంద్రుండుబుట్టె। వైరాగ్యమను లక్ష్మణుడు బుట్టె। లక్ష్యమనెడు భరతుండు తాబుట్టె। చిత్తమనెడు శత్రుఘ్నుండు బుట్టె॥ గురు॥ శ్రిత॥ ౩॥ జనియె॥ దశరథుడు సుపుత్రులను గనుంగొనియె। కౌశల్యరాముని నెత్తుకొనియె। వారిబుద్ధి రూపములు గనుగొనియె। దశరథుడు భార్యలతో నిట్టులనియె। నేమునందు ఘనభాగ్యమునుకొనియె। శ్రవణమను వసిష్ఠుని గలుసుకొనియె। వీరలకువిద్య దెలుపవలెననియె। యాముని శ్రేష్ఠుడది మంచిదనియె। సకల ధర్మబోధలు నిచ్చుటయ్యె। అన్నియును క్రమముగ దెలుసుకొనియె॥ గురు॥ శ్రిత॥ ౪॥ మొ-చి॥ రామచంద్రుండు తా సాహసించి। శ్రవణమును వసిష్ఠుని బురస్కరించి। వైరాగ్యమును సౌమిత్రిగాంచి। అవ్యక్తమను చాల్యము వహించి। విషయజ్ఞానమును తామరచి। అజ్ఞానమను జేకటి దెనచి। అట్టిజీవుదేశాన సంభ్రమించి। జిహ్వేంద్రియ ప్రపంచంబు గాంచి। అందుమిగుల యనురాగంబునుంచి। ఆనందమును బొంది యత్నించె॥ గురు॥ శ్రిత॥ ౫॥ కొ-॥ మననమను గాధినందనుడు కో-।

రామచంద్రుమంగొంపోవరోరి । అయోధ్యనగరము జేరెనోరి । దశరథుడుగాంచి మన్నించెనోరి । అమ్మునివరుండిట్లనియెనోరి । రామచంద్రునిమ్మంగోరెనోరి । దశరథుడు రామలక్ష్మణులనోరి । మౌనితో విశ్వమని బల్కెనోరి । రామలక్ష్మణులు వైనమైరోరి । మౌనితోగూడి జనుచుండిరోరి॥ గురు॥ శ్రిత॥ ౬॥ అట్టె॥ రామచెంద్రుకు మదివేడ్కబుట్టె । మౌనితోగూడిజనుచుండెనట్టె । పాపమనెడి నగములు దాటినట్టె । జ్ఞానమనువిల్లు తాఎక్కుబెట్టె । ఆవరణమనూ తాటకినిగొట్టె । విశ్వామిత్రునకు ప్రీతిబుట్టె । ఇచ్ఛావికారములువచ్చెనట్టె । వానిగొట్టుమని మౌనిజూపెట్టె । నంతరామలక్ష్మణులు గనిపెట్టె । సుబాహుమారీచులనుగొట్టె॥ గురు॥ శ్రిత॥ ౭॥ జూచి॥ రామచంద్రుడప్పుడుకృపజేసి । దురాచారమను రాతినటుజూచి । అడ్డెమెచ్చెనని కోపంబుజేసి । కాలితోదన్న నదియు సెడబాసి । సదాచారమగు యహల్యగుటజూచి । ఇదిమౌనివతియనుచు మన్నించి । ఏకాంతమను మిథిలాపురిజూచి । వేడ్కతో పురమునను బ్రవేశించి । శాంతమను జనకమహారాజుజూచి । పీఠమొప్పగను సుర్యాదజేసి॥ గురు॥ శ్రిత॥ ౮॥ అనియె॥ జనకుడా విశ్వామిత్రునుంగనియె । నాదుపిన్నతంబొకటి వినుమనియె । అసూయయను ధనస్సున్నదనియె । దాని విరువసాధ్యంబుగాదనియె । విరచినను ఫలమునొకటున్నదనియె । యామునివరుండాపల్కవినియె । రామలక్ష్మణులగాంచి ఇట్లనియె । అసూయయను విల్విరువమనియె । రామచంద్రుడా విల్లునైకొనియె । సారించగా తునకలైపోయె॥ గురు॥ శ్రిత॥ ౯॥ మ్రోసె॥ దేవదుందుభులుగానంబుజేసె । మిథిలేశుండు గౌరవముజేసె । ఆనందమును జానకినిజూపె । రామచంద్రుడుగని సంతసించె । శ్రీవణమును వశిష్ఠుకు తెలియజేసె । వారితలిదండ్రులకు జాబువ్రాసె । వారువేగిరంబునను విచ్చేసె । ఆనందమను జానకినిజూచె । శుభలగ్నముకట్టి నిర్ణయించె । జనకజను రామునకు పెండ్లిజేసె॥ గురు॥ శ్రిత॥ ౧౦॥ అందె॥ రామచంద్రుడప్పుడు ప్రీతినొందె । ఆనందమను జానకినిపొందె । జనకమహాముషేశ్వరుని శెలవందె । వారునైనదుగుటకు ప్రయత్నమొందె । ఏకాంతమను మిథిలపురముండె । విడచివెడలగా నామార్గమందె । మదమను పరశురాముడు కోపమొందె । నిలుపుమని రామచంద్రునకుముందె । నిలచియెదిరించ దిశలు భయమొందె । నన్నుగెలువమని విల్లప్పుడందె॥ గురు॥ శ్రిత॥ ౧౧॥ అట్టె॥ రామచెంద్రునకు కోపంబుబుట్టె । యుద్ధమునుజేయ మదినిదలపెట్టె । జ్ఞానమను విల్లుతాఎక్కుబెట్టె । వాసనాత్వమునుచను బుద్ధిబుట్టె । రామచంద్రుండువిల్లుచేబట్టె । వానిలాభములన్నియును రాబట్టె

పరశురాము నచ్చట గాసిపెట్టె । మునులకెల్ల సంతోషంబుబెట్టె । దానిసంబుధి రా ఘుడు వెడలెనట్టె । మోక్షమును యయోధ్యకు జనియెనట్టె॥ గురు॥ శ్రీర॥ ౧౨॥ అనె ను॥ రామచంద్రుండు తన్నుతాగనెను । జీవుండనే గాను అనకొనెను । జీవాత్మ రహి తము జేసకొనెను । వారితల్లిదండ్రుల గనుంగొనెను । పట్టాభిషేకము జేయుమనె ను । అంతలను వారుసమ్మతించెనను । క్రియాశక్తియను కైకపనెను । దానిచపలత్వము ను వికల్పమును । మోక్షమును యయోధ్యానగరమునను । బ్రహ్మమును దశరథునివిడచిజ నెను॥ గురు॥ శ్రీర॥ ౧౩॥ మేలు॥ రాముడు వాల్మీకాయవస్త్రాలు । అన దయుడుమ తప్పల్లాలు । విభునివెంటనడచెను జ్ఞానురాలు । వైరాగ్యమను లక్ష్మణునిమేలు । జేయ మనివెడలె రామభూపాలు । చలచిత్తమను సరయునదిదాటుమేలు । వేక బుద్ధియను గు హుని బ్రతిమాలు । నదియుదాటించినను గాంచెమేలు । తపస్సను చిత్రకూటముం బ్రా లు । అందునివసించిగనెను చిత్రాంగ॥ గురు॥ శ్రీర॥ ౧౪॥ చేరి॥ మనస్సనెడి కాకా సురుడురోరి । ఆనందమను జానకినిరోరి । మోసపుచ్చుటకు ముదితాగోరి । బాధిం పజానకి ఏడ్వెరోరి । రామచంద్రుండు నదిగాంచెనోరి । దీనిద్రుంచవలెనని దలచెనో రి । సత్యమను బ్రహ్మాస్త్రంబురోరి । కాకాసురునిపై విడచెనోరి । మూడులోకముల ను తరిమెనోరి । తిరిగి రామునకు శరణంబనియు బల్కెనోరి । దానినేత్రము ఖం డించెనోరి॥ గురు॥ శ్రీర॥ ౧౫॥ చేరి॥ రామచంద్రుండు వేడ్కతోగూడి । వైరాగ్యము ను నగస్త్యసంగూడి । ధైర్యమను నస్త్రమిమ్మనుచువేడి । తననికరుణచే నదియునమకూ డి । యుండగా రాముడతని విడనాడి । శుచియను పంచవటాలలో నుత్తిగూడి । యుం డగా కామమను శూర్పణఖ మాయలాడి । నన్నుగూడుమని రాముకటువేడి । వేడగా రామలక్ష్మణునిగూడి । దానిముక్కుచెవులును తెగవాని॥ గురు॥ శ్రీర॥ ౧౬॥ విసె ను॥ ఆగామియను ఖరుడువచ్చినను । సంచితమునదూషణుడు గలసుకొనెను । ప్రారబ్ధమను త్రిశిరుడట్లనెను । మన్మొగల్గ నీతరముగాదనెను । రాముడపుడు యు ద్ధమునకు రమ్మనెను । రామచంద్రుండు బాణగనుగొనెను । ఏకమను విల్లు ఎక్కుబె ట్టినను । అష్టదిక్కులును వణకసాగినను । ఘోరయుద్ధమును జేసిరప్పుడును । ఖర దూషణాదుల గొట్టిజనెను॥ గురు॥ శ్రీర॥ ౧౭॥ జాచె॥ రాజసముయను రావణుముక ష్టజేసె । ఇచ్ఛయనుమారీచునకుప్రోత్సాహముజేసె । మారీచుండు రాఘవుని జూచె । పిసిమోసపుచ్చెదివేషమేసె । ఆనందమనుజానకినిచూసె । జనకసుత దీనిగొట్టుమనతేచె॥ రామచంద్రుండు సీతనెడబాసె । రాజసముయనెడిరావణుము లేచె । ఆనందమునుజా

నకిలిజూచె దానిగొనిపోయిరావణుడుదాచె॥ గురు॥ త్రిశ॥ ౧౮॥ ఆట॥ రాముడాలేడిని వెంటబోయె । దానిగొట్టుటకుకష్టతరమాయె । రామచంద్రుండుకోపాగ్నిదాయె। సూక్ష్మమనుధనస్సుచేగొట్టుటాయె । తిరిగిరామచంద్రుడువచ్చుటాయె । జనకసుతతనకుగానరాదాయె । రామచంద్రునకుకడుదుఃఖమాయె । లక్ష్మణునిగూడివెదుకమనసాయె । నిక్షేపమును కానలకుబోయె। సీతవచ్చెననుగానరాయె॥ గురు॥ త్రిశ॥ ౧౯॥ ఝంపె॥ వివేకమువుపకూనటుగాంచి । విమలత్వమనుసద్గతినిజేర్చి । చింతయనుకబంధునిత్రామగాంచి । దీనియందవరాదనిసంహరించి । సంతోషమనుశబరినటుగాంచి । దానిచేఫలముతాసంగ్రహించి । నిదిధ్యాసయనుపవనజునిగాంచి । నతనితోమికులప్రేమంబుజేసి । నిర్భయమనుసుగ్రీవుతోచెలిమిజేసి । భయమనువాలినపుడుపొడగాంచి । వానినొక్కకోలనుసంహరించి॥ గురు॥ త్రిశ॥ ౨౦॥ అట్ట॥ రామచంద్రునకు సంతోషంబుబుట్టె । నిర్భయమను సుగ్రీవునపుడు గనిపెట్టె । అతనినిరువకను రాముచేబట్టె । సీతవృత్తాంతమంత దలపెట్టె । వాయుజుని వెళ్ళుమని దెల్పినట్టె । వెళ్ళివత్తునని పైనంబుగట్టె । రామచంద్రునకు మదివేడ్కబుట్టె । ఆంజనేయుడప్పుడు ధుమికెనట్టె । మోహమనుసాగరము అడ్డుపెట్టె । సులువుతోవార్ధిదాటెనట్టె॥ గురు॥ త్రిశ॥ ౨౧॥ జంపె॥ ఆంజనేయుండుసాహసముజేసె । వార్ధిలంఘించితాకూకవేసె । లోభమనులంకిణీవానిజూచె । వానిపైదానికంత్రజేసె । రాకురాకుమనివాయుజునిదాసె । హనుమంతుడప్పటదాన్నిద్రుంచె । దుఃఖమనులంకలోబ్రవేశించె । దుర్వాసనలుయనురక్కసులగూల్చె । అంకెంతయును వెతకిమోచించె । ఆనందమనుజానకినిగాంచె॥ గురు॥ త్రిశ॥ ౨౨॥ ఆట॥ హనుమంతునకునంతోషమాయె । జానకినిగాంచి తామిట్లనియె । రామవార్త సీతకుదెల్పుటాయె । వెళ్ళివత్తుననిశలవుగైకొనియె । సంకల్పమనుఅశోకవనమునకుజనియె । వనమంతయును తాచెరిపోయె। అజ్ఞానమనుజంబుమాలినిజూచుటాయె । దానినచ్చటనుతెగటార్చుటాయె । సంశయముఅనుఅక్షయుండెదురుకొనియె । వానిక్షణములోవధ్యంచుటాయె॥ గురు॥ త్రిశ॥ ౨౩॥ ఏక॥ విపరీతమనుఇంద్రజిత్తుండు । హనుమంతుపైదండెత్తుచుండు । వానిరాకగాంచెనువాయుజుండు । మిగుల హుంకుచునువిదలించుచుండు । భ్రమయనుపాశమువిడచెననుతుండు । దానిచేకట్టుబడెపవనజుండు । తెలివిచేద్రుంచితానుజనుచుండు । రాజసమనుయమదశకంఠునదలించుచుండు । యోగమనుఅగ్నిగావించుచుండు ।

ఃఖములలంకతా గాల్చె మెండు॥ గురు॥ త్రిత॥ ౨౪॥ ఓరీ॥ నిధిధ్యానమను హనుమంతు
డొ । దుఃఖములలంక క్కడలించెనోరి । మోహమను సాగరము దాటెనోరి । అత్మదమ
రామచంద్రునటు జేరి । సీతవృత్తాంతము జెప్పెనోరి । రాజసము యను రావణుని ద్రుంచ
రి । వైరాగ్యమను లక్ష్మణుని జేరి । మోహమను సాగరము గాంచెనోరి । సత్వలక్ష
ణుగట్టి పెనోరి॥ గురు॥ త్రిత॥ ౨౫॥ జనెను॥ రామచంద్రుడప్పుడు వేగమునను । వై
రాగ్యమను లక్ష్మణుని గూడుకొనెను । నిశ్చయము యను సుగ్రీవునవహికమును । సద్గుణము
మవనచరులులోను । కూడినదువగా మధ్యమార్గమును । సత్వమను విభీషణుడు కనవ
చ్చెను । రామచంద్రునకు వందనం బిడెను । వతని చేపట్టి ఆదరించెను । లంకమర్మము
బదెల్పుచుండెను । దుఃఖములు లంకలో నణగెను॥ గురు॥ త్రిత॥ ౨౬॥ జూచె॥
ఏకగీతమున ఇంద్రజిత్తుండు లేచె । రామలక్ష్మణులు రాకతా జూచె । సందేహము
ను నాగపాశము ప్రయోగించె । రామలక్ష్మణులపైని వేసె । వారినందరిని తాగట్టివేసె।
రామచంద్రుడు భీతి వేలేచె । సద్విచారము గ్రద్దనటు జూచె । దానిచే పాశములు త్రె
గవేసె । రామచంద్రుండు మదికత్తుజేసె । తామసంబను కుంభకర్ణుని సంహరించె॥ గు
రు॥ త్రిత॥ ౨౭॥ అట్టె॥ రాజసము యను రావణుడు తెచెనట్టె । భ్రమయనెడి బాణము
ము చేబట్టె । యుద్ధసన్నద్ధుడై వచ్చినట్టె । లోకమంత గడగడ వణకెనట్టె । సత్వమను
విభీషణుని గనిపెట్టె । అతనిద్రుంచవలెనని బుద్ధిపుట్టె । భ్రమయనెడి శక్తిని ఎక్కు
పెట్టె । విభీషణునిపై విడదిపెట్టె । లక్ష్మణుని చాటు తాజొచ్చినట్టె । శక్తి లక్ష్మణు
ని మూర్ఛిల్లగొట్టె॥ గురు॥ త్రిత॥ ౨౮॥ అహా॥ వైరాగ్యమను సౌమిత్రి మూర్ఛగతుడా
యె । అత్మదమ రాముడతని గనుగొనియె । గోలుగోలుమని దుఃఖాక్రాంతుడాయె । నిది
ధ్యాసమను పవనజుని గనియె । నిష్ఠయనెడు సంజీవిదెమ్మనియె । కపీంద్రుడప్పుడు శలవు
గొనియె । నిష్ఠయను సంజీవిగిరిదరికిబోయె । కరముచే పర్వతము బట్టుకొనియె । వే
గ రామసన్నిధికి తాజనియె । లక్ష్మణుడు మూర్ఛతా దేర్చుకొనియె॥ గురు॥ త్రిత॥
౨౯॥ తొలంచె॥ వైరాగ్యము సౌమిత్రి కోపించె । విపరీతమను ఇంద్రజిత్తుని సంహరిం
చె । సంచితము యను మూలబలముల నటుదాంచె । సాధనంబనెడి బాణముతో గూ
ల్చె । అత్మదమ రాఘవుని ప్రోత్సాహపరచె । రామచంద్రుడప్పుడు సాహసించె ।
జ్ఞానమను అస్త్రము ప్రయోగించె । ఇంద్రియంబులను పదితలలు ద్రుంచె॥ గురు॥ త్రిత॥
౩౦॥ జనెను॥ అఖండమను జ్ఞానాగ్ని గనెను । రామచంద్రుండు తేజరిల్లగను ।

జనకజనుగూడుకొని చేగజనెను । మోక్షమను యయోధ్యాపురమునకును । వేదబ్రా
హ్మో పురములోపలికి జనెను । జీవభ్రాంతి విడచించుకొనుటకును । ఐక్యమనెడి పట్ట
ము గట్టుకొనెను । దశరథుండనెడి పరబ్రహ్మమునకు । విశదముగ తనకు తనువహిం
చెను । విశ్వమంతయును తానుతానయెను॥ గురు॥ శ్రిత॥ ౩౧॥ ఎంచి॥ మంతిన వేం
కటార్యులమగాంచి । యాగురుపాదములను సేవించి । రామాయణముచే యాలకిం
చి । దీనితాత్పర్య మాత్మనూహించి అంతరార్థమును కథమరచియించి । ఇదియొపర
మపదమని నేదలంచి । ఇదియె గురుమంత్రమనుచు భావించి । యజ్ఞవంశమందున ను
ద్భవించి । సకలతత్వార్థములు వ గ్రహించి । రామదాసుడీ మార్గమునగాంచి॥ గురు
చరణాశ్రిత భరణా॥ ౩౨॥

శ్రీమదాంజనేయదండకము నిత్యంబును త్రికాలములయందు పారాయణచేయు
మానవులకు భూత ప్రేతపిశాచ బాలగ్రహ శాకిని ఢాకిని భేతాళాది గ్రహంబులుదొలగి
పోయి సర్వశ్రేయస్సాధకంబును, మోక్షప్రదంబును సర్వత్ర జయప్రదంబునుగలుగును.

శ్రీ ఆంజనేయ దండకం

౧౨౮ శ్రీమన్మహావంద్య వక్రాంజనేయ సుమేరూపకాయ మహాబాలభాస్క

సంజాత వాతూల సిద్ధూత వైరి ప్రకాండస్ఫుర ద్బాహుదండ భవత్పంచ వక్త్రింబులు న్నీదు ఘోర ప్రభాజాల పింగాక్షి యుగ్మంబులున్నీదు కాలాంత కోదండదండా భవద్బాహు ప్రకాండంబు లున్నీదు శేషాహి దీర్ఘోరు వాలాంతయున్నీ విశాలోరు వక్షస్థలంబు స్ఫురద్వజ్ర సంకాశ దేహంబు నీదుర్భరగ్రీవ నిర్భేద దక్షాశనిధ్వాన గంభీరధీ రాట్టహాసంబు చిత్తంబులందోచె ఘోనిత్యహోఘోర రక్షస్సమూహంబులున్ శాకినీ డాకినీ కూశ్మాండ భూతంబులున్ ప్రేతభేతాళ మారీగణగ్రామ బాలగ్రహంబుల్ బయల్ద్రొక్కుచీదల్ మహాబ్రహ్మరక్షః కదంబంబులున్ కామినీ మోహినీ కిన్నరీ వారముల్ మార్గముల్దప్పగా జేయు నామంట దెయ్యంబులున్ యంత్రము ల్మంత్రతంత్రముల్ మారుకారుల్ క్షణంబైన నే మానవుల్ న్వాధలం బెట్టగా నోపునే యాంజనేయా మహాదేవ వీరోద్ధయా లక్ష్మణ ప్రాణ సంరక్షణ ప్రోల్లసత్కీర్తి ముక్తాస్రగుత్తుంగ నాకాంత శ్రీకాయమానా జయశ్రీనిధాన మహేంద్రాది బృందారకానీకమున్బట్టి నాకంబు బల్మారు దాగొల్లలంబెట్టుచున్ దేవతాధామముల్బట్టుచున్ న్యాయములబట్టుచున్ యజ్ఞముల్ మాయగా జేయుచున్ సన్మునిశ్రేణులన్బట్టి హింసించుచున్ లోకవిద్రావణుండైన యారావణున్ రాక్షసాధీశ్వరున్ గొల్వగా శ్రీక దిక్పాలకుల్ బ్రహ్మలోగూడగా నేగి నారాయణా దాసమైనట్టి వారాశిపాంతన్ మొరల్బెట్టి ధర్మాను రక్షాపటిష్టుండు శ్రీనాయకుండా దిదేవుండు పవిత్రాత్ముడై రాక్షసవ్రాత శిక్షాసవ్రాత రక్షావిలాసార్థుడై భానువంశంబునం రామరాముండనై బుట్టెదన్ మీరు మీ యంశలన్బుట్టు భల్లూకశాఖామృగానీకముల్ సత్వసంపన్నమూర్తుల్ ప్రాప్తి బుట్టగా జేయుడంచానతీయంగ సంతోషమున్బొంది వారట్లుగావింపగా కోసలాధీశుడైనట్టి యయ్యాదశరథ పుత్రుడై పుట్టి నే మానుజన్మంబు ధన్యంబుగా గాచితే జానకిన్బెండ్లియై బాహువీర్యంబున భార్గవుండైన రామునిన్ వాడంకాదగా జేసి యుర్వీరగా సత్యసంధాను భంధామకీర్తిన్ గదుస్స్వహ్యుడైన తాతాజ్ఞ చేదమ్ముడున్ సాధ్వియున్ దోడరానానిన్నై కానకేతెంచు శ్రీరాముభార్య న్వలోకించి రావణ సీతో బట్టుకెత్తంగ మారీచ నిచారి మాయాబలాక్రాంతభద్రున్ జగన్మాతృ సీతంమును భద్రసంచింతియా రావణుండెత్తు గొంపోగనన్ సీతకై కాననంబుల్గిరుల్వాగులన్ వాపులన్ రోయుచున్ దమ్ముడున్ దాశరాముండు రాగా సభక్తి శ్రద్ధాహ బలస్య ప్రశాఖాశ్రయసాధుండు సుగ్రీవుడా రాముని గూర్చి స్నేహస్థుడై విన్న వేగంబునంపన్ పటుబ్రహ్మదర్శాకృతిన్ బోయి యా రామ సుగ్రీవులన్ గూర్చి

యుష్టంబుగాఁ గూర్చవే ఓయి వీరహనుమంత నీవు సీతామహాదేవి సహింపగా బోవు త్రో
వఁ బహుళోల్లోల కల్లోలమౌ వారిరాశిఁ ఘనధ్యానసంక్షీర [illegible] యంబులో యోజనా
నేక దీర్ఘరూపీనాశ కీయూలిమౌ నీ దేహంబు పెంపగా లేక దేవాసురాసకిమున
యత్న [illegible] వితానంబు ఫీతిల్లి సర్పస్ఫురఁ బారది ఘోరస్థై తేయు [illegible]
సిగ్గుల నాటోపకోపాన లజ్జాలు కాజాలయా సింహకంచరి వారాశికిఁ గక్కోలం
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] నన్నించవే హైూంసూరుగ్రంబులఁ మించు [illegible]
[illegible]

న్మహాభీమ దంష్ట్రాకరాళ అంజనీగర్భ పాథోధిచంద్ర హూం వం భూతరిశ్వాత్మ జా భూతభేతాళశా నుచ్చాటయోచ్చాట యజయజయ సుగ్రీవమంత్రి అంగదాది ప్రసిద్ధోరుశాఖా మృగాటోపమూలా ఐం యం నమఃనమఃస్థూల మేరున్నతాంగ సర్వదేవాత్మకంబైన నీయంగముం జిత్తమందెల్లడన్ గల్పిపూజించువారల్ సమస్తారిబాధానివృత్తిన్ సుఖంబుండుటన్ బంచె శ్రీఆంజనేయా నీముఖంబందు వహ్నినేత్రయంబుల్ బలాకన్యలన ద్వాదశాదిత్యులన్ శీమున్ దిక్కులన్ చిత్తమందిందుబ్రహ్మల్ భళివక్షదేశంబునన్ రుద్రులున్ బాహులం దష్టదిక్పాలకుల్ గర్భమందెల్ల మేదుసముద్రంబుల్ పూర్వలం బర్వతంబుల్ మహాజానుజ ఘుల్ ధ్వజంబుల్ వదాదేవతల్ దేవసర్వాంగములన్ విజృంభించియున్నారు నీవైనమహాత్మ్యమున్ జూపగానోపు వాగెవ్వరో వాయుపుత్ర దయాంభోనిధీ నీకు భక్తు డనైయున్న నన్నెల్లడంగాంచి రక్షింపవే భీతినాకింతయేనం జొరంరాకయుండంగ బాలింపవే భద్రమూర్తీ జలంబందు మెట్టన్ వనంబుం దుమన్నన్ గిరివ్రాతసంచార మందాతీ హ్యాంకయుండంగ నస్త్రగ మావంత యైనన్మదీయాంగ మందంటకుం డంగరక్షింపుమా శ్రీలం స్వస్తిఘనక్షణక్రాంతమయి కరుకుర్వటంబెల్ల చో నీనామమంత్రంబు చిత్తంబునన్నాని యున్నాడ విద్యావిశుద్ధిన్ మనస్సిద్ధి నాకిచ్చుచున్ బ్రోవవే సంస్మృతిస్సార పాథోధి దాటింపవే నావవై మించవే దార్ఢ్యమంత్రార్థవృత్తుల్ గనంజేయవే మాయవే మూరు నామానసంబంటి శోకాదు గాబింపకుండంగ దన్నిశ్చయార్థంబు గాస్సంపమించవే శ్రీరామమంత్రానువృత్తిం జగన్మంగళాప్వానమూర్తీ చిదోగ్యామృగ్రపతీ నమో రామదూత నమస్తే నమస్తే నమస్తే నమః.

గీ. కాయమంతయును । యుయ్యాల మంచము జేసి । మాయయనెడి కుద్దగేహము నను । నయమూత్మయను బాలునికి జోలబాడెద । ధరను యడ్లరామ దాసపోష॥

—* కళ్యాణరాగము- జంపె తాళము *—

జోలపాట.

౧౧౧॥ జోజోపరమాత్మ । జోజో తత్వమసి । జోజోపరబ్రహ్మ । జోజో గదే । పంచభూతికాయనెడి । మంచంబుపైని శయనించ బోరాయె । కించెయుంగదె అంచితముగను ఈప్రపంచంబునరచి। నీవక్షరంబునను నొందిన స్థిరముగ॥ జోజో॥ ౧॥
తొట్టికిను పైమైదు । తత్వములు కుడిపైరి । గట్టిగాఅల్లిన దట్రంబైన । అట్టిపవళించి అహంబ్రహ్మాస్మియనుచును । బట్టబైలైయుండు రట్టుకాయక నన్ను॥ జోజో॥ ౨॥
కరచరణములు నాల్గుకొక్కు నమర్చినతొట్లో । పరమహంస స్వరూపమును దాల్చి । నిర్వికల్పంబయ్యిను । నిద్రగల్పించుకొని భద్రముగ బ్రజ్ఞానబ్రహ్మమగుచు॥ జోజో॥ ౩॥
మనోబుద్ధిచిత్త అహంకారములు నాల్గు పెనకమొందరను గుండీలుగూర్చి ఒనరైనతొట్టిలో । చిన్మయుడనిన్నురచి । అనుదినము సూచెదను । తన్మయంబునబొంది॥ జోజో॥

౪॥ ఈడపింగళలయను । జోడుతాళ్ళుబట్టి । రూఢిగబయలనెడు । దూలముపైకు ; నేడుముడివైచి నేడుపుకతో సోహమని । పాడెదనుపరబ్రహ్మ । పవళింపవే॥ జోజో॥ ౫॥ ఎరుపు తెలుపు నలుపు । బరగియుండిన ముప్పటలు పరుపరచితిని । గురుతరముగ నిరుపమానస నిరంజనబ్రహ్మమూర్తివై । నరుడె చివరుపుపై శయనించవే॥ జోజో॥ ౬॥ మోదమలరగను । ముగ్గురుదాదులనుదెంచి । వేదవేద్యుడ నిద్రబోదువనుచు। నాదబిందూకళలు భేదించిరూచిరి । సదానందమూర్తివని । మోదమునను॥ జోజో॥ ౭॥ ఇంక మంతిన వేంకటాచార్య కృపజూచి । శంకలేకమునిద్ర । జెందుండవే । పొంకమలరగయడ్ల । రామదాసాఖ్యుని । జంకువెడలించి । పీఅంకమున జేర్చుకుని॥ జోజో॥

గీ॥ పట్టమలములపైని । వేడ్కతో నిల్పెల్లు । కపటనాటకసూత్ర ఘుమనిగూర్చి। మంగళంబులనిచ్చు । మనుజులరక్షించు । ధరనుయడ్లరామ దాసపోష॥

౧౧. మంగళహారతి॥ హారతిదుగో మంగళ । హారతిదుగో । దేవాదిదేవున । కారతిదుగో । మంగళహారతిదుగో॥ హారతిదుగా ధారచక్రము । మీదనాల్గు దళంబులందును । మేలుగా వశషసాక్షరంబుల । బాలగణపతి కారువందలు॥ హార॥ ౧॥ ఇష్టముగ స్వాధిష్టచక్రము । నందునారు దళంబులం । బొంపొందనేడు షడక్షరం । బందున్న । బ్రహ్మకు నారువేలు॥ హార॥ ౨॥ దండిగా మణిపూరకంబున । దశదళంబులు తేటపల్లగ । విశదముగ పదియక్షరంబుల । విష్ణుమూర్తికి । ఆరువేలు॥ హార॥ ౩॥ ఘనతరముగ అనాహతంబున । దనరుచును పన్నెండుదళములు । నిండుగా ద్వాదశాక్షరంబుల । నుండురుద్రున కారువేలు॥ హార॥ ౪॥ శుద్ధముగ విశుద్ధచక్రము । నందు షోడశ । దళములందున । వర్ధిగపదియారుఅక్షర । ప్రాణజీవునకొక్కవెయ్యి॥ హార॥ ౫॥ చూడగను యాజ్ఞేయముదున । వేడుకరగ రెండుదళములు । పండువెన్నెల ద్వితీయాక్షరి । పరిపూర్ణఆత్మకు ఒక్కవెయ్యి॥ హార॥ ౬॥ ఈఆరు ఆలయములకు । పైనసహస్రాలయమందు । నెలకొన ఓంకారమగు। మంతెన వేంకటయార్యులకు । ఒకవెయ్యిమంగళ॥ హార॥ ౭॥ వాశిగా శ్రీయడ్లరామా । దాసుహృదయ నివాసులగు। జగదీశునకు యిరువైనాలు । వెయ్యారువందల । శ్వాసలైక్యానుభవానకు మంగళ॥ హారతిదుగో॥

గీ॥ రామదాసుడు । రచియించుధర్మముల్ । భూమిలోజనులు సంపూర్ణముగను । విని చదివి వ్రాసిన । హింసలుదొలగించు । ధరనుయడ్లరామ దాసపోష॥

గద్య॥ ఇది శ్రీత్రిమూర్త్యాత్మక ప్రసాదలబ్ధ శ్రీమంతిన వేంకటాచార్యవర్యచర
ణారవింద మరందబిందు సందోహపాన పరవశ శ్రీనాగులగోత్రవంశపయః
పారావార స జనిత రాకాసుధాకర అచ్చయాన్వయమహాలక్ష్మీగర్భ
జనిత సకలసజ్జనవిధేయ శ్రీయడ్లరామదాసాన్వయప్రణీతంబైన
సుజ్ఞానచంద్రికయను హరినామకీర్తనలు తత్వములు
పద్యములు సర్వంబును సంపూర్ణము.

భాగవతోత్తములకొక విజ్ఞాపనము.

(౧) ప్రియస్నేహితులారా! సర్వాంతర్యామియైన పరబ్రహ్మమిదియని గుర్తెరుంగుటకొక దృష్టాంతంబు జెప్పెద, ఒక మొలకను దెచ్చి దానిని నాటిన దాని చుట్టు ఉపయోగములేని కసవు మొలచి దానిని వృద్ధిపొందకుండునట్లు చేయును. తర్వాత నాకసవును తీసివేసిన యెడల నావృక్షము వృద్ధియై పుష్పఫలప్రదాయియై యుండును. అటులనే మానవులకు తాపత్రయాదికంబులావరించియుండి తన్ను దా దెలిసికొననేరనీయవు కాబట్టి మీవృద్ధికోరెడు గురువు వద్దజేరి కామ, క్రోధ, లోభ, మోహ, మద, మాత్సర్య, సత్వరజస్తమో గుణాది దుర్విషయంబులనెడు కసవు నూడబెరికినటులైన పరబ్రహ్మము మీయందే ప్రజ్వలించిన సంగతి గోచరమగును.

(౨) పరబ్రహ్మము, సమస్తవ్యాపి, సర్వము తెలిసినవాడు, సర్వశక్తుడు, స్వయంభువు, పరిపూర్ణుడు, నీతిమంతుడు, సత్యసంధుడు, సచ్చిదానందమూర్తి, సృష్టిస్థితిలయ కారణభూతుడు, ఆదిమధ్యాంత రహితుడు, పిపీలికాది బ్రహ్మపర్యంతము తాను లేనిచోటులేదని యెంచి తమకిష్టమైన మంత్రమును ఆసక్తముగా తెలిసికొని నిత్యం త్రికాలములయందు పారాయణచేయుచు సత్యసంధాయుతులై సర్వభూతదయాళుత్వమును వహించు మహనీయులు తామే పరబ్రహ్మమని తెలిసినవారు.

శ్రీగురుదేవతార్పణమస్తు.

కాకినాడ:—శ్రీసుజనరంజని ముద్రాక్షరశాల, 1898

ఈ గ్రంథమును ముద్రింపించుటకు తమ్మున ప్రేరేపించి మాకు సహాయమొనర్చి
పరమ భాగవతోత్తముల నామములు ఇందుదాహరించుచున్నారము.

౧ మైలవరపు వెంకయ్యా టీచర్
౨ గురుజా సుబ్బరాజు
౩ సూరాబత్తుల వెంకట్రాయులు
౪ మేకులమూని వెంకట్రాయుడు
౫ బత్రే అప్పలస్వామి
౬ దామోధర లక్ష్మయ్యా
౭ శేఖా వీరాస్వామి
౮ పుడత్తు వెంకటరత్నం
౯ చోక్కపల్లి బ్రహ్మయ్యా
౧౦ నక్కా గురయ్యా
౧౧ చిత్తజల్లు నరసింహం
౧౨ ఇంజరపు అప్పన్న
౧౩ పొండే సూర్యభాను
౧౪ అరసవిల్లి అబ్బాయి
౧౫ పెంటపాటి అయ్యప్ప
౧౬ పాకాయల వీరన్న
౧౭ వాడకట్టు అన్నపరాజు
౧౮ దేవరాజు నరసింహారావు
౧౯ నాయుల సన్యాసిరావు
౨౦ బొర్రా లింగయ్యా
౨౧ బెందిశ వెంకన్న
౨౨ మీసాల సన్యాసి
౨౩ బచ్చు సీతారామయ్యా
౨౪ సూరాడ మాతయ్యా
౨౫ కొత్తూరి రంగయ్యా
౨౬ మల్లిపోలు సుబ్బయ్యా
౨౭ చీమకుర్తి తాతయ్యా
౨౮ గోపాలపురము భద్రయ్యా
౨౯ నాగులకొండ నరసింహం

౩౧ తుంపాల కన్నయ్యా
౩౨ నారపరెడ్డి సీతారామస్వామి
౩౩ అంజాల రంగయ్యా
౩౪ సుంకర పాపయ్యా
౩౫ బోశెట్టి వెంకటస్వామి
౩౬ వాడపల్లి నాయుడయ్యా
౩౭ డోల వెంకన్న
౩౮ పిళ్ళ బాలయ్యా
౩౯ కోరాడ రామయ్యా
౪౦ పోట్నూరి అప్పన్న
౪౧ శిడగం అప్పలస్వామి
౪౨ కంది రామస్వామి
౪౩ బొక్కా వర్దయ్యా
౪౪ మైలపల్లి రామస్వామి
౪౫ మైలపల్లి కృష్ణమ్మ
౪౬ రాకోతు పెద అప్పలస్వామి
౪౭ దానగ కోటయ్యా
౪౮ వనమాడి తాతయ్యా
౪౯ బాడ రామస్వామి
౫౦ పిరాది పోతన్న
౫౧ మొరుపల్లి సత్తియ్యా
౫౨ గరికిన రాజయ్యా
౫౩ మళ్ళా తాతయ్యా
౫౪ ఛత్రి సివరామసింగు
౫౫ ఖాదర్ ఖాం
౫౬ విత్తనాల వీరాస్వామి
౫౭ గంగుల చక్రియ్యా
౫౮ పోతుల సన్యాసి
౫౯ సబినిపిసు లక్ష్మీనరసమ్మ
౬౦ [illegible]

౬౧ వీరా వెంకమ్మ
౬౨ బేతా పల్లమ్మ
౬౩ పెంటపాటి చిన్నమ్మ
౬౪ నరుకుల శేషమ్మ
౬౫ సన్నిధి వెంకమ్మ
౬౬ గారపాటి నరసమ్మ
౬౭ గుత్తుల సత్తెమ్మ
౬౮ కాంద్రేగుల సీతమ్మ
౬౯ చిత్రాల రామలక్ష్మమ్మ
౭౦ కురుపూటి లక్ష్మమ్మ
౭౧ చిత్రాల లక్ష్మమ్మ
౭౨ కురుపూటి వెంకమ్మ
౭౩ కురుపూటి పోలమ్మ
౭౪ సీలం జానకమ్మ
౭౫ రావిపాటి వెంకటస్వామి
౭౬ అల్లంపల్లి సీతయ్య
౭౭ కురుపూటి వెంకటస్వామి
౭౮ కురుపూటి నారాయణస్వామి
౭౯ కురుపూటి గంగిశెట్టి
౮౦ కురుపూటి సూరన్న
౮౧ మట్టపర్తి పల్లయ్య
౮౨ సీలం నారాయణస్వామి
౮౩ యిళ్ళ కన్నయ్య
౮౪ సబ్బతి భైరవస్వామి
౮౫ బుడుతు పేరళ్ళ
౮౬ జక్కుల రెడ్డి
౮౭ రెడ్డం స్వామి
౮౮ గోరాడ నరసింహులు
౮౯ జోగ రాజయ్య
౯౦ నాయుడు గురన్న
౯౧ గున్నాబత్తుల భీమలింగం
౯౨ అయినాడ స్వామి
౯౩ పెనుపోతుల జోగిరాజు
౯౪ మండపాటి యెరకయ్య
౯౫ పిల్లి సత్తెయ్య
౯౬ పొట్టపల్లి కారయ్య

ప్ర క ట న.

☞ ఈపుస్తకము కలయువారలు కాకినాడలో శ్రీసుజనరంజనీ ముద్రాక్షరశాలాధికారులకు గాని, కాకినాడ శాఖానగరము రామకృష్ణారావుపేట లక్ష్మయ్యగారి రామదాసుగారికి గాని వ్రాసి తెప్పించుకొనవచ్చును.

దీని వెల రు ౦ ౫ ౦ లు పోస్టేజీ కొనువారే భరించవలయును.

హూణశకాబ్దము 1898 నవంబరు నెల.

